

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Großfürstenthum Siebenbürgen.

Jahrgang 1854.

I. A b t h e i l u n g.

VII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 4. August 1854.

Erdély nagyfejedelemségét illető

ORSZÁGOS KORMÁNYLAP.

1854-diki évfolyam.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

I. O s z t á l y.

VII. darab.

Kiadatott és szétköldetett 1854-diki augusztus 4-kén.

Б В А Б Т Е Н Ъ А Ъ

ГЪБЕРНІЪЛЪІ ПРОВІНЦІАЛЕ

ПЕНТРЪ

МАРЕЛЕ ПРИНЦИПАТЪ ТРАНЦИЛВАНІА.

КЪРГОДАЪ АНДАЪІ 1854.

I. С Е П Ц І Ъ Н Е.

МЪНЪНКІЪЛЪ VII.

Естрдатъ ши тръмисъ дн 4. Августъ 1854.

Rendelete

a belügyi ministeriumnak, a hadsereg főparancsnokságának s a legfőbb-rendőri hatóságnak 1854-diki május 20-káról, a 4., 5. és 6. csendőr-ezrednek két két ezredre leendő fölosztása iránt.

A birodalmi törvénylap XLVII. dar. 129. sz. kiadott és szétküldött május 31-kén 1854.

Ő cs. k. apostoli Felsége, tekintettel a 4., 5. és 6-dik csendőrezredi-járásnak igen nagy kiterjedésére, továbbá Galiczia és Magyarország új politikai fölosztását figyelembe véve 1854-dik május 20-kán kelt legfelsőbb határozványával legkegyelmesebben rendelni méltóztatott, miszerint a krakkói és pozsoni eddigi két csendőrezredi-osztályparancsnokságok önálló ezredparancsnokságokká változtatásának át, s a 6-dik ezredből 6 szárny szakasztassék ki a végre, hogy azokból egy új ezred-parancsnokság alkottassék, melynek ezred-törzse Sopronban leend.

Ezen legfelsőbb rendelkezés, mely tüstént fogyanatosítandó, az 1850-diki január 18-kán kelt ideiglenes csendőri törvény (1850-dik évi birod. törv. lap 19 sz., 207 lap.) 1. §-ára vonatkozólag azon megjegyzéssel tételik közhirrre, hogy ezáltal a csendőr-ezrednek száma 16-ról 19-re emeltetik, mellyek közül a főnebbi, létszámukban kevesbitett, s az újonnan föállított ezrednek következőképen osztatnak el:

- 4. sz. Galiczia és Bukovinában,
5. „ a kassai
6. „ a buda-pesti
17. „ a krakkói
18. „ a pozsoni
19. „ a soproni
közigazgatási területben.

Báró Bach s. k. Wratisslav s. k. l. v. Kempen s. k. a. t. n.

Rendelete

a legfőbb rendőri hatóságnak 1854-diki május 20-káról,

kiható minden csendőr-ezredekre,

a lovatlan csendőrök számára járó tömegátalány új megállapítása iránt.

A birodalmi törvénylap XLVII. dar. 130. sz. kiadott és szétküldött május 31-kén 1854.

Ő cs. k. apostoli Felsége, a csendőri ruházati

Verordnung

des Ministeriums des Innern, des Armees-Obercommando und der obersten Polizeibehörde vom 20. Mai 1854, betreffend die Trennung des 4., 5. und 6. Genß'armerie-Regiments in je zwei Regimenter.

Im Reichsgesetzblatte XLVII. Stück No. 129, ausgegeben und versendet am 31. Mai 1854.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Rücksicht auf die zu große Ausdehnung des 4., 5. und 6. Genß'armerie-Regimentsbezirkes, dann in Anbetracht der neuen politischen Eintheilung von Galizien und Ungarn, mit Allerhöchster Entschließung vom 20. Mai 1854 Allergnädigst anzuordnen geruht, daß die bisherigen zwei Genß'armerie-Regiments-Abtheilungs-Commanden in Krafau und Preßburg in selbständige Regiments-Commanden umgewandelt und vom 6. Regimente 6 Flügel ausgeschieden werden, um aus denselben ein neues Regiments-Commando mit dem Regimentsstabe in Dedenburg zu bilden.

Diese Allerhöchste Anordnung, welche sofort in Vollzug zu setzen ist, wird unter Beziehung auf den §. 1 des provisorischen Genß'armerie-Gesetzes vom 18. Januar 1850 (Reichsgesetzblatt vom Jahre 1850, No. 19, S. 207) mit dem Bemerkten zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß hiernach die Zahl der Genß'armerie-Regimenter von 16 auf 19 sich erhöht, wovon die obgedachten, in ihrem Stande verminderten, und die neu errichteten Regimenter folgendermaßen vertheilt werden:

- No. 4 für Galizien mit der Bukowina
5 „ das Kaschauer
6 „ „ Ofen-Pesther
17 „ „ Krafauer
18 „ „ Preßburger
19 „ „ Dedenburger
Verwaltungsbereich.

Freih. v. Bach m. p. Wratisslaw m. p., G. d. C. Kempen m. p., FML.

Verordnung

der obersten Polizeibehörde vom 20. Mai 1854,

wirksam für alle Genß'armerie-Regimenter,

betreffend die neue Festsetzung des Massa-Bauschales für unberittene Genß'armen.

Im Reichsgesetzblatte XLVII. Stück No. 130, ausgegeben und versendet am 31. Mai 1854.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben in

Ordinъчїене

ministerialni de interno, a съпремеї kommande do ócte mi a съпремеї авторитъци de полиция din 20. Maia 1854, despre desfaçerea regimentelor 4, 5 și 6 de pindarmerie și câte doe regimente țigăre.

Дн вълетинскѣ имперіале тълъкнскѣ XLVII, Nr 129, естрпатѣ ми тръмичѣ дн 31. Маїа 1854

Majestatea Cea ч. р. apostolică având în vedere că черквлѣ regimentelor 4, 5 și 6 de pindarmerie аре днтиндере проа торе, apoi львндѣ дн концидеръльсно поза днтъррїере политїкѣ а Галициѣ ми а Ѣнгерїѣ, прия рескриптъскѣ днтъррѣтскѣ дн 20. Маїа 1854 а вїневоїтѣ а ordinъ, ка челе дозе kommande de десържимїнте дня режимїтеле де пїнд'армерїѣ че аș кестатѣ пїлѣ аșм дн Краковїа ми Пожонїѣ съ се префарѣ дн kommande de режимїнто де сїне, ми дня режимантъскѣ 6 съ се сепаре 6 арїне, спре а форма дїнтрїаселе о поза kommandъ de режимантъскѣ из преторїскѣ режимантъскѣ дн Шопронїѣ.

Авчестъ ordinъчїене днтъррѣтскѣ, че се ва пїсне дн лєкере фрѣр днтъррїере, авандѣ дн вєдєро §. 1 влѣ рескриптъскѣ пронокопїї дескре пїнд'армерїѣ дн 18 январїѣ 1850 (вълетинскѣ лєкїкорѣ имперїалїї дн влскѣ 1850, Nr. 19, нациѣ 207), се адрече ла кїнносчїїа пївлїкѣ из ачєа вєсервїльсно, кѣ дєзѣ данєа нєтєрлѣ режимїтелорѣ де пїнд'армерїѣ сє сїѣо дєла 16 ла 19, дн карї чєлє нємїто маї счєѣ карї с'аѣ мїкїторатѣ дн етатлѣ лорѣ, ми чєлє карї с'аѣ форматѣ дн нєт сє ворѣ рєнрїї дн модлѣлѣ трїнторѣ:

- Nr. 4 pentrѣ Galicia из Bukowina
5 „ „
6 „ „
17 „ „
18 „ „
19 „ „
дїнст. adminїстр.
алѣ Кешовїѣ
алѣ Бєда-Пєстлѣ
алѣ Краковїѣ
алѣ Пожонїѣ
алѣ Шопронїѣ

Bar. de Bach m. p. Wratisslaw m. p., G. d. C. Kempen m. p. J. M. K.

Ordinъчїене

съпремеї авторитъци de полиция din 20. Maia 1854,

pentrѣ tote regimentele de pindarmerie,

despre noia determinare a кѣтїмеї дн массѣ коммєнѣ pentrѣ пїндармерїѣ пєдєскрѣ.

Дн вълетинскѣ имперїале тълъкнскѣ XLVII, Nr. 130, естрпатѣ ми тръмичѣ дн 31. Маїа 1854.

Majestatea Cea ч. р. apostolică având în

mutatás szem előtt tartása, nemkülönben a következő megalkalmazási rendszabályok legpontosabb megtartása szükséges.

3 §.

A tapasztalás mutatja, miszerint a veszettség eredetileg a belföldi házi állatok között csak a kutyáknál, nagyon ritkán a macskáknál, s a vadállatok között csak a rókok s farkasoknál szokott támadni, közönségesen nagy hőség vagy igen nagy hideg mellett, ha ezen állatok a szükséges táplálék vagy italban hiányt szenvednek, továbbá ha nemi ösztönüket ki nem elégíthetik vagy annak kielégítésében háborítottatnak, ha erősen s folytonosan ingereltetnek, ha, főképp forró időjárásakor, sok rothadt húst, bőrt, vagy vért kapnak enni, vagy bűdös, rothadt, rovarok által betisztalanított vízzel szomjukat hirtelen oltják.

Néha a betegség kutyák, rókok és farkasok között ismeretes ok nélkül is ragályos járványkép fordul elő.

Megjegyzendő, miszerint az ugynevezett dühfereg kivétele, a Hubertféle kulcsosali égetés, a kénrúd az itala szolgáló vízbe tétele s. t. e. f., a veszettség kiűtésének teljességgel nem veszi elejét.

4 §.

Leggyakrabban a kutyák vesznek meg, s mint-hogy ezek minden házi állatok közül az emberek között leginkább tartózkodnak, s velők gyakran szobott az ember bizalmasan érintkezni, ennél fogva általuk a legtöbb veszélytől is lehet tartani.

5 §.

Eszerint legelőbb is a nem szükségelt kutyák számának kevesbitésére kell ügyelni, mert minél kevesebb kutya létezik az országban, annál ritkábban fog magábanérthetőleg ezen veszélyes betegség eredni s elterjedni.

Ezen tekintetben itt a mindenik koronaországban a kutyák tartása, s a gazdátlan s szükségtelen kutyák elpusztítása iránt fönálló rendőri szabályoknak követése legszigorubbán meghagyatik.

6 §.

Minden kutyának vagy valamely más házi állatnak tulajdonosa, a veszettségnek netaláni kitörése miatti lehető elővigyázatra a közérdekből köteleztetik.

A kutyák megveszésének meggátolására szolgáló eszközök e következők, s azok, mivel a kutyák bármely évszakban megdühödhetnek, mindég szem előtt tartandók:

1. A kutyák eledelben s italban szükségét ne szenvedjenek.
2. A kutyáknak, főképp nyárban, rothadt vagy bűdös vért, húst, zsirt vagy illyféle táplálékot adni tilos.

die Gegenwärtighaltung der nachstehenden Belehrung, sowie die genaueste Beobachtung der mitfolgenden Verhaltensmaßregeln erfordert.

3 §.

Aus der Erfahrung ist es bekannt, daß die Wuth unter den einheimischen Hausthieren nur bei den Hunden; sehr selten bei den Katzen und unter den wilden Thieren nur bei den Füchsen und Wölfen ursprünglich zu entstehen pflegt, insgemein bei großer Hitze oder sehr großer Kälte, wenn ihnen die nöthige Nahrung fehlt, oder sie nicht genug zu trinken haben, ferner bei unbesriedigter Geschlechtslust oder gestörter Befriedigung derselben, dann wenn sie stark und anhaltend gereizt werden, wenn sie, besonders bei heißer Witterung, viel faules Fleisch, Häute oder Blut zu fressen bekommen, oder mit stinkendem, faulem, von Insekten verunreinigtem Wasser ihren Durst jähre löschen.

Zuweilen kommt die Krankheit auch ohne bekannte Ursache feuchenartig unter Hunden, Füchsen und Wölfen vor.

Es ist zu bemerken, daß das sogenannte Wurmnehmen, das Brennen mit dem Hubertus-schlüssel, der Stangenschwefel in das zum Getränke dienende Wasser gelegt u. dgl., den Ausbruch der Wuth keineswegs verhüten.

4 §.

Am öftesten werden die Hunde von der Wuth befallen, und da sie von allen Hausthieren am häufigsten unter den Menschen sich aufhalten, und oft mit ihnen vertraulich umgegangen wird, so ist auch von ihnen die meiste Gefahr zu besorgen.

5 §.

Das erste Augenmerk ist daher auf die Verminderung der Anzahl nicht benöthigter Hunde zu richten, denn je weniger Hunde im Lande sind, desto seltener wird selbstverständlich jene gefährliche Krankheit ursprünglich entstehen und mitgetheilt werden können.

In dieser Beziehung wird hier die Befolgung der in jedem Kronlande über das Halten von Hunden, und über die Vertilgung von herrenlosen und überflüssigen Hunden bestehenden polizeilichen Vorschriften strengstens eingeschärft.

6 §.

Jeder Eigenthümer eines Hundes oder eines anderen Hausthieres ist im allgemeinen Interesse verpflichtet, die thunlichste Vorsicht wegen des etwaigen Ausbruches der Wuth zu pflegen.

Die Mittel, das Tollwerden der Hunde hintanzuhalten, sind folgende, und sie sind, weil die Hunde zu jeder Jahreszeit wüthend werden können, nie außer Acht zu lassen:

1. Die Hunde müssen genug zu fressen und zu trinken haben.
2. Sie dürfen, besonders im Sommer, nicht faules oder stinkendes Blut, Fleisch, Fett oder berlei Nahrung bekommen.

ка съ айвъ чинева днаинте зрмътореа incipitine mi съ овсерве къ де амперзнтзлз месзреле че се къипиндз днтранца.

3 §.

E kannockstz din esperiindz, къ тзрвареа се пасче ла дичензлз днтре анималеле domestiche пз-май ла кълл, фортс парз ла маже, (sicic), ми днтре анималеле selvatiche пзмай ла възлп ми ла лэлп, ordinarminte ла кълдръ маре селз ла фпргъ фортс маре, кандз ле лпнссече нзтримантзлз нечесаре, оп н'азъ съ вео де ажжнссъ, май диколо кандз нз'ми потъ днтрзка incinntzлз днтрепзрел сссзал оп се тзрзръ дп днтрзкареа лэл, апол кандз съ днтрзрзтъ тарс неконтентз, ми кандз, май аллесъ дп кълдръ маре, кауызъ де тзлкарс, тзлзтъ карне днтрзгитъ, пел селз сълпе, оп дпш ад-сълмзрзръ селса деодатъ къ апъ днтрзгитъ, сълзлзтъ ми палнз де некзрзгиде де вершл.

Къто одатъ вине малагидя ми фзрз казсъ къп-поскзтз къ epidemiz днтре кълл, възлп ми лэл.

E de днссмнатз, къ амля нзмита тзлерс де тзрваре, ардерса къ фсрзлз лэл Хзвертз, пзлбса дп рздъ пзсъ дп апа че сервссече де вестз шл, нз днтредикъ нче декзм тзрвареа.

4 §.

Май деесъ декзлз алте анимале тзрвз кълл, ми фпндкз ел днтретотс анималеле domestiche се афлз май деесъ днтре оменл, ми оменл змвлз май апрбле къ джншл, де ачса съ се темъ чинева де перикзлз май тзлзлз дпл партеа лорз.

5 §.

Амля чоа днтелз лзарс аминте съ фпз, ка съ се днтрзгине пзтерзлз кълпорз, че нз сэллз де лпссъ, къчл къ кълз ворз фп май пзцпнл кълл дп церъ, къ атлз се днтеллеце къ ми ачса малагидз перикзлбсз се ва пасче май парз ла дичензлз ми се вэ потс коммзника.

Дп прпвпнда ачсета се ordinz айчл, ка съ се овсерве стржнссъ прескпнтеле полпциане, че късз дп фпзкарс церъ а имперлзлз деспре цинереа къ-пилорз ми деспре стерпиреа ачелора капл нз дпш де нпмине ми нз сэллз де лпссъ.

6 §.

Фпзкарс пронпеларз алз вре знлз къне селз глз злзл анималз domestiche е дндетопатз дп интереслз коммзнз де а порта чоа май маре грпце ка нз кътва съ тзрве.

Мпжлбчеле де а зпнзра не кълл де тзрваре сэллз челе зрмъторс, ми фпндкз ел потъ съ тзрве дп оп че тпмш алз анзлзл, ачеле мпжлбче съ нз се псрдъ нче о датъ дпн ведере:

1. Кълл съ айвъ де ажжнссъ де тзлнатз ми де вестз.
2. Съ нз лп се дее, май аллесъ вара, сълпе, карне, грзсеме нзтресе селз днтрзгиде оп алз нз-трпмантз accemine.

3. Azon kenyérnek, melyet a kutyák eledelül kapnak, sületlennék, vagy még melegnek avagy penészesnek lennie nem szabad. Nagyon hasznos reájok nézve a megszózott kenyér.

4. Természetelleni táplálék, különösen abban foglalt fűszer, s a forróétel a kutyáknak ártalmas.

Ellenben a csont reájok nézve szükséges tápszert.

5. A kutyák mindég tisztán tartandók, gyakran megfésülendők, megvakarandók s megmosandók, bizonyos kutyák egy év alatt legalább kétszer megnyirandók.

6. A kutyákat nyáron át gyakran a vízben úszkálni kell engedni.

7. Óluk gyakran kitisztítandó s friss szalmával ellátandó.

8. Télben a kutyák szalmával jól ellátott ólakban hidegség, szél és nedvesség ellen megóvándók, s mindég tiszta vízzel ellátandók, mire kemény hidegidején annyival inkább kell ügyelni, minthogy az ivóvíz könnyen befagy.

9. A kutyákra nézve ártalmas, hogyha hosszas időn át a forró kemence mellett vagy az alatt, vagy a tűzhöz közel fekszenek, avagy a napsugároknak közvetlenül ki vannak téve.

10. Nyáron át a kutyáknak legfőképen tiszta és friss vízre van szükségök. Ezen időben tehát ügyelni kell arra, hogy mindég eleget ihassanak.

11. Kutyákat pajkosságból ingerelni, vagy uszítani, avagy az ivásban akadályozni tilos.

Ha valaki kutyák ingerlése vagy uszítása folytán megsérül, a vádlott a büntető-törvénykönyv 392. §-által kiszabott büntetésbe esik.

12. Koslató s bakzó kutyákat idejekorán pártani kell engedni.

13. A kutyáknak felügyelet nélküli hosszabb ideig tartó ide-s tova-futkározását soha sem kell megengedni, mivel ezáltal alkalmat kapnak más kutyákkal marakodásra, maguk marakodókká s mérgesekké válnak, éhség és szomj miatt ártalmas holmikát esznek és isznak, de főképp mivel a tulajdonos nem képes kutyájára fölügyelni.

14. Harapós és mérges kutyák ott, hol szükséges, lánczra teendők, általában pedig akkép őrzendők meg s olly gondvisélet alatt tartandók, hogy általuk senki meg ne sértethessék. Ezen elővigyázat elhanyagolása a büntető-törvénykönyv 391. §-ban kiszabott büntetés alá esik.

7. §.

Ha mindezeknek daczára valamely kutyán körjelek vétetnek észre, arra annál nagyobb gondfordítandó s annál óvatosabban kell vele bánni, minthogy ez a veszettségnek kezdete lehet, melly már kezdetekor ragályosan hat.

Ennélfogva az illyes kutya folytonos felügyelet alatt tartandó, egyébiránt emberektől s állatoktól elkülönítendő; továbbá eledel s itala olly módon

3. Das Brot, mit welchem sie gefüttert werden, darf nicht unausgebacken oder noch warm oder schimmelig sein. Sehr zuträglich ist ihnen gefalzenes Brot.

4. Eine naturwidrige Nahrung, besonders Gewürze in derselben, und der Genuß von heißen Speisen ist ihnen schädlich.

Dagegen sind Knochen ein für sie nothwendiges Nahrungsmittel.

5. Die Hunde müssen immer reinlich gehalten, fleißig gekämmt, gestriegelt und gewaschen, zottige Hunde sollen wenigstens zweimal im Jahre geschoren werden.

6. Im Sommer lasse man sie oft im Wasser herumschwimmen.

7. Ihre Ställe müssen oft gereinigt und mit frischen Stroh versehen werden.

8. Im Winter stud die Hunde in mit Stroh wohl versehenen Ställen vor Kälte, Wind und Nässe zu verwahren, und immer mit reinem Wasser zu versehen, worauf bei strenger Kälte um so mehr zu achten ist, als das Trinkwasser leicht gefriert.

9. Es ist den Hunden schädlich, lange Zeit unter oder neben dem heißen Ofen, oder nahe dem Feuer, oder gar den Sonnenstrahlen unmittelbar ausgesetzt zu liegen.

10. Im Sommer benöthigen die Hunde vorzüglich reines und frisches Wasser. Zu dieser Zeit muß man daher dafür sorgen, daß sie stets hinlänglich trinken können.

11. Man darf nicht Hunde muthwillig reizen, oder anheizen oder im Trinken hindern.

Wird Jemand in Folge von Reizen oder Anheizen der Hunde beschädiget, so verfällt der Schuldige in die Strafe des §. 392 des Strafgesetzbuches.

12. Brünstige und läufige Hunde muß man bei Zeiten sich begatten lassen.

13. Man soll niemals die Hunde längere Zeit aufsichtslos herumlaufen lassen, weil sie sich dadurch mit anderen Hunden herumzubeißen, Gelegenheit bekommen, selbst beißig und zornig werden, weil sie aus Hunger und Durst schädliche Sachen verzehren, vorzüglich aber weil der Eigenthümer außer Stande ist, auf seinen Hund Acht zu haben.

14. Bißige und zornige Hunde sind dort, wo sie nöthig sind, an Ketten zu legen, im allgemeinen aber so zu verwahren und zu besorgen, daß von ihnen Niemand beschädiget werden kann. Die Vernachlässigung dieser Vorsicht unterliegt der Strafe des §. 391 des Strafgesetzbuches.

§. 7.

Wenn aber trotz alledem an einem Hunde Erscheinungen von Kranksein bemerkt werden, ist er mit desto größerer Sorgfalt zu beobachten und desto vorsichtiger zu behandeln, weil es der Anfang der Wuthkrankheit sein kann, die schon in ihrem Beginne ansteckend wirkt.

Daher ist der Hund sodann unter steter Aufsicht zu halten, übrigens von Menschen und Thieren abzusondern, und ist ihm die Nahrung und

3. Пъноа, къ каре се нстрескъ, съ нз фъ неконтъ ор днкъ калдъ сѣкъ мзчедъ. Пъноа сзрвтъ ле првбче фбрте мзатъ.

4. Нстримантъкъ контраре натрел, маі аллесъ фресериле дн нстримантъ ші вкрателе фервнгд ле сзнтъ втемьторе.

Динконтра оцеле сзнтъ нентр еі знъ мжлонъ нечесаре де нстримантъ.

5. Къніі сз се днзъ тотъдезна крвдд, нентнпдд, деселадд ші сзлвдд десъ, къніі лъномі сз се тзндъ челъ ндгндъ де дое орі не анъ.

6. Вара сз се нзлъ ка сз дпnote адецеорі дн анъ.

7. Котецеле лоръ сз се кърдъ адецеорі ші сз се адестернъ къ пале прбснете.

8. Варна сз се анлере къніі де фргд, влнл ші де злзтъръ дн котецео провеzte вине къ пале, ші сз лі се део тотъдезна анъ крватъ, чеа че ла перъ маре къ атлъ маі мзлтъ о де а се овсерва, къ кътъ ана де везтъ днргддъ змторъ.

9. Е втемьторъ нентр къніі де а зъчѣ мзлтъ тнмшъ немезіатъ сзвт ор лънръ сове фервнгд, сѣв аупрбце де фокъ, ор ші ла разеле сбрелл.

10. Вара азъ къніі ліусъ маі аллесъ де анъ крватъ ші прбснетъ. Де ачѣа дн тнмшлъ ачѣста сз се нпрто грже ка сз нбтъ зѣ де ажзнсѣ.

11. Сз нз днзържо чннева къніі де рвддъ, нче сзт сзтдъ ор сзт дпnoteчѣо кандъ зѣ.

Дѣкъ со на втема чннева дн зрпа днзържтърел сѣв сзтдърдд кънілоръ, атнчл кълосзл въ кдѣ сзв недѣнса §. 392 дн кодичеле пенале.

12. Канлъ поръ къніі сз се кзцелѣскъ, сзт ласѣ чннева ла тнмшъ ка сз се дпнрѣсно.

13. Сз нз се ласѣ къніі нче одатъ сз змле дпкбл ші дпколо фъръ прввгларе, къчл прнтрачѣста лі се дъ окласне де а со тзнка къ адд къні, ші се факъ ші еі мзшкзторі ші реі, къчл де фѣме ші де сете тзнкъ ші зѣв лкзрлрл втемьторе, сар маі аллесъ къчл прнпртзрлзл нз е дн старо де а лза амнтѣ ассзрпа кънезл сѣв.

14. Къніі мзшкзторі ші реі сз се нзлъ дн ланзрл аколо зндо сзнтъ де лінсъ, сар несте тотъ сзт днзъ чннева ші сз нпрто грже де джннл амта, ка сз нз нбтъ втема по ннмне. Ачѣла каре нз ва овсерва ачѣстъ месзръ ва кдѣ сзв недѣнса §. 391 дн кодичеле пенале.

§. 7.

Еар кандъ къ тоѣ ачѣсте се воръ овсерва ла впе знъ къне семне къ ар фі малатъ, атнчл къ атлтъ маі маре днргддере сз аівъ чннева лзарѣ амнтѣ сзлъ кзсте, къчл нѣте фі днчензлзл тзрзрел, каре ші ла днчензлзл еі е контандѣсъ (дпнчѣсѣ).

Де ачѣа кънеде сз се днзъ атнчл сзв прввгларе непрекзрматъ, маі аллесъ сз се сепаре де ѳмент ші амнтале, ші нстримантъкъ ші везтърпа

nyújtandó, hogy a közben senkit meg ne harap-
hasson.

Gyermekeket illyes kutyákhoz különbeni súlyos
büntetés alatt soha sem szabad bocsátani.

8. §.

Ha a betegség jelei feltünőbbek s aggályosab-
bak lesznek, ha észrevéttetik hogy a kutya szomorú
és mogorva, lassan egy helyről a másikra lopód-
zik, elbúvik, főképp pedig hogy magatartása szokott
tulajdonságaitól eltér, magát előtte különben ismer-
retee személyek iránt ellenségesnek tanusítja s
minden tárgy irányában harapásrai hajlandóságot
mutat, az illyes kutya idejekorán, ha szinte még
vizet innék is, lánczra teendő a végre, hogy el ne
szabadulhasson, továbbá elzárandó és hozzá köze-
ledni tilos, mivel ilyenkor semmi kétséget nem
szenved, hogy benne a veszettség kiütéssel fenyeget.

9. §.

Csak eddig szabad a tulajdonosnak kutyáját a
háznál vagy lakásán tartani s ezt is pusztán azon
föltétel alatt, ha a férhelyek olyanok, hogy a be-
teg kutya kellő őrizet alatt tartathatik.

Ha a 8. §-ban említett jelek mutatkoznak s a
mint épen most megjegyeztetett, kellő megőrzési
eszközök hiánya miatt még korábban, a tulajdonos
vagy bárki más, kinek valamely veszettségről gya-
nus vagy veszett kutyáról avvagy más illyes álla-
tokról tudomása van, legsúlyosbb felelősség mellett
a helybeli biztonsági hatósághoz haladéktalanul je-
lentést tenni köteles.

10. §.

Az, a ki ezen jelentést elmulasztja, a büntető-
törvénykönyv 387. §-ban szabott büntetésbe esik.
Egyébiránt a tulajdonos a veszett állatok által oko-
zott minden kárt megtéríteni köteles.

11. §.

A veszettség azonban nem ismerhető meg min-
dég előjelek által, hanem föltűnő előjelek nélkül is
ki szokott űlni.

Ezen okból s minthogy valamely már veszett
eb vagy más veszett állat megáiban a helységben
kíronthat, vagy más helységből oda jöhet, szüksé-
ges, miszerint a keletkező vagy teljesen kiütött ve-
szettségnek ösmertető jelei tudva legyenek; e vé-
gett azok a következőkben tétének közhírré:

12. §.

Ha a kutya veszettsége keletkező félben van,
akkor annak szája tájékszik, vöröskék színt ölt, orra
taknyos, szemei batoratlanul vagy vadul néznek,
kéőbb homályosok, nyálkávali betspadnak vagy be-
ragadnak. Lélekzete gyorsá, hangja — a főnek függő

das Getränke auf solche Weise zu geben, daß er
dabei Niemanden beißen kann.

Kinder dürfen zu solchen Hunden bei sonst
schwerer Strafe niemals gelassen werden.

§. 8.

Werden die Erscheinungen des Krankseins
auffallender und bedenklicher, bemerkt man, daß
der Hund traurig und mürrisch wird, langsam
von einer Stelle zur andern schleicht, sich ver-
friedht, besonders aber daß sein Benehmen von
seinen gewohnten Eigenschaften abweicht, daß er
gegen ihn sonst vertraute Personen sich feindlich
und Neigung zum Beißen gegen jeden Gegen-
stand zeigt, so lege man ihn bei Zeiten, wenn
er auch noch Wasser trinkt, an eine Kette, da-
mit er sich nicht losbeißen könne, sperre ihn ab
und hüte sich, sich ihm zu nähern, denn es ist
dann nicht mehr zweifelhaft, daß die Wuth in
ihm auszubrechen droht.

§. 9.

Nur bis dahin ist es dem Eigenthümer er-
laubt, den Hund im Hause oder in der Woh-
nung zu behalten und auch dieß nur unter der
Bedingung, daß die Räumlichkeiten so beschaffen
sind, um den kranken Hund gehörig verwahren
zu können.

Treten die im §. 8 gedachten Erscheinungen
ein und wie eben bemerkt, bei dem Mangel ge-
höriger Verwahrungsmittel noch früher, hat der
Eigenthümer oder sonst Jedermann, der von ei-
nem wuthverdächtigen oder wuthkranken Hunde
oder derlei anderen Thieren Kenntniß hat, bei
schwerster Verantwortung unverzüglich die An-
zeige an die Orts-Sicherheitsbehörde zu machen.

§. 10.

Wer diese Anzeige unterläßt, verfällt in die
Strafe des §. 387 des Strafgesetzbuches. Ue-
brigens bleibt der Eigenthümer für jeden durch
wüthende Thiere verursachten Schaden ersatz-
pflichtig.

§. 11.

Nicht immer aber gibt sich die Wuthkrank-
heit durch Vorbothen zu erkennen, sondern sie
bricht auch ohne alle auffallenden Vorzeichen aus.

Aus diesem Grunde und dann, weil ein be-
reits wuthkranker Hund oder ein anderes wuth-
krankes Thier im Orte selbst ausreifen, oder
von einem anderen Orte herkommen kann, ist es
nothwendig, die Kennzeichen der zunehmenden
und der völlig ausgebrochenen Wuth zu kennen
und werden sie deshalb im Nachstehenden be-
kannt gemacht:

§. 12.

Nimmt die Wuthkrankheit des Hundes zu,
so wird das Maul geifernd, rothblau gefärbt,
die Nase rothend, das Auge scheu oder milb blif-
fend, später trübe, mit Schleim beklebt oder ver-
flebt. Das Athmen wird beschleunigt, die Stimme

съ и се део амла, ка съ не потъ мъшка не пи-
mine алачу.

Съ не ласо ничо одаъ чинева не кони ла
атапи кми, кчи ва кдѣ съв. педенъ греа.

§. 8.

Дѣкъ семело де малапиъ се ворѣ ведѣ къ
ватѣ маі таре ла окі ми къ сѣнтѣ маі периклоде,
дѣкъ се ва овсерва, къ кѣтеле дѣне триѣтѣ ми
поросѣ, къ се тѣресѣ дѣчѣтѣ дела зѣд локѣ ла
алѣлѣ, къ се аекѣнде, еар маі аллѣсѣ къ аниѣкъ-
тѣреле лѣ дѣфѣресѣкъ де проприѣтъдѣле ординарѣ
де маі дѣинѣте, къ се аратѣ къ инимѣвъ кѣтре
персонеле карѣ де алѣминѣ дѣ сѣнтѣ кѣноскѣте
ми къ арѣ аплѣкѣре де а. мъшка ор че лѣкрѣ,
атѣчу съ се пѣвъ дѣ ланѣкъ де тѣенѣрик, де ми ва
маі веа дѣкъ аѣ, пѣнтѣрѣ ка съ не потъ сѣкѣпа,
съ се дѣкѣдѣ сѣнѣратѣ, ми съ се фѣресѣкъ ор чине
а. се аниронѣ де дѣнѣсѣлѣ, кѣчи атѣчу нѣмаі е дѣ-
доѣлѣ, къ амѣринѣтъ тѣрѣаре а прорѣмне.

§. 9.

Нѣмаі пѣвъ атѣчу о перѣиѣкъ проприѣтѣрѣлѣ
де а дѣне кѣтеле дѣ каѣ съ сѣдѣ дѣ локѣинѣа сѣа,
ми ми аѣѣѣта нѣмаі сѣв кѣндѣтѣне, де ворѣ фѣ ло-
кѣитѣдѣле амла, дѣкѣтѣ съ се потъ дѣне кѣтеле
мѣлатѣ дѣнѣ кѣм сѣ кадѣ.

Антѣмѣлѣндѣсе ка съ се аратѣ семело къ-
мерѣтѣ дѣ §. 8, атѣчу проприѣтѣрѣлѣ сѣѣ ор чине
ва аѣв кѣносѣинѣтъ дѣсѣре пре зѣд кѣне къ пре-
вѣсѣ де тѣрѣаре ор вѣрѣ тѣрѣатѣ сѣѣ дѣсѣре алѣ
аѣсемѣнѣ аниѣмѣ, е дѣторѣ а фѣче аратѣре фѣрѣ
дѣнтѣрѣре ла аѣторѣитѣте, де сѣкѣрѣитѣте а локѣлѣ,
ми нѣѣинѣдѣ мѣжлѣкъ де а дѣне кѣтеле дѣнѣ кѣв-
вѣинѣтъ, е овлѣратѣ а фѣче аѣѣѣѣтѣ аратѣре ми маі
кѣрѣндѣ, кѣчи алѣминѣте ва кѣдѣ сѣв греа рѣсѣндѣре.

§. 10.

Аѣѣѣла, карѣ не ва фѣче аѣѣѣѣтѣ аратѣре, кадѣ
сѣв пѣдѣнѣа §. 387 дѣн кѣдѣчѣле пѣпале. Пѣлѣнтѣ
аѣѣѣѣѣта проприѣтѣрѣлѣ рѣмѣне дѣторѣ а дѣмѣлѣнѣ ор
че дамѣнѣ се. ва окѣаѣина прин аниѣмѣле тѣрѣата.

§. 11.

Аѣѣѣ малаѣиѣ тѣрѣрѣѣлѣ не се дѣ тоѣдѣѣна не,
фѣѣѣ прин сѣмне маі дѣинѣте, чи прорѣмне ми
фѣрѣ тоѣе сѣмнеле карѣ ватѣ ла окі.

Дѣн каѣѣа аѣѣѣѣѣта ми аѣѣѣ фѣинѣдѣтѣ се поѣте
дѣнтѣмѣла ка зѣд кѣне тѣрѣатѣ сѣѣ алѣ аниѣмѣлѣ
тѣрѣатѣ съ сѣкѣне кѣарѣ дѣ локѣлѣ аѣѣла ор поѣте
съ вѣнѣ дѣн алѣ локѣ, е де лѣпѣъ а кѣносѣѣе сѣ-
мнеле тѣрѣрѣѣлѣ карѣ кресѣе ми карѣ а прорѣнтѣ
дѣпѣлѣнѣ, де аѣѣа сѣ фѣкѣ кѣноскѣте дѣнѣ кѣм аѣ-
мѣѣтѣ:

§. 12.

Кѣндѣ кресѣе тѣрѣареа кѣнѣлѣ, дѣ кѣрѣѣ вѣле
дѣн гѣрѣ ми гѣра и се вѣнѣсѣѣе вѣнѣтѣ-рѣмѣнѣ, дѣн
наѣѣ дѣ кѣрѣѣ мѣчу, окіѣ каѣѣтѣ сѣперѣосѣ сѣѣ сѣл-
ватѣкѣ, маі тѣрѣѣиѣ i се тѣрѣвѣрѣ, сѣнтѣ аѣдѣрѣомѣ ор
аинѣтѣ де аѣдопѣ. Рѣсѣѣѣларѣа се изѣсѣѣе ми кѣндѣ

Vagy fölemelt avagy oldalaslag fordított állása mellett — sajátlag rekedtő, kellemetlenül ugatóvá s ordítóvá válik.

A hang ósugatásnak ezen sajátzerű megváltozása a veszettségnek legfontosabb ismertető jelei közé tartozik.

Az ét-s italvágy változik, a kutya minden táplálékot, sőt kedvencztáplálékát is majd megveti, majd emészthetlen holmikát is ugymint: szalmát, bört, fát, szőrt s. t. é. f. kíváncsi s mérges mohósággal, ámbár nehezen, elnyel, s azt, fuldokolva újra kiokádja.

Az italt vagy egészen megveti, vagy hasonlókép kíváncsian megissza, néha pedig, nyelési tehetlenség miatt le nem nyeli.

E miatt az illyes kutya gyakran viziszonyosnak tetszik, de — mint azt eddig előítéletből sokan, hitték-, egy veszett kutya sem valóban viziszonyos.

Azért tehát, hogy valamely beteg-kutya még vizet szörpöl vagy iszik, nem kell azt hinni, hogy az veszett nem lehetne, vagy a veszettség benne el nem kezdődhetnék.

A behuzottnak vagy beesettnek látszó hasat korgás s a nagyon kemény, ritkán elmenő bélsár kiürítése végetti székerötetés lepi meg, később pedig folyós, véres, eves, nagyon büzhödött bélsárnak önkénytelen elmenése következik.

A vizelet csekély mennyiségben egyszerre, többnyire vizisztán, de véresen is, gyakran fájdalom tagmozgatások között ürítettetik ki.

Az állatok illyenkor közönségesen, többnyire sötét, hűvös tartózkodási helyeket elhagyják, betegesen mozgatott, félig vagy egészen befogott, avagy nyitott szájjal, lesütött fővel, lefüggő vagy behuzott farkkal, ingadozó vagy sánta lépéssel, bizonytalan irányban vagy igenyest járnak, vagy rendetlenül ide s tova, gyakran körben is, fölváltva, majd gyorsan, majd lassan s dűledézve, utakon, mezőkön, legelőkön futkosnak, folyamokat is keresztül-usznak, vagy azokat kikerülik, avagy azok s különösen fényes tárgyak elől kitérnek, időnként megállapodnak, összerogynak, s aztán nagy nehezen újra fölkelnek.

Ezen állatok vagy engedelmes hízkelkedő viselet mellett slattamosan harapnak, vagy utjokban álló vagy elejükbe jövő embereket s állatokat dühösen s ordítva megtámadnak, avagy mindent, különösen kutyákat s macskákat dühödten megrohannak s azokat megharapják. Azután a veszett állatok újra elfutnak, a főnebb említett tagmozgatásokkal néha ismét haza térnek, újra elfutnak, s ezt mindaddig üzik, míg végtére egészen elbágyadvá összerogynak s ezen állapotban ulvo vagy feküdvő a hozzájuk közelített tárgyakba utolsó erejükkel s olly dühvel harapnak, hogy a közben nem ritkán fogaikat kitérik; még a főcskendőből reájok irányzott vizsgár után is lapkodnak, s ha állcsontjukat a görce

bei hängendem oder emporgestrecktem oder auch seitwärts gedrehtem Kopfe eigenthümlich heiser, widerlich bellend und heulend.

Diese eigenthümliche Veränderung der Stimme und des Bellens ist eines der wichtigsten Kennzeichen der Wuth.

Die Fress- und Trinklust wechselt, bald verschmäht der Hund jede, selbst die Lieblingsnahrung, bald verschlingt er mit gieriger und grimziger Hast, obwohl beschwerlich, sogar Unverdauliches, wie Stroh, Leder, Holz, Haare u. dgl., und bricht es dann würgend wieder aus.

Das Getränke wird entweder ganz verschmäht, oder ebenfalls mit Begierde zu sich genommen, mitunter auch, wegen Unvermögen zu schlucken, nicht verschluckt.

Deshalb erscheint ein solcher Hund oft wasserscheu, aber wirklich wasserscheu, wie man aus Vorurtheil bisher noch vielfach glaubte, ist kein wüthender Hund.

Man darf daher, weil ein kranker Hund noch Wasser schlürft oder trinkt, nicht glauben, er könne nicht wüthend sein, oder es könne die Wuth in ihm nicht beginnen.

Im Bauche, welcher eingezogen oder eingefallen erscheint, stellt sich Kollern und der zwangende Drang ein, den sehr harten, selten abgehenden Darmkoth zu entleeren, später aber unwillkürlicher Abgang eines flüssigen, blutigen, jauchigen, sehr übel riechenden Kothes ein.

Der Harn wird in kleinen Mengen auf einmal, meist wasserklar, aber auch blutig, oft unter schmerzhaften Geberden entleert.

Gewöhnlich verlassen dann die Thiere ihren meist dunklen, kühlen Aufenthalt, gehen mit krankhaft bewegtem, halb oder ganz geschlossenem, auch offenem Maule, mit gesenktem Kopfe, mit niederhängendem oder eingezogenem Schweife, schwankendem oder kreuzlahmen Gange einen unbestimmten Weg, entweder gerade aus, oder laufen regellos hin und her, oft auch im Kreise herum, abwechselnd bald schnell, bald langsam, und hinfällig sich bewegend, über Straßen, Felder, Weiden, durchschwimmen selbst Flüsse, oder weichen ihnen aus, oder kehren vor ihnen und insbesondere vor glänzenden Gegenständen um, bleiben zeitweise stille stehen, fallen hin, und raffen sich dann mühsam wieder auf.

Entweder beißen sie hinterlistig während eines folgamen, einschmeichelnden Benehmens, oder fallen tobend und heulend ihnen im Wege stehende oder entgegen kommende Menschen und Thiere an, oder gehen auf Alles, vorzugsweise Hunde und Katzen, wüthend los und verlegen sie durch Bisse. Dann laufen die wüthenden Thiere wieder fort, geberden sich ebenso, wie früher erwähnt wurde, kehren zuweilen nach Hause zurück, laufen abermals fort, und treiben dieß so lange, bis sie endlich ganz erschöpft zusammensinken und in diesem Zustande hinfällig sitzend oder liegend in die ihnen genäherten Gegenstände mit der lezten Kraft und mit solcher Wuth beißen, daß sie sich nicht selten die Zähne

e kapzál plokátš an žocš op antincš anainta cšš antorcš la o parte, tonzál e pargmitš antp'ntš modš onediale mi l'atpatzál mi zradzál cšntš necššferite.

Ачестъ скимваре специале а тонзали ми а л'атпатзали есте зпзлš din semnele чело мал импортанти а ле тзрвзрел.

Пошта де мзкватš ми де вестš се скимвз, кзпеле ачi нз врэ niche зпš нстримантš niche кларš чеа чо'i плаче мал мзлтš, ачi ангите кз чеа мал маре л'комитš ми мзлнз, кз тото кз кз греš, кларš ми л'кзрлрi че нз се мичтсескš, прекзм паю, пеле, лемнš, перš мчл, ми аноl ле тóрнз еар аффарь.

Бестзрз сеш нз врэ niche декзм, сеш се анушк де данса еар кз пофш маре, ми аноl неотандо ангигi, о ланзлš аффарь.

De ачea се наре кз зпšl атаре кзне дi е фрикз адеце опl де апз, дпсз антрадеверš niche зпšl кзне тзрватš н'и е фрикз де апз, прекзм аš крззлš мзлцi пзлз акзм дiа преждигиš.

Прин зрмаре, пентзр кз зпš кзне малатš ва мал сорви оп ва мал воа дпкз апз, сз нз креш нимине, кз нз нóе сз ф'ш тзрватš, оп кз нз нóе сз дпчеш тзрвароа дп олš.

Ан фóле, че се аратз стржнцš сеш л'сатš дп жосč, дпчеш а кюрзи маделе ми кзпеле се скрете таре спре а деморта о мичтсэлз таре, че парš есе, еар мал тзрзлз есо ф'зр воит о скзрлз апосч, стпдерош, земош, че мпрбш фóрте зрлш.

Šdžlš се демартз дп кзл'и мичl де одатš мал де мзлате опl кзратš ка ана, дпсз ми кз сзлде, адецеопl дптре стржнсориле чело мал дзрароше.

Ordinarminte animalale дпш пзрзсескš атнчl кзл'кшлшлš лорš, каре мал де мзлате опl е дпзне-кочš ми рече, змвзл мичкзудш'шl гзра ка де мал'аг'з, оп кз еа дпк'сч де жзмзлате сеш де тош, оп ми кзскалз, кз капзлš плокатš, кз кода л'сатš дп жосч сеш ми редикатз, мерš мовзлндš сеш ка демолате пе кале подетерминалз сеш дронтš дпainte, оп аллбргз ф'зр рогзлз дптр'о парте ми дптр'алз, адецеопl дпвзртлндсчо, скимвзндš ачi мал исто, ачi мал дпчеш, ми мичкзндсчо амогит', посто дршмрл, кзмшрл, л'незл, трекš дпнотзндš кларš ми рарл, сеш се ф'решкš де джселе, оп се дпторкš дела еле ми мал аллесч дела овленте че стрлзчешкš, стаš кзте одатз дп локš, кадš жосч, ми аноl еар се скóлз кз меро грестате.

Animalale ачесте сеш мзшкз пе ф'ршшш аупронзндсчо дпчеш ми л'нгзмшндсчо, оп певзлешкš ф'р'бчо ми зрлзндš асзупра оменилорš ми animaladorš че ле стаš дп кале оп винš дпainteа лорš, сеш се р'уедш тзрвате дпконтра а оп че, мал аллесч дп контра кзл'илорš ми мзделорš ми ле батомз prin мзшкзтзре. Аноl animalale тзрвате еар ф'рш, змвзл тош аш'а, прекзм с'а з'сч мал сзсч, се дпторкš кзте одатз акасч ми аноl еар се дзкš, ми ачеша о факš пзлз атнчl, пзл'кандš кадš жосч остените де тош, ми дп стареа ачеша мезжндš сеш з'ккандš аммедите, мзшкз л'кзрзлше че снтš аупрóле де джселе кз чеа дiа зрмз нотере ми кз ат'а ф'рш, дпкзлš де мзлате опl дпш ршш

még meg nem békította, saját testöket is megsebesítik, míg nem végre vagy már 24 óra múlva, vagy pedig 2-5 nap múlva eldöglenek.

13. §.

A közelgő veszettség ismertető jelei más házi állatoknál főképp abban állnak, hogy azok bússá, ijedszók vagy elvadulnak, keveset vagy semmit sem esznek, rendszerint azonban isznak, e mellett sajátságos rekedt hangjok dühösséget árulnak el, emberek s tárgyak ellen ellenséges viselkedést mutatnak, saját módjára szerinti megsebesítésre való hajlamot mutatnak.

Veszett rókat és farkasok bátortalanságukat elvesztik, s a nélkül is, hogy az éhség által kényszerítettnek, emberek lakaihoz közelednek, embert s marhát megharapnak.

14. §.

Mint hogy a veszett eb vagy más állat minden fajta házi állatot megharaphatott vagy tajtékával befertőzhetett a nélkül, hogy annak tulajdonosa arról valamin tudna, ennél fogva ő köteles, mielőbb az illyes állat megbetegszik, a veszettség előbbmivellett első jeleit figyelemmel kíséreni, az állatot, ha az előtte gyanussá lesz, embertől és marhától elkülönböztetni, s czélszerű bánásmódhoz nyúlani.

Ha azonban aggyosabb jelek mutatkoznak, úgy különbeni súlyos felelősség mellett (bünt. törv. 387. §), a helybeli-biztonsági hatósághoz haladéktalanul jelentés teendő, s a megbetegedett állat vagy azonnal önhatalmulag vagy a hatóság rendelkezése folytán megöletendő.

Az illyetén gyanus vagy megbetegedett állatok tejének vagy husának élvezése, nemkülönböztetve az illyes állatok hulladékainak használata legszigorubbán tiltatik.

15. §.

A biztonsági hatósághoz haladéktalan jelentés s az állat megöletése magában érthetőleg annyival inkább eszközendő, azon esetben, ha valamely kulya vagy más állat tulajdonosa előtt tudva van az, hogy ezt vagy a kutyát valamely veszett állat megharapta.

16. §.

Azonban a veszettségről gyanus vagy veszettségi betegségbe esett, vagy veszett állat által megharapott kutyát, nemkülönböztetve minden más illyes állatot csak azon esetben kell azonnal megölni s kellően elásni, ha az előreláthatólag embert még nem harapott meg.

17. §.

Ha azonban a veszett vagy arról gyanus állat I. 1854.

dabei ausbrechen; schnappen selbst nach einem aus einer Spritze auf sie hingeleiteten Wasserstrahle, verletzen ihren eigenen Körper, wenn nicht früher Krampf ihre Kiefer gelähmt hat, und gehen endlich entweder schon nach 24 Stunden, oder aber erst nach 2 bis 5 Tagen zu Grunde.

§. 13.

Bei anderen Hausthieren bestehen die Kennzeichen der herannahenden Wuth hauptsächlich darin, daß sie traurig, scheu oder wild werden, wenig oder gar nichts fressen, in der Regel jedoch trinken, dabei eine Grimm und Wuth verrathende, eigenthümlich heisere Stimme hören lassen, und ein feindliches Benehmen gegen Individuen und Gegenstände, sowie die Sucht, nach ihrer Art zu verletzen, zeigen.

Wüthende Füchse und Wölfe verlieren ihre Scheu, nähern sich, auch ohne durch Hunger dazu getrieben zu werden, den Wohnungen der Menschen, und beißen Menschen und Vieh.

§. 14.

Da das Hausthier jeder Gattung von einem wüthenden Hunde oder anderem Thiere gebissen, oder von dessen Geißer beisset worden sein kann, ohne daß der Eigenthümer des ersteren etwas davon weiß, so hat er, sobald ein solches Thier erkrankt, auf die vorerwähnten ersten Zeichen der Wuth aufmerksam zu sein; dasselbe, wenn es ihm verdächtig wird, von Menschen und Vieh abzusondern, und eine zweckentsprechende Behandlung einleiten zu lassen.

Treten jedoch bedenklichere Erscheinungen ein, so ist unverweilt, bei sonst schwerer Verantwortung (Strafgesetz, §. 387), die Anzeige an die Sicherheitsbehörde des Ortes zu machen, und daß erkrankte Thier entweder sogleich selber oder über Anordnung der Behörde tödten zu lassen.

Der Genuß der Milch oder des Fleisches, so wie der Gebrauch der Abfälle solcher verdächtig oder erkrankter Thiere, ist strengstens verboten.

§. 15.

Die Verpflichtung der unverzüglichen Anzeige an die Sicherheitsbehörde und der zu veranlassenden Tödtung tritt selbstverständlich um so mehr ein, wenn es dem Eigenthümer eines Hundes oder eines anderen Thieres bekannt ist, daß dieses oder der Hund von einem wüthenden Thiere gebissen worden ist.

§. 16.

Ein wuthverdächtig oder wuthkrank gewordener, oder von einem wüthenden Thiere gebissener Hund, sowie jedes anderes derlei Thier, ist aber nur dann sogleich zu tödten und gehörig zu verscharren, wenn vorausichtlich noch kein Mensch von ihm gebissen worden ist.

§. 17.

Wird jedoch von einem wuthkranken oder

dinçil; anazkz kiapš mi ana qe li co arpankz din-
ip'o namuz, žmi vatemz kiapš trzparile lopš ke
mžurkatz, dekmva suamatz nž le va fi ampor-
nitš žčlčle mal žnaintę; mi ne žpmž mopš; cęš
žndatz dšnz 24 ore, op avla dšnz 2 pnz la 5 zile.

§. 13.

Cembele trzprei ce ce! anporiž la ale ani-
male domestic člč mal allecž žntp'čęcta, ke
atari animale čntž tricte, čporiće cęš čelvži-
kčce, mžnkž nžniž cęš nimika, žncž de peržlž
vęš, ne lžnz čęcta ž žnž tonž kare ar-
pat' žoinčž mi žžriž mi kare eržž-
mitž žntp'žnž modž specialę, kžre a-
čęcta čę žpatž ke dšmžniž kžre indiviž mi
čviente, mi žpatž o' žnžlekare mare de a vřema
dšnz natžra lopš.

Velilopš mi žvilopš trzpaž le pere žika,
mi mi žžž a fi žmžmi de čime, ce anporiž
de ložingelo čmenilopš mi mžnkž čmeni mi vite-

§. 14.

Činđkž žnž animalž domesticž de op čę
čnegiž čę nčte mžmka de žnž kžne cęš alž ani-
malž trzpaž op čę nčte mžmž ke valemę žlž, žžž
ka proprižtaržž animalžlž avčlčl dintež čę čvite
čęva de žre čęčta, avla elž, žndatz čę žnž atare
animalž va kžde malatz, e detopš a fi ke žžre
aminte accępra č lopš dintež čęne nžvite a le
trzprei, mi dękž va žvę prencęž accępra anima-
lžlž, čęlž čęmpo de čmeni mi de vite, mi čę
žnčęž žlž kžžž žn modž kžpocęncętopš.

Dekmva žncž čę vopš žžžta čęne perikž-
lčce, žžnčl nžmal dekatž čę žkžž žžžtare la
čžtopitatea de čękřitate a ložkžž, mi cęš činčpš
cęš dšnz nžn-rea la kžle a žžtopižčel čę nžnz
čę ommpo animalž malatz, kžlž alžmintę va
kžde čęž grea nędęžčž (kodičelo nenalo §. 387).

Eproižitž čžncęž de a mžmka lante cęš kžrne
de atari animalž ke žžncęž cęš malate, prekžm
accęmine mi de a žoloci čęleč, peržlž mčl. dola
džncęle.

§. 15.

Žndętopiřoa de a řačę žžžtare žžž žntž-
trziare la ařtopitatea de čękřitate mi nžn-rea
la kžle nęntž ommpořoa animalžlž ke prencęž
cęš malatz de trzpař; čę žnčęllęčę de čine ke
ke atatz e mal mare, ke kžlž proprižtaržžlž av-
člčl animalž žva fi kžnčokvžž, ke animalžlž avčla
a řociž mžmkatž de avčlž animalž trzpaž.

§. 16.

Kžnele ke prencęž de trzpare cęš malatz de
trzpare op mžmkatž de vpe žnž animalž trzpaž,
prekžm mi op kare alž animalž accęmine, nžmal
atari čę va ommpoř nžmal dekatž mi čę va akko-
pęri ke nžmžntž žm čę kžvčine, kžndž čę na čv-
kž n'a mžmkatž žnkž nę nčve žnž omž.

§. 17.

Dękž žncž čę va fi vřematž vpe žnž omž de

által valamely ember már megsebesített, csak a veszettnek elismert állapotú meg, de a veszetségről csak gyanus állat nem ölüdj meg, azonnal, hanem kellő elővigyázat mellett figyelemmel kísérendő olly czélből, hogy ki lehessen tudni, vajjon azon gyanu, hogy az állat veszett, valószínű vagy sem; s csak az igenlő esetben kell az állatot megölni.

§. 18.

Ha valamely veszetségről gyanus, vagy veszett állat magában a helységben elszabadul, vagy más helyről jöven észrevéttetik, ugy ez a biztonsági hatóságnak azonnal följelentendő s ez által a helységben s a környékben közhírré teendő, a végre, hogy mindenki ovakodhassék.

Illy esetben mindenek előtt a gyermekekre kell ügyelni. Kutyák s más állatok a házból ki nem bocsátandók s bezárandók.

A veszett- vagy gyanus állat pedig közös segéllyel a szükséges elővigyázat megtartása mellett befogandó s a valósággal veszettnek ismert állapot megöleendő.

Ellenben a veszetségről pusztán gyanus állat a mennyire lehetséges megkímélendő, a végett, hogy elébb kellő elővigyázat mellett figyelemmel kísérelhetessék, s kitudathassék, vajjon az állat veszett-e vagy sem, a mi itt annál szükségesebbnek látszik, minthogy még nem tudhatni azt, vajjon általa valamely ember vagy állat meg nem sebesített-e.

Ennélfogva a biztonsági hatóság által minden esetre az állat honnan jövele, annak tulajdonosa s az iránt, vajjon az állat valamely embert vagy állatot a helységben vagy azon kívül meglámadott vagy megsebesített-e s t. e. f. pontos adatok szerzendők.

Ezenfölül a szomszédság tudósítása alkalmával, azon tájék, melly felé az állat futott vagy a honnan jött, továbbá annak faja, nagysága, színe s egyéb ismertető jelei előadandók a végre, hogy ott is a fontemlitett kihuzhatóság eszközölthessék s további szerencsétlenségnek eleje vétethessék.

§. 19.

Az ekkép megölt állat bőrtől valamely földre eső helyen a földbe mélyen elásandó, de vízbe nem vetendő.

A kutya-ól, az ovó- s ivédény, ha az fából készült, a szalma, s mind az a min az állat különben feküdt s a mit tájtékával befertőzhetett, elégetendő.

Azon szobának vagy ólnak, mellyben az állat létezett, padolata, forró vízzel leforázandó s óltalan mésszel vagy ki nem lúgzott hamuval megtisztítandó. Hasonló módon a szoba vagy ól falainak alsó részei a meddig azokat az állat fölérté, megtisztítandók.

Axon lánoz, melly az állaton volt kihovítendő,

verdächtigen Thiere ein Mensch bereits beschädigt, so ist nur das anerkannt wuthfranke Thier zu vertilgen, das der Wuth nur verdächtige aber nicht sogleich zu tödten, sondern mit gehöriger Vorsicht zu beobachten, um ermitteln zu können, ob der Verdacht, daß es wüthend ist, sich bestätigt oder nicht, und ist es erst im beschadenden Falle zu vertilgen.

§. 18.

Wenn ein wuthverdächtiges oder wüthendes Thier im Orte selbst ausreißt, oder von einem anderen Orte herkommend bemerkt wird, so ist dieß sogleich der Sicherheitsbehörde anzuzeigen und von dieser im Orte und in der Umgegend öffentlich bekannt zu machen, damit Jedermann sich hüten könne.

In einem solchen Falle ist vor allen auf die Kinder Acht zu haben. Hunde und andere Thiere sind nicht aus dem Hause zu lassen und einzusperren.

Das wüthende oder verdächtige Thier aber ist mit gemeinschaftlicher Hilfe unter Beobachtung der nöthigen Vorsicht einzufangen und das als wirklich wüthend erkannte zu tödten.

Das der Wuth nur verdächtige Thier hingegen ist wo möglich zu schonen, um es vorerst unter der gehörigen Vorsicht beobachten, und um ermitteln zu können, ob es wuthkrank ist oder nicht, was hier um so nothwendiger erscheint, als man noch nicht weiß, ob von ihm ein Mensch oder Thier beschädigt worden ist.

Es werden daher jedenfalls von der Sicherheitsbehörde genaue Erkundigungen einzuziehen sein, woher das Thier gekommen, wer der Eigenthümer desselben ist, ob etwa von ihm ein Mensch oder Thier in oder außer dem Orte angefallen oder verletzt worden sei u. s. f.

Ueberdies soll bei der Kundgebung an die Nachbarschaft, die Gegend, nach welcher das Thier ausgerissen oder von woher es gekommen ist, dann dessen Race, Größe, Farbe und andere Merkmale bezeichnet werden, damit auch dort die obengedachte Nachforschung gepflogen, und weiterem Unglücke thunlichst vorgebeugt werden könne.

§. 19.

Das sonach getödtete Thier ist sammt der Haut an einem entlegenen Orte tief in die Erde zu verscharren, und nicht etwa ins Wasser zu werfen.

Die Hundshütte, das Fress- und Trinkgeschirr, wenn es von Holz ist, das Stroh und alles, worauf sonst das Thier gelegen, und was mit seinem Geifer beschmutzt worden sein kann, ist zu verbrennen.

Der Boden des Zimmers oder Stalles, in welchem sich das Thier befand, muß mit siedendem Wasser überbrüht und mit ungelöschem Kalk oder mit unausgelaugter Asche gereinigt werden. Ebenso sind die unteren Theile der Wände des Zimmers oder Stalles, so weit das Thier sie erreichen konnte, zu reinigen.

Die Kette, an welcher es gelegen, muß aus-

zné animalaé tsrvaté op ké pvenscé de tsrvaté atsnvi se va nimici nsmal animalaé de tsrvaté se va nimici nsmal animalaé de tsrvaté se va ommorj nsmal dekalé, ti se va ovserva ké prekvzvlnea kvviniuvócs spre noté dekonperi, dékz se adeverescé céé ké pvenscé ké aré fi tsrvaté, mi nsmal atsnvi se va nimici kandé va fi tsrvaté.

§. 18.

Kandé zné animalaé ké pvenscé de tsrvaté tsrvaté va skvpa kiaré dn lokkzé zné se afeé, op se va ovserva ké a vinité din alé loké, atsnvi se va face arptare despre avécta nsmal dekalé la astopitate de sekvritate, mi avécta va nsmal dn lokkzé avéla mi dn dmprenévrime, ka se ce noté fepi fizvine.

dn ascemino kasé se va porta gride mai dnalé de tóte de kopil. Kznil mi volélate animalaé se voré laca afeare dn kasé mi se voré dnalé.

Ear animalaé tsrvaté céé ké pvenscé de tsrvaté se va pindo ké ajkvtorzé tsrvaté ovservvndése meskrele de lipcz, mi avéla se se va kvvívócsé ké o tsrvaté se va ommorj.

Dinkontra animalaé se va fi nsmal ké pvenscé de tsrvaté se va ommore ké kaité va fi ké potingz, spre a'le noté ovserva své prekvzvlnea kvviniuvócs mi a dekonperi, de o tsrvaté céé ké, véla se ké alé mai mlaté de lipcz, ké kaité se se své dnkz, dékz se va vtematé de dnalé vpe zné omé op vpe zné animalaé.

De avéla la tótz dnkvvlaréa astopitate de sekvritate va cepheta ké do amperntzé, de zné a vinité avéla animalaé, vino o pronpvtarszé dn, dékz a nevlaté ascvpa vpe zné omé céé animalaé dn céé afeare dn lokkzé avéla, op dékz 'la vtematé mva.

Ne lvgz avécta kvndé va da dn kvvívócsé vevizvélgei va dnsemna nartea lokkzé dn kvvívócsé a skvpaté animalaé céé dn kvvívócsé a vinité, anoi mi spevia, mvrimeo, kodórea mi alé semne a dn lzi, pontré ka mi akolo se se noté face cepheta vpea memopatz mai céé mi se se annere ké kvndé va fi ké potingz op se perikzé.

§. 19.

Animalaé se se va ommorj, dmprené se peloa se se adctne adknté dn pvmanté dn dn loké denpvtaté, mi se se arpance nive dnalé dn ané.

Kotegzé kvnelé, vaszé dn kare a mánzé mi a vezé, de va fi de lemne, palele mi op alé ké kare va fi kvvité animalaé, mi se se va fi potzé mánzi ké vadele lzi, se se aré.

Parvocéla odziel céé a stavlázi, dn kare se afeaté animalaé se se ommvócsé ké ané fepi mi se se kvvívócsé ké varé neclincé céé ké kvvívócsé nelemiaté. Ascemine se se kvvívócsé mi kvvívócsé dn jocké a de pvevímopé odziel op al stavlázi, dn kvnté va fi potzé ajkvtore dn dnalé animalaé.

Lanpze, ké kare va fi fochté dnalé, se se

s e szerint kell bánni azon szerszámokkal is, melyekkel az állat megöletett.

20. §.

A valamely veszettségről gyanús vagy veszett állat által megsebesített, vagy az illyes állatnak csak tájtékával is megérintett ember s a segítségre jövő személyek kötelesek szoros gondot fordítani arra, hogy a testhez jutott mérég azonnal eltávolíttassék vagy annak a vérbe szivárgása meggátoltassék, hogy az lehetőleg ártalmatlanná váljék.

Az egész siker az első pillanatban gyors segélytől függ.

21. §.

Mután tehát azonnal orvosi segély kérésendő, egyelőre az orvos megérkezéseig, következőleg kell eljárni:

A veszettségről gyanús vagy veszett állat tájtékával befertőzött vagy az illyes állat harapása folytán megsebesített mindon bűrhely, legyen bár a seb kicsiny vagy nagy, csekély vagy mély, azonnal vizzel, vagy a mi még jobb sósvizzel vagy eczettel vagy szappanvizzel vagy erős luggal avagy vizelettel, tartósan s teljesen megtisztítandó.

Szinte olly jó szolgálatot tesz, ha éppen kéznél lenne, s a főnebbi folyóságok hiányoznának, hogyha a schre választóvíz vagy gábiczolaj, vagy valamely más erős savany, avagy merő mérszöböl vagy hamuszirból s vízből készült p'p tölcik.

Ha az eset vadászaton történik, a megsebesített hely löporral behinthető s az utóbbi meggyújtható.

Egyszersmind pedig gondoskodni kell arról, hogy a megharapott vagy az állat tájtékával befertőzött személy ruhái, mivel azok is tájtékkal bepiszkolva lehetnek, gondosan megtisztíttassanak.

Azon személy pedig, kin az eset történt, bántorságát ne veszítse el s a rajta történt esemény rossz következményeitől félelmét távoztassa magától, bizodalmit a számára azonnal nyújtott segély kedvező hatásába helyeztetvén. A lehetőleg csendes kedélyhangulat egyiké azon elmulaszthatlan föltételeknek mellyektől a gyógyítás sikere függ.

22. §.

Azon szomorú esetben, ha valahánél a viz viszony kiütésének előjelei mutatkoznak, millyenek: a szédülés, a tagokbani főkép a megharapott részbeni szaggató fájdalmak, a toroknak görcsös összehúzódása, a nyelésnél fájdalom, nyugtalankodás és szorongatás, folyóságok, léghezam, világosság s fényos tárgyaktól irtózás, azonnal orvos hivandó, s a bizalonsági hatósághoz jelentés teendő.

23. §.

Az eképpen megbetegedett személy elkülöndözve

geglüht, und hiernach auch mit den Werkzeugen, mit welchen es getödtet wurde, verfahren werden.

Der von einem wuthverdächtigen oder wuthfranken Thiere beschädigte, oder auch nur von dem Geifer eines solchen berührte Mensch und die ihm Beispringenden haben angelegentlichst dafür zu sorgen, daß das an den Körper gekommene Gift auf der Stelle vertilgt oder dessen Uebergang ins Blut verhindert oder doch so geschwächt werde, um es möglichst unschädlich zu machen.

Von der schnellen Hilfe im ersten Augenblicke hängt der ganze Erfolg ab.

§. 21.

Während demnach sogleich ärztliche Hilfe zu suchen ist, wird vorläufig bis zur Ankunft eines Arztes folgendes Verfahren zu beobachten sein:

Jede von dem wuthverdächtigen oder wuthfranken Thiere begeiferte oder durch den Biss eines solchen Thieres verletzte Hautstelle, die Verletzung mag klein oder groß, feicht oder tief sein, ist alsogleich mit Wasser, besser mit Salzwasser oder Essig oder Seifenwasser oder scharfer Lauge oder Urin, anhaltend und vollständig zu reinigen.

Ebenso gute Dienste leistet, wenn es gerade bei der Hand wäre, und obige Flüssigkeiten fehlen, Scheidewasser oder Vitriol-Del oder eine andere starke Säure, oder ein Bräu aus ähendem Kalk oder Pottasche und Wasser auf die Wunde gebracht.

Ereignet sich der Fall auf der Jagd, so kann die verletzte Stelle mit Schießpulver bestreut und letzteres angezündet werden.

Zugleich aber ist dafür zu sorgen, daß die Kleidungsstücke des Gebissenen oder Begeiferten, weil auch sie vom Geifer beschmutzt sein können, sorgfältigst gereinigt werden.

Der Betroffene selber aber fasse Muth und entschlage sich der Furcht vor den üblen Folgen dessen, was ihm begegnet ist, mit dem Vertrauen auf die günstige Wirkung der ihm sogleich geleisteten Hilfe. Eine so viel möglich ruhige Gemüthsstimmung ist eine der unerläßlichsten Bedingungen zum Gelingen der Cur.

§. 22.

In dem traurigen Falle, als bei Jemanden die Vorzeichen der ausbrechenden Wasserscheu sich einstellen, wie Schwindel, reizende Schmerzen in den Gliedern, besonders in dem gebissenen Theile, krampfhaftes Zuschnüren des Halses, Beschwerden beim Schlingen, Unruhe und Beängstigungen, Scheu vor Flüssigkeiten, vor Luftzug, Licht und glänzenden Gegenständen, muß alsogleich ein Arzt herbeigerufen, und an die Sicherheitsbehörde die Anzeige gemacht werden.

§. 23.

Ein derartig Erkrankter ist abgesondert und

наде на фокъ п'пъ се ва ромі, ші д'пъ ач'ета сь се проч'едъ ассеміне ші кз знелтеле, кз каре се ва фі оммораті.

— Омазъ, каре се ва фі в'тематі де в'ре зн' animalі кз пренс'е де т'рваре с'е т'рваті, ші ач'е че в'ор' с'ри с'ре ажжатор'л' зн'і ассеміне ом'е, с'е д'нр'іеск' маі д'теіс де іоте ка с'е н'іміч'еск' в'оніаз' д' локз'л' д' каре ва фі н'ініт' ла т'рп'е, с'е с'л' д'м'едіче ка с'е нз т'р'ек' д' с'л'це, ор ч'ел' д'нр'іс' с'л' ш'і н'ер'д' пот'ер'еа, ка не к'л'іс' ва фі кз пот'іг'ъ с'е нз ф'із' в'іем'тор'е.

Тот'е р'ес'лат'ат'л' ат'тер'н' д'ела істеле ажжатор'е че се ва да д'н moments'л' д'ітеіс.

§. 21.

Кізманд'с'е н'маі декат'і д'онт'ор'л' с'ре ажжатор'е, деокамдат' п'п' ла в'інір'еа л'і, се ва о'с'ер'ва проч'ес'ра в'р'м'іоре:

Ор каре парт'е де п'ел'е т'п'ж'іт' кз вал'ел'е animal'л'і кз пренс'е до т'рваре с'е т'рват'і ор в'темат'і пр'іп' м'шк'ат'ра зн'і ат'ар'е animal'і, ф'із' в'ітемареа м'ік' с'е т'аре, не де а с'upra ор ад'жк'е, с'е се к'р'уд'е д'нр'зна ш'і ф'орте в'іне н'маі декат'і кз ап'ъ, д'н'с' е маі в'іне кз ап'ъ с'рат'ъ с'е кз о'у'ет'іс' ор кз ап'ъ с'л'ан'ос'ъ с'е кз л'еш'іс' т'аре ор кз н'іма'т'і.

Ассеміне ф'олос'ес'че м'л'т'і, к'анд'е ар ф'і ла д'нд'ем'ан'ъ, ш'і в'р'е л'іп'сі ф'л'ідеде де с'с'с'ъ, с'е се п'п'л' ла локз'л' в'темат'і ап'ъ т'аре с'е в'ітріол' ор ал'іс' а'уд'іс' т'аре, с'е о' ам'м'ес'т'ек'ат'р'ъ де в'ар'е nectіn'с'е ор пот'ас'ъ ш'і ап'ъ.

Д'н'ж'м'п'л'анд'с'е в'ітемареа ла в'п'л'іоре, с'е се пр'ес'аре локз'л' в'темат'і кз п'л'вер'е де в'п'л'ъ ш'і с'е 'і се де'е ф'ок'і.

Totodatz д'н'с'ъ с'е се п'ор'іе р'іце, ка с'е се к'р'уд'е ф'орте ш'і л'к'р'зіле де д'н'в'р'к'т'іnte а ле м'шк'ат'л'іс' ор але д'н'в'л'ат'л'іс'і, к'ч'і ш'і ач'ете се пот'іс' т'п'ж'і кз вал'е.

Еар пер'сона т'п'шк'ат'ъ ор д'н'в'л'ат'ъ с'е ал'ъ к'р'ад'іс' ш'і с'е нз се с'пар'іе де р'ел'ел'е в'р'м'ірі а ле в'ітем'реіс'е 'і с'а д'н'ж'м'п'лат'іс'і, ш'і с'е к'р'ед'ъ к'ч'і ва ф'олос'сі ажжатор'л' че 'і с'а ф'л'к'т'іс'і. Пач'еа ш'і л'н'з'іт'атеа д'іа л'з'н'т'р'е е зна d'іа k'ond'ісіn'іае ч'еле маі п'еан'ар'ате с'про а ф'олос'сі к'в'ра.

§. 22.

Ла t'p'іс'ta д'н'ж'м'п'лар'о, к'анд'е с'ар'е ар'р'та ла ч'інева ч'еле d'іnt'еіs' с'ем'п'е а ле т'р'в'р'еіс'і, пр'ек'т' ам'ед'ел'ъ, д'с'р'еп'і іs'g'і д'н' п'р'цііс'е т'р'v'v'л'іс'і, маі ал'лес'е ла парт'еа м'шк'ат'ъ, с'т'р'ж'ан'с'ор'е с'п'ас'т'ік'ъ д'н' г'ат'іс'і, р'р'estate' ла д'н'р'ііс'іс'і, n'el'іn'іnt'е ш'і ф'р'ік'ъ, с'p'аіm'ъ de л'к'к'z'p'і ф'л'іd'е, de т'ра'с'ер'еа ас'р'v'л'іс'і, de л'g'm'іn'ъ ш'і de л'к'р'зіле с'т'р'л'v'іt'ор'е, с'е се k'іam'е n'z'm'at' d'ek'at'іs' зн'і med'іk'ъ ш'і с'е ф'ак'ъ ар'р'тар'е ла аs'top'іtat'оа de с'ек'sp'іtat'о.

§. 23.

Д'н'і ассеміне мал'іс' с'е се ам'шезе д'н'р'зн'і

... jó brizet alatt tartandó, és pedig nem azért, hogy betegségeknek másokkál közlése meggátoltassék — mivel a tapasztalás bebizonyította, hogy az ember viszonya sem megsebesítés által, sem pedig másként ragályosan nem hat — hanem azért, hogy magának a betegnek lehető legnagyobb nyugodalom szerzessék, s hogy ő háborítatlanul gyógyíttathassék s ápolthassék.

Az illyes beteg körül a lelkeszi s vallási működések s végrendeletek a betegknél általában szükséges elővigyázat mellett veszély nélkül megtörténhetnek.

24. s.

Ha a használt szerek mindemellott sikertelenek s a beteg meghal, úgy holttestével akkép kell bennüni, mint minden más elhalt személy holttestével s a gyászmenet és eltakarítás egészen úgy történhetik, mint más halálos esetekben.

25. s.

Azon szoba, mellyben a viszonyos személy betegten feküdt s meghalt, inkább az aggódók megnyugtására, mint a lehető rossz következmények meggátlása végett, tisztasági tekintetből kimeszelenendő, az abban levő, faból készült tárgyak forró lúggal, a lenből vagy gyapjuból készült ruázsat, sz ágynemű, toll, lószár s a t. akkép mint más haláleseteknél, megtisztítandók, a szalma s egyéb becsenélküli holmik elégetendők.

Végre a beteg által elfoglalt szoba az abban volt tárgyakkal együtt eczet- vagy kén avvagy halványgőzzel átfüstölendő s ezután néhány napig szellőztetendő, mire aztán mindenki által használható.

141. szám.

Rendelete

a hadsereg főparancsnokságának 1854. június 1-jéről, mellyel az 1854. május 28-kán kelt legfelsőbb határozvány folytán, a polgári jogügyeknek a katonai határőrségbeli ezredi bíróságoknál kezelését tárgyzató szabály hocsátatik ki.

A birodalmi törvénylap LII. dar. 142. sz. kiadatott és szétküldetett június 21-kén 1854.

142. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyministeriumnak 1854. június 4-kéről, a hajózási illeték beszédése iránt a

wohl bewacht unterzubringen, und zwar nicht um eine Mittheilung seiner Krankheit an Andere zu verhüten, — denn, die Erfahrung lehrte, daß die Wasserscheu des Menschen weder durch Verlegung, noch auf andere Art ansteckend wirkt — sondern, um ihm selbst die möglichst größte Ruhe zu verschaffen, und, um ihn unbeirrt ärztlich behandeln und pflegen zu können.

Geistlich-religiöse Functionen und freiwillige Anordnungen können bei einem solchen Kranken mit der überhaupt bei Kranken nothwendigen Vorsicht ohne alle Gefahr vorgenommen werden.

§. 24.

Sind alle angewandten Mittel dennoch fruchtlos und stirbt der Kranke, so ist mit seiner Leiche ebenso wie mit der eines jeden anderen Verstorbenen zu verfahren und kann das Leichenbegängniß und die Beerdigung ganz so wie in anderen Todesfällen vor sich gehen.

§. 25.

Das Gemach, in welchem der Wasserscheue krank lag und verschied, ist mehr zur Beruhigung der Aengstlichen, als zur Hintanhaltung möglicher übler Folgen, aus Rücksichten der Reinlichkeit anzuweisen, die hölzernen Gegenstände in demselben sind mit heißer Lauge, die Leinen und Wollstoffe der Kleidung, das Bettgewand, die Federn, das Kopshaar u. s. w. sind wie bei anderen Todesfällen zu reinigen, Stroh und andere werthlose Dinge zu verbrennen.

Endlich ist die von dem Kranken in Anspruch genommene Räumlichkeit sammt den darin befindlich gewesenen Gegenständen mit Essig- oder Schwefel- oder Chlordämpfen zu durchdräuchern und sodann durch einige Tage zu lüften, worauf sie von Jedermann fernerhin benützt werden kann.

Nr. 141.

Verordnung

des Armeec-Obercommando vom 1. Juni 1854, womit, in Folge Allerhöchster Entschließung vom 28. Mai 1854, eine Vorschrift für die Behandlung der bürgerlichen Rechtsfachen bei den Regimentsgerichten der Militärgränze erlassen wird.

Im Reichsgesetzblatte LII. Stück Nr. 142, ausgegeben und versendet am 21. Juni 1854.

Nr. 142.

Erlass

des Finanzministeriums vom 4. Juni 1854, betreffend die Einhebung einer

докъ сепаратъ ми съ се привіезе де анпроде, ми ансме не пентр ка съ не се коммуніе маляди лзі атора. — къчл еспериинца а еррзатл, къ ер-вареа омзлзі, не е контаціоць ніче прін втемаре ніче днтр'алл модл — чи пентр ка съ 'і се про-кэре чоа мал мэре лініме че на фі не нотіа, ми съ се нотъ днтр'іні ми къста къ донторлэ фър дмудікаре.

Detorielo relatióce къ пона ми диче съ втемаре поинде діп ерлэ ле злл атаре малатл се нотл фаче фър ніче злл прікзл, днсъ къ прекъвалнеа де ліпсъ ла маляді.

§. 24.

Декъ тó'е мїжлочеде чо се ворл анліка ворл фі фъръ фолосл ми ва мопі малатл, атллі е се прочедъ къ трзлзл лзі ка не алл оркърлі редо-сатл, ми прочесінеа де мóрте ми днтормжатареа се нотл фаче днтормл ка ми ла злто касрлі де мóрте.

§. 25.

Odaia, дн көре а злрлл малатл де ераре ми а мопіл, съ се суоіескъ діп прівінца кэрціел, мал мзлл пентр лініміпроа челорл фрікомл, дерлл пентр дмудікареа релелорл ертлрлі чо е'эрл нотл насче, лкэрлрліо де лемнл днтранса съ се кэрлде къ лемл фертінте, дмврлкъмїнїтеа де пнлз ми де матерл де лнл, адсторнлзлл патлзі, пенел, перлл де валл шл. съ се спело ка ми ла алл касрлі де мóрте, патело ми алто лкэрлрлі фър прол съ се арл.

Но ертл локелітлділо дн карл еа ефлалл малатл дмврлнл къ лкэрлрліо чо ворл фі фочл аколо съ се ефлеме къ оцетл сóб пнлчл ор къ лорл, апол съ се ласъ ка съ се аеріескъ врео ектева злде, ми днл асэста се нотл фолосл ми де аві днлїнтеа де ор чїно.

Nr. 141.

Ordinъчїнеа

свпремеї комманде де ócto діп 1. Ізнїс 1854, прін каре, дн ерта рескрпїтллі дмпер-тоскл діп 28. Маїс 1854, се еміте злл нор-матївл пентр трантареа прочеселорл чївлї ла ждецелде реїмїнтелорл конфїнїллі мїлітаре.

Дн влелїнлл імперїале мнлнскїллі LII, Nr. 142, естрдатл ми трлміс дн 21. Ізнїс 1854.

Nr. 142.

Декретлл

міністерїллі де фїнанге діп 4. Ізнїс 1854, дескре модлл де а лза тапсъ де навїр-

Martesani, Naviglio grande, Bereguardo
és Paviai négy lombardi csatornán.

A birodalmi törvénylap LII. dar. 143. sz. kiadott
és szétküldetett június 21-kén 1854.

143. szám.

Kibocsátványa

a vallás- és oktatásügyi ministeriumnak 1854.
június 12-kéről,

alsó-ausztriai, felső-ausztriai, cseh-, morvaországi, galicziai,
slavonországi, krajnai, karantáni, triezsi, úri helytartókhoz
és a salzburgi országlónökhöz,

melly által az 1850. évi birodalmi törvény-
lap XIX. darabjában 30. sz. alatt, a köny-
veknek az egyetemi és lyceumi könyvtárak-
béli kikölcsönzése iránt foglalt szabály rész-
leg kiegészítettik és módosítottik.

A birodalmi törvénylap LII. dar. 144. sz. kiadott
és szétküldetett június 21-kén 1854.

144. szám.

Rendelete

a pénzügyi és kereskedelmi ministeriumok-
nak 1854. június 16-káról,

kibátó az általános vámvidékben foglalt minden korona-
országokra,

1854. július havában a vámilletékek lesíze-
tésénél ráfizetendő tulfolyam tárgyában.

A birodalmi törvénylap LII. dar. 145. sz. kiadott
és szétküldetett június 21-kén 1854.

A papirospénz folyamának a vámilletékek lesí-
zetésénél a vámjegyzékhez előemlékeztetés 17. §.
alapjani kiegyenlítése végett, 1854. július havában
minden száz forintra tulfolyamkép harminczöt
százalék fizetendő.

Baumgartner, s. k.

145. szám.

Rendelete

a kereskedelmi ministeriumnak 1854. június
13-káról,

kibátó a birodalom egész területére,

melly által a Francziországban s Algirban

Schiffahrtsgebühr auf den vier lom-
bardischen Canälen von Martesana,
Naviglio grande, von Bereguardo
und Pavia.

Im Reichsgesetzblatte LII. Stück No. 143,
ausgegeben und versendet am 21. Juni 1854.

No. 143.

E r l a ß

des Ministeriums für Cultus und Un-
terricht vom 12. Juni 1854,

an die Statthalter für Niederösterreich, Oesterreich ob der Enns,
Böhmen, Mähren, Galizien, Steiermark, Krain, Kärnten, Triest,
Tirol und an den Landespräsidenten von Salzburg,

womit die, im XIX. Stücke des Reichs-
gesetzblattes vom Jahre 1850, No.
30, enthaltene Vorschrift, über das
Ausleihen der Bücher aus Universi-
täts- und Lyceal-Bibliotheken theil-
weise ergänzt und modificirt wird.

Im Reichsgesetzblatte LII. Stück No. 144,
ausgegeben und versendet am 21. Juni 1854.

No. 144.

Verordnung

der Ministerien der Finanzen und des
Handels vom 16. Juni 1854,

giltig für alle im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

in Betreff des im Monate Juli 1854
bei Entrichtung der Zollgebühren zu
zahlenden Aufgeldes.

Im Reichsgesetzblatte LII. Stück No. 145, aus-
gegeben und versendet am 21. Juni 1854.

Zur Ausgleichung des Papiergeld-Courses
bei der Entrichtung der Zollgebühren im Grunde
des §. 17 der Vorerinnerung zum Zolltarife, ist
im Monate Juli 1854 für je Einhundert Gul-
den ein Aufgeld von fünf und dreißig Percent
aufzuzahlen.

Baumgartner m. p.

No. 145.

Verordnung

des Handels-Ministeriums vom 13.
Juni 1854,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

wodurch die Instruction für die f. f.

Marthesana, Naviglio grande, Bereguardo mi
dela Pavia.

Im Reichsgesetzblatte LII. Stück No. 143,
ausgegeben und versendet am 21. Juni 1854.

No. 143.

Декретъ

министеріа де култъ ши дъвъцъмантъ дин
12. Іуни 1854,

кътре гьсернаторъ азетриел до жосъ, азъ азетриел дин
сесъ де Енс, азъ Боеміел, Моравіел, Галиціел, Сіріел, Кар-
потиел, Каринтиел, Триестъли, Тиролъли ши кътре прецедентъ
дереи дин Салицъспр.

прин каре се дитрепесче дн парте ши се
modificirь нормативълъ, че се кьспринде дн
фъшиорълъ XIX азъ възлетинъли лецілоръ им-
періази дин апълъ 1850, Nr. 30, деспре
дипрѣмстареа кърцілоръ дин бібліотечеле зми-
версітъцілоръ ши але лічеелоръ.

Im Reichsgesetzblatte LII. Stück No. 144,
ausgegeben und versendet am 21. Juni 1854.

No. 144.

Ordinъчънеа

министеріелоръ де фінанце ши де коммерціс
дин 16. Іуни 1854,

ментръ тоте дегеле дин териториълъ коммънъ де ванъ,

деспре аңивълъ че е а се респонде не деа-
сѣпра ла ванъ дн Лъна лъ Іули 1854.

Im Reichsgesetzblatte LII. Stück No. 145, aus-
gegeben und versendet am 21. Juni 1854.

Спре а коммънъа кьрелъ ванілоръ де хьртис
ла ре-мандереа въмлоръ не темейлъ §. 17. дин
nota preliminarе ла таріфа портюріале, се ва да
pedeасѣпра не лъна лъ Іули 1854 де фіцкаре сѣтъ
де флоринтъ азъ азис де треі зечі ши чинѣ.

Baumgartner m. p.

No. 145.

Ordinъчънеа

министеріази де коммерціс дин 13. Іуни 1854,

ментръ тотъ кьспринсълъ имперіази,

прин каре се прескрие инспрічънеа ментръ

létező ausztriai cs. k. ügyelõhivatalok számára, a hajómentések eseteiben hivatalos cselekvényeket tárgyzó utasítás szabatik ki.

A birodalmi törvénylap LIV. dar. 147. sz. kiadott és szétküldetett június 24-kén 1854.

Mintán az Ausztriában létező francia ügyelõket az ausztriai tengerpartokon veszélyben forgó francia hajók megmentése eseteiben illetõ jogoknak 1832. évben történt kiterjesztése alkalmával, a Franciaországban létező cs. k. ügyelõhivatalok számára a teljes viszonyosság fõntartatott; a kereskedelmi ministerium a többi érdekelt ministeriumokkal egyetõleg az említett fõntartást ezennel foganathaveendõnek, s a Franciaországban és Algirban létező cs. k. ügyelõi hivatalnokok számára a következõ utasításokat kibocsátandóknak találja, melyek 1854. augusztus 1-jétõl fogva lépendnek hatályba.

1. Az ausztriai hajókat érõ tengeri szerencsétlenségek eseteiben a fõnérintett cs. k. ügyelõhivatalok számára ezentul is a központi tengeri kormányának 1834. november 20-kán 21.435 sz. a. kelt körrendelete (beiktatott a tengerészeti hirdetvények sorába az 1847. évfolyam 215 lapján) szolgáló alapul, s jolesen az abban az illetõ ügyelõi okiratok bizonyítóerejére, továbbá a prova di fortuna fölvételére, a tényállás megállapítására vonatkozólag sat. foglalt határozatok érintetlenül maradnak.

2. A Franciaországban és Algirban létező cs. k. ügyelõi hivatalnokok számára hajómentések eseteiben ezennel engedett szélesb jogok, fõkép az általános hajózási törvények és utasítások folytán még az ügyelõk hatásköréhez nem tartozó, a tengeri szerencsétlenségekbõl keletkezõ magánjogi viszonyokat érdeklõ intézkedésekre hivatalos befolyásukat tárgyazzák, s e részben lényegesen megkülönböztetendõ, valjon az ausztriai hajók tengeri szerencsétlenségeinél érdekelt ausztriai alattvalók vagy azok meghatalmazottjai az esemény helyén jelen vannak-e vagy sem.

3. Ha az ausztriai hajóknak a francia partokon hajótörése vagy károsodása eseteiben, az illetõ ausztriai érdekelt felek (akár egyes személyek, akár pedig biztosító intézetek vagy pedig ügyvivõik avagy meghatalmazottjaik által az esemény helyén jelen vannak, vagy képott tudósítás folytán oda érkeznek az ausztriai ügyelõi hivatalnok, az idézett 1834. november 20. körrendelet értelmében, a megmentési munkálatra, valamint a megmentett jószág elárúsítására, s az azzal összefüggõ, a magánjog körébe vágó ügyekre minden befolyástól tartózkodják, s csupán az illetõ ügyelõi szabályokban érintett hivatalos cselekvényekre szorítkozzék, millyenek:

a) A prova di fortuna fölvétele;

österreichischen Consular-Ämter in Frankreich und Algerien, in Betreff ihrer Amtshandlungen in Sauvetage-Fällen, vorgeschrieben wird.

Im Reichsgesetzblatte LIV. Stück No. 147, ausgegeben und versendet am 24. Juni 1854.

Nachdem bei der den französischen Consulin in Oesterreich im Jahre 1832 eingeräumten Ausdehnung ihrer Befugnisse in Sauvetage-Fällen französischer Schiffe an österreichischen Küsten die vollständige Reciprocität für die k. k. Consularämter in Frankreich vorbehalten wurde, findet das Handelsministerium im Einverständnisse mit den andern theilhaftigen Ministerien von dem obigen Vorbehalte nunmehr Gebrauch zu machen, und den k. k. Consular-Functionären in Frankreich und Algerien die folgenden Weisungen hinauszugeben, welche vom 1. August 1854 an in Wirksamkeit zu treten haben.

1. Bei See-Unfällen österreichischer Schiffe hat für die oben bezeichneten k. k. Consularämter im Allgemeinen auch fortan der Circular-Erlaß des Central-See-Guberniums vom 20. November 1834, No. 21,435 (eingeschaltet im Marine-Edicte, Auflage 1847, Seite 215) als Grundlage zu gelten, und es bleiben namentlich die darin rücksichtlich der Beweisskraft der bezüglichen Consulats-Urkunden, dann rücksichtlich der Aufnahme der prova di fortuna, Constatirung des Sachverhaltes u. enthaltenen Bestimmungen, unberührt.

2. Die, den k. k. Consular-Functionären in Frankreich und Algerien nunmehr eingeräumten erweiterten Befugnisse in Sauvetage-Fällen, betreffen hauptsächlich ihre amtliche Einflusnahme auf diejenigen nicht schon durch die allgemeinen Schiffahrtsgesetze und Instructionen, den Consulin zugewiesenen Vorkehrungen, welche die aus See-Unfällen hervorgehenden privatrechtlichen Beziehungen berühren, und es ist dabei wesentlich zu unterscheiden: ob die bei See-Unfällen österreichischer Schiffe theilhaftigen österreichischen Unterthanen, oder deren Bevollmächtigte am Orte des Vorfalles zugegen sind oder nicht.

3. Wenn in Schiffbruch- oder Havarie-Fällen österreichische Schiffe an französischen Küsten, die betreffenden österreichischen Interessenten (seien es einzelne Personen, oder Versicherungsanstalten oder andere Corporationen) entweder in Person oder durch ihre Agenten oder Bevollmächtigten im Orte des Vorfalles sich anwesend befinden, oder auf erhaltene Nachricht dahin kommen, so hat sich der österreichische Consular-Functionär, ganz im Sinne des zu 1. citirten Circular-Erlasses vom 20. November 1834, jeder Einflusnahme auf das Rettungsoperat, wie auf die Realisirung des geretteten Gutes, und auf die damit zusammenhängenden, in den Bereich des Privatrechtes gehörenden Angelegenheiten, zu enthalten, und sich lediglich auf die in den bezüglichen Consular-Vorschriften berücksichtigten Amtshandlungen zu beschränken, als:

a) Aufnahme der prova di fortuna;

ч. р. офіціе консуларі астріаче дін Франца ми Алгерія, дн прівінда прочесреї лорѣ офіціалі дн касрїло де скъпаре дін перїкзлї.

Дн възлетїназї имперїале тѣхнїкїзлї LIV, Nr. 147, естрпадатї ми трѣмїсї дн 24. Ізїа 1854.

Фїндѣнзї ла естїндеа че с'а датї дн аналї 1852 факзлїтїлорѣ кончесе консулїлорѣ фрїзчесї дїн Астріа дн касрїло канд наїеле фрїзчесї ворѣ скъпа дїн перїкзлї не цермії астріачї с'а ресерватї речїновїтате депїнзї пентрї ч. р. офіціе консуларї дїн Франца, амїа мїнїстерїзлї де коммерціс дн дїпозїтепере кз челеалате мїнїстерїе їтересате а афїлатї кз кале а се фолосі акзм де ресервїтїнеа де сасї мї а емїте пентрї ч. р. офіціалї консуларї дїн Франца ми Алгерїа срмїтореле їнспрївалї, карї ворѣ їнтра дн аїнїїтате дела 1. Августї 1854.

1. Дн касрїло канд с'арѣ перїкзла не шаре наїеле астріаче на серві песто толї де касї пентрї офіціале консуларї ч. р. астріаче намїте малї сасї мї де авї дїнаїто депрїкзлї черкзларе канд гезернїманїзлї централе де марїнзї дїн 20. Ноемврє 1834, Nr. 21,435 (алїтїратї ла одїнтзлї де марїнзї, едїтїсноа дїн 1817, паїна 215), мї анше ворѣ ретърїсї неатїнсе дїчїнзїтїнїло канпрїнсе дїнтрїкїсїлї дн прївїнда нотерї провїторє а ресептївелорѣ докзманїто консуларї, аїнї дн прївїнда консемнїреї протекїзлї марїїмї, а конкїтїрїелї етїтїзлї дїкзлїлї шїлї.

2. Факзлїтїло естїнсе че с'уї кончесї акзм ч. р. офіціалї консуларї дїн Франца ми Алгерїа дн касрїло де скъпаре дїн перїкзлї, се дїнї малї алїсїсї де їнфлїнцї лорѣ офіціале асепра асїлорѣ меасре че нз ворѣ фї асепнате консулїлорѣ прїа леїїло понерарї де навїгїзїне мї прїа їнспрївалї мї карї атїнїрї роферїнцї де дрїкї прїватї че роскїлї дїн перїкзлїрїло марїїмо, мї ла атїре дїнтрїкїларо се ва дїкїнїсї кз деамперїсїлї: дїкзї сїнспїлї астріачї їнтересалї ла перїкзлїло наїелорѣ астріаче, ор дїнотерїїїлї лорѣ се афїлї де факї ла локзлї дїнтрїкїларї сїсї нз.

3. Дїкзї дн касрїло де назфравїсї ор де епрїкзлїлї марїїмо дїнтрїкїларо наїелорѣ астріаче по цермії фрїзчесї, ресептївалї їнтересалї астріачї (фїзї персїно сїнспїлї, сїсї їнїїтїте де асепкїраро ор алїе корпорїлї) се норѣ афїла де факї ла локзлї дїнтрїкїларї сїсї дн персїонзї ор прїа епрїїїлї сїсї дїнотерїїїлї лорѣ, ор дїндїлїсе де сїїре ворѣ вїнї аколо, атїнїлї офіціалїзлї консуларе астріакї, конформїндсе дїнтрї їїо дїкзї дїнделїсїлї депрїкзлї черкзларо дїн 20. Ноемврє 1834 че с'а меморатї сїзї 1, се ва конїенї дела ор че їнфлїнцї асїпра оператїлї скъпарї прїкзм мї а ресалїсїреї вїнїлї скъватї, мї се ва тѣрїїнї нз маї ла прочесреа офіціале меморатї дн ресептївалї норматїве консуларї, прїкзм:

a) консемнїреа протекїзлї марїїмї (prova di fortuna);

b) minden még egyébként arra vonatkozó irománnyok és segédanyagok fölvétele és hitelesítése, a mennyiben azok Ausztriában vagy ausztriai bíróságok előtt érvényesítendők;

c) az illető feleknek a helybeli hatóságok irányábani gyámolítása;

d) netálatni villongásoknak barátságos és választott bírói utóni kiegyenlítése, az általános ügyelők utasítás által e részben réa ruházott jogok határain belül;

e) a kijelölt esetekben a hajózási okmányoknak jelesen a szabadalomnak, ministeri szabadalmaknak, legénységi lajstromnak, és a hajónaplónak elvétele;

f) a hajótörést szenvedett hajó ausztriai legénységéről gondoskodás, annak mind bérkövetései, mind pedig a cs. k. álladalmakbani visszashállítása vagy különbeni kellő elhelyezése tekintetében, a politikai tengerészeti hirdetővény idevágó szabályainak szoros megtartása mellett.

4. Ha ellenben a tulajdonosok, a rakományfelügyelők vagy más ausztriai érdeklettek avagy azok meghatalmazottjai az esemény helyén nincsenek jelen, ugy a cs. k. ügyelők hivatalnok köteles, saját személyében s a franciaországi vám-, egészségügyi és kikötői törvények által kijelölt határon belül, mindazon megmentési, biztosítási vagy egyéb cselekvényeket, mellyek halasztást nem szenvedhetnek, s mellyek által az érdeklített ausztriai tulajdon veszélytől, romlástól vagy értékcsökkenéstől ovandó, az érdeklettek vagy azok törvényes képviselőinek veszélyre s költségére teljesíteni s vezérelni, egyszersmind pedig az érdeklítettet az eseményről tudósítani, s őket vagy személyes eljárásra vagy meghatalmazott nevezésére fölszólítani. Mindaddig mig az érdeklettek jogaik biztosítására az esemény helyén a szükséges intézkedéseket meg nem tették, a cs. k. ügyelők hivatalnokok csupán a jogszerűleg ollyanoknak ismert érdeklettek által elejőkbe adott utasítások szerint kötelesek eljárni, azoknak vagy meghatalmazottjaiknak megérkezése után pedig magukat magánjogi tekintetben minden további beavatkozástól megtartóztatni, s a megmentett tárgyakat az egész munkálattal együtt az igazolt érdekletteknek, a tott költségeknek ezek általi megtérítése után átadni.

Ezen, az ausztriai ügyelők hivatalnokokat az ausztriai hajóknak a franciaországi partokon megmentése esetében illető jogok egyébiránt csak annyiban gyakorolhatók, a mennyiben a francia álladalmi kincstár, francia vagy más harmadik álladalmi alattvalók által támasztott igények nem fordulnak elő.

5. Az alárendelt ügyelők hivatalnokok minden illyes eseményről előjáró ügyelők hivatalukat tudósítani, s kétes esetekben annak utasításait kikérni kötelesek.

b) Aufnahme und Legalisirung aller sonst noch darauf Bezug nehmenden Acten und Behelfe, soweit selbe in Oesterreich oder vor österreichischen Gerichten Geltung erhalten sollen;

c) Unterstützung der betreffenden Parteien gegenüber der Localbehörden;

d) Bewirkung der Ausgleichung etwaiger Streitigkeiten im gütlichen oder schiebsrichterlichen Wege innerhalb der ihm durch die allgemeine Consular-Instruction dießfalls gegebenen Befugnisse;

e) Einziehung der Schiffspapiere in den vorgeesehenen Fällen, namentlich des Patentbes, Ministerial-Scontrins, der Mannschaftsrolle, des Bord-Journals;

f) Fürsorge für die österreichische Mannschaft des gescheiterten Schiffes, sowohl rücksichtlich ihrer Lebensbedürfnisse, als auch wegen ihrer Rückbeförderung nach den k. k. Staaten oder sonstigen zweckmäßigen Unterbringung, mit genauer Beobachtung der einschlägigen Vorschriften des politischen Marine-Edictes.

4. Sind dagegen die Eigenthümer, Superkargos oder sonstigen österreichischen Betheiligten oder deren Bevollmächtigte, am Orte des Vorfalles nicht zugegen, so hat der k. k. Consular-Functionär in eigener Person und innerhalb jener Grenzen, welche die französischen Zoll-, Sanitäts- und Hafengesetze vorzeichnen, alle jene Rettungs-, Sicherstellungs- oder sonstigen Handlungen, welche keinen Aufschub leiden, und wodurch das betheiligte österreichische Eigenthum vor Untergang, Verderben oder Entwerthung geschützt werden soll, auf Gefahr und Kosten der Betheiligten, als deren gesetzlicher Vertreter vorzunehmen und zu leiten, gleichzeitig aber die Betheiligten von dem Vorfalle in Kenntniß zu setzen, und sie entweder zur persönlichen Intervention oder zur Aufstellung eines Bevollmächtigten aufzufordern. Bis die Betheiligten die nöthigen Maßregeln zur Sicherheit ihrer Rechte am Orte des Vorfalles getroffen haben, werden die k. k. Consular-Functionäre lediglich nach den ihnen von den rechtmäßig als solche anerkannten Betheiligten gegebenen Weisungen vorgehen, nach deren oder ihrer Bevollmächtigten Eintreffen aber jede weitere Ingerenz in privatrechtlicher Beziehung einstellen, und die geretteten Gegenstände sammt dem ganzen Operate den ausgewiesenen Betheiligten, nachdem von ihnen die aufgelaufenen Kosten berichtet worden sind, übergeben.

Diese den österreichischen Consular-Functionären zustehenden Befugnisse in Sauvetage-Fällen österreichischer Schiffe an französischen Küsten, können übrigens nur in so weit ausgeübt werden, als keine Ansprüche vom französischen Staatschiffe, von französischen oder von Unterthanen eines dritten Staates vorkommen.

5. Die untergeordneten Consular-Functionäre haben von jedem solchen Vorfalle dem ihnen vorgefügten Consularamte Nachricht zu geben, und in zweifelhaften Fällen dessen Weisungen einzuholen.

b) koncepnarosa mi legalisarea tszporoz celozla ante mi prove akuzi va fi ka acetate cu avz valore an Austria cész la judecarea austriache;

c) appzarea pzziloroz respentino dzaintoa aztoritziloroz lokal;

d) mizlocirea ka kontraversele ce arz fi cu ce dzpache ne kalo ka vna cész prin arbitraj, ne kaz izartz favzatzice ce 'i c'az datz prin inctziciznea konceplare nenepare an privinga acetata;

e) azarosa xzrielezoz naiel an kaszpile prevezte, avzme a patentei, a respentiazl ministerialo, a koncepnatzneel omeniloroz nzuel, a jzrnalazl nzuel;

f) dzpziroa pentz omenil austriazol ai nzuel perikzato, atazl, ka cész az respentz, cimzriele ce vorz avo a pretinde, kazl mi ka cész ce trzmidz dzanol an ctatelo v. p. or ka cész ce amzeze aldzinte vzm ce kade, ozservzndz ka de ameznzaz respentivele prescripto ale edintzazl politikz de marinz.

4. Ear dzkz propzrtaril, dzpzirotil de dzkzrtzra naiel or azil interesazil austriazol cész dzpoterizil lorz nz vorz fi de favz la lokalz dzdzmlezl, atzazl v. p. offiziazl konceplare an persona cea mi dzpre acet dzmizl, cet prescript lezile frznceszil de namz, ctzitate mi de portz, va dzprezinde mi va kondazo an perikzazl mi ne speszelo interesazilorz, ka respentanzl legalo azl lorz, totz dzkzriele acet de skzpare, de assektzare cész ale dzkzri, karl nz cészfero dzntzrzzare, mi prin karl propzrtatea austriazol interesatz o de dzncz cész ce anepo de neire, dzpizicizne cész de nenepare predzazl, totodatz dzncz va dzkznozcinza ne interesazil dzcpzo azoa dzdzmlezl mi dz va provoka ka cész cész dzprezinz an personz cész cész dzntesz dzpoterizil. Pnz vorz la interesazil msczrele de dzncz pentz assektzaroa dzentzilorz lorz la lokalz dzdzmlezl, v. p. offiziazl konceplari vorz prozedo nzmal dznz inctziciznele ce lo vorz da interesazil dzpizim dzkznozozdzil de ataril, ear dznz cociroa lorz or a dzpoterizilorz lorz vorz dzczeta de a ce mal ammeteka an referinzdele de dzentz przazl, mi ozventelo skzuate dzprezinz ka totz operatzle lo vorz preda interesazilorz dzpizimazil, dznz ce acetia vorz respnzde speszelo ce ce vorz fi frkziz.

De aldzinte acet dzkzrtzdzil ce komnezl offiziazilorz konceplari austriazol an kaszpile kazd c'arz skzpa de perikzazl naiele austriache ne dzpml frznceszil, ce vorz totz dzpizinde nzmal atzazl, kazd nz va okzpo nice o dzpizicizne dzn partea vizitziel ctatzazl frznceszil, or dzn partea ezuzmizilorz frznceszil cész ai atzazl ctatz.

5. Offiziazil konceplari szvalterni vorz da de szpze offiziazil konceplare szpziroaz azl lorz dzcpzo or ce atare dzdzmlezl, mi an kaszpl dz dznoiez vorz czepo inctziciznil deza dznczazl.

6. Nemkülönb minden illyes eseményről a triesti központi tengeri, hatóság is a legrövidebb úton, a leggyorsabban tudósítandó, melly hatóság szintugy a megmentési munkálat további folyamáról és végeredményeiről, valamint az e részben tett hivatalos intézkedésekről is, az illető hajóirományok s egyéb okmányok beküldése mellett — a tengerészeti hirdetvény szabálya szerint — pontos tudomásban tartandó.

Baumgartner, s. k.

146. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyministeriumnak 1854. június 17-kéről,

kiható minden koronaországokra,

az álladalmi szolgák járandóságai utalványozása és megszüntetése tárgyában 1853. július 14-kén kelt kibocsátványnak azon járandóságokra alkalmazása iránt, mellyek utólagos részletekben fizettetnek ki.

A birodalmi törvénylap LIV. dar. 148. sz. kiadott és szétküldetett június 24-kén 1854.

Az álladalmi szolgák járandóságai utalványozása és megszüntetése tárgyában 1853. július 14-kén kelt pénzügyministeri kibocsátvány (birod. törv. lap XLIV. darab 139. sz.) iránt támadt több kétségek folytán, a vallás- és oktatásügyi ministeriummal egyetértőleg kijelentetik, hogy ezen szabály az utólagos részletekben fizetett járandóságokra nem alkalmazandó.

Az tehát a papság illetményei kiegészítésül szolgáló járandóságok, a tanítószemélyzet helyettesi illetményei s az ösztöndíjak vagy alapítványi javadalmak utalványozásaira s megszüntetéseire nem alkalmazható.

Baumgartner, s. k.

147. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi és kereskedelmi ministeriumoknak 1854. június 17-kéről,

kiható a birodalom minden koronaországaira,

a Szászországban Zittauban létező II. osz-

6. Eben so ist von jedem solchen Vorfalle die Central-Seebehörde in Triest auf dem kürzesten Wege schleunigst zu benachrichtigen, welche Behörde auch über den weiteren Fortgang und die End-Resultate des Rettungsoperates, so wie über die dabei getroffenen amtlichen Vorkehrungen, unter Einsendung der bezüglichen Schiffspapiere und sonstigen Documente — nach Vorschrift des Marine-Edictes — in genauer Kenntniss zu erhalten ist.

Baumgartner m. p.

No. 146.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 17. Juni 1854,

wirksam für alle Kronländer,

in Betreff der Anwendung des Erlasses vom 14. Juli 1853, über die Anweisung und Einstellung der Bezüge der Staatsdiener auf solche Bezüge, welche in decursiven Raten erfolgt werden.

Im Reichsgesetzblatte LIV. Stück No. 148, ausgegeben und versendet am 24. Juni 1854.

Ueber mehrfach angeregte Zweifel bezüglich der Anwendung des Finanzministerial-Erlasses vom 14. Juli 1853 (Reichsgesetzblatt, XLIV. Stück, Nr. 139), über die Anweisung und Einstellung der Bezüge der Staatsdiener, wird im Einvernehmen mit dem Ministerium des Cultus und Unterrichts bekannt gegeben, daß diese Vorschrift auf jene Bezüge, welche in decursiven Raten erfolgt werden, nicht anzuwenden ist.

Dieselbe findet daher keine Anwendung bei Anweisungen und Einstellungen von Congrua-Ergänzungsbezügen für den Curat-Clerus, von Supplementen- oder Substitutionsgebühren des Lehrpersonales und von Stipendien oder Stiftungs-gewüssen.

Baumgartner m. p.

Nr. 147.

Verordnung

der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 17. Juni 1854,

giltig für alle Kronländer der Monarchie,

die Erweiterung der Verzollungsbe-

6. Assemblee ce va descuina fize dntarziare mi pe caloa cea mai scurta despre op atare dntarziare astopitate centrale maritime din Trieste; kprei, dntar. prescriptiile, ordinarii de marint, i ce va da un iznoscintuz ne de amprntiile mi kpreiile mai desparte mi prescatatele fi-pale ad operatiile de scupero, prescat mi mo-cuperele officiali ce sa ad luate pe lntar iznoscintuz trzmigindico prescativosele krtie ale mai mi ale doksimite.

Базмгартнеръ м. п.

Nr. 146.

Декретъ

министеріа де финанце дин 17. Іunie 1854,

pentru tote cererele imperiale,

un privinca aplicarei decretului din 14. Іunie 1853, despre assemnarea mi scupinderoa salariilor serbitorilor ctatului, la atari kdinge ce ce respund un pate dekupivo.

Un vletinile imperiale mltmnicile LIV, Nr. 148, ectradate mi trmic un 24. Іunie 1854.

Assupra mai kulator dnoicile ce sa ad nre-kstis un privinca aplicare dekretili emic de ministeriale de financa un 14. Іunie 1853 (vletinile leilor imperiale, fzmiorale XLIV, Nr. 139), despre assemnarea mi scupinderoa salariilor serbitorilor ctatului, un dntarziare ne ministeriale de kstis mi dntarziare ce kntar kntarizile, k avest normativ ne ce anntar la avere kdinge, ce ce respund un pate dekupivo.

Prin zrtaro avest normativ ne ce anntar la assemnare mi scupinderile kdinge-lor dntarziare de salariele klorale dntarziare k ktra scupitvale, ale kdinge-lor scupinderilor ce scupitvalilor personaliale dntarziare mi la assemnare mi scupinderile fozoslor de ctizendie ce de fndzinsne.

Базмгартнеръ м. п.

Nr. 147.

Ordinьчinea

ministeriale de financa mi de kommerciu, din 17. Іunie 1854,

pentru tote cererele imperiale,

despre extinderea fактлдилор de vamь ad

cs. k. fővámbivatal megvámozási jog-
tálya cs. k. fővámbivatal megvámozási jo-
gositványainak kiterjesztése iránt.

A birodalmi törvénylap LIV. dar. 149. sz. kiadatott és
szétküldetett június 24-kán 1854.

A Szászországban Zittauban létező II. osztályu
cs. k. fővámbivatal, mindazon áruk tekintetében,
mellyek az ausztriai vámvidékbe a német vámegelet
szabad forgalmából lépnek be, I. osztályu fővámbi-
vatal jogaival rubáztatik föl.

Baumgartner s. k.

148. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyministeriumnak 1854. június 29.
kéről,

kibátó Tirol és Vorarlbergre,

Ausztria, Bajorország, Würtemberg és Ba-
den között a Bódami tó által képezett ha-
tár közös ellenőrzése iránt megállapított
egyezség tárgyában.

A birodalmi törvénylap LVI. dar. 151. sz. kiadatott
és szétküldetett július 6-kán 1854.

149. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyministeriumnak 1854. június 29.
kéről,

kibátó az általános vámkapcsolatban foglalt minden korona-
országokra,
a vámegelettel közbenső forgalomra nézve
rendelt kedvezményeknek, egyik vámvidék-
ből a másik vámvidékbe a Bódami tón ke-
resztül bevitt árukra kiterjesztése iránt.

A birodalmi törvénylap LVII. dar. 155. sz. kiadatott
és szétküldetett június 6-kán 1854.

Az 1854. február 19-én kelt vám- és keres-
kedelmi szerződés fogadásánál végett Berlinben
tartott tárgyalások folytán általános megállapodás
történt az iránt, hogy azon vámkedvezmények,
mellyek az említett szerződés által az egyik
vámvidék szabad forgalmából közvetlenül annak ha-
tárán keresztül a másik vámvidékbe átmenő árukra
nézve engedettek, azon árukra is kiterjesztessenek,
mellyik egyik vámvidéknek a Bódami tó melletti
kikötőjéből a másik vámvidéknek ugyanazon tó mel-
letti fekvő kikötőjébe szállítatnak. Ezen vámked-
vezmények alkalmazása azonban azon feltételhez
kötött, hogy az áruk egyik kikötőből a má-
sikba szállítása a szerződésben nem foglalt vidék
érintése nélkül történjen, s hogy ezen átmenetnél
kölcsonos utalványozási eljárás állapíttassék meg,
melly által az áruk szabad forgalomból származó

I. 1854.

Befugnisse des k. k. Hauptzollamtes II.
Classe zu Zittau in Sachsen betreffend.

Im Reichsgesetzblatte LIV. Stück No. 149,
ausgegeben und versendet am 24. Juni 1854.

Dem k. k. Hauptzollamte II. Classe zu Zit-
tau im Königreiche Sachsen werden in Ansehung
aller Waaren, welche aus dem freien Verkehre
des deutschen Zollvereines auf das österreichische
Zollgebiet übertreten, die Befugnisse eines Haupt-
zollamtes I. Classe eingeräumt.

Baumgartner m. p.

No. 148.

Erlass

des Finanzministeriums vom 29. Juni
1854,

giltig für Tirol und Vorarlberg,

betreffend die, zwischen Oesterreich,
Baiern, Würtemberg und Baden, we-
gen gemeinsamer Ueberwachung der
Bodenseegränze, getroffene Ueber-
einkunft.

Im Reichsgesetzblatte LVI. Stück No. 154,
ausgegeben und versendet am 6. Juli 1854.

No. 149.

Erlass

des Finanzministeriums vom 29. Juni
1854,

giltig für die im allgemeinen Zollverbande begriffenen Kronländer

über die Ausdehnung der Begünsti-
gungen im Zwischenverkehre mit dem
Zollvereine auf die, aus einem Zoll-
gebiete über den Bodensee in das an-
dere Zollgebiet eingeführten Waaren.

Im Reichsgesetzblatte LVI. Stück No. 155, aus-
gegeben und versendet am 6. Juli 1854.

In Folge der, zu Berlin gepflogenen Ver-
handlungen zur Vollziehung des Handels- und
Zollvertrages vom 19. Februar 1853 hat man
sich allseitig darüber geeint, daß die Zollbegün-
stigungen, welche durch den erwähnten Vertrag
den, aus dem freien Verkehre des einen Zollge-
bietes unmittelbar über die Gränzen desselben
in das andere Zollgebiet übergehenden Waaren
eingeräumt sind, auch auf jene Waaren auszu-
dehnen seien, welche aus einem Hafen des einen
Zollgebietes am Bodensee in einen, an diesem
See liegenden Hafen des anderen Zollgebietes
verführt werden. Doch wurde die Anwendung
jener Zollbegünstigungen an die Bedingung ge-
knüpft, daß der Transport der Waaren aus dem
einen Hafen in den andern, ohne Berührung ei-
nes im Vertrage nicht begriffenen Landgebietes
erfolge, und daß bei diesem Uebergange ein ge-

ч. р. officis principale de vamъ de класа
II din Zittau an Caconia.

Ан взысканіе имперіале мѣрънахъ LIV, Np. 149,
отпущенъ ми трѣмцѣмъ дн 24. Іуніа 1854.

Ч. р. officis principale de vamъ de класа II
din Zittau an remnax Caconia? ce concodă fa-
кълъдіе зні оффис principalе de vamъ de класа
I, an privinga tatarorъ mercilorъ, карі din ливе-
рлѣ коммерцис алъ знісет пермане de vamъ трокѣ
де терригоріалъ австриалъ de vamъ.

Баумгартнер м. п.

No. 148.

Декретъ

министеріалъ de finance din 29. Іуніа 1854,

pentru Tirol și Vorarlberg,

despre двоиоала фръкъ днтре Австріа, Ба-
варіа, Віртемберг ши Baden pentru коммѣна
привегіаре песте лимітіі лакълъ de Konstanz
с. de Елендіа (Bodensee).

Ан взысканіе имперіале мѣрънахъ LVI, Np. 154,
отпущенъ ми трѣмцѣмъ дн 6. Іуліа 1854.

No. 149.

Декретъ

министеріалъ de finance din 29. Іуніа 1854,

pentru toate Țările imperiale cuprinse de contracta
comenz de vamă,

despre extinderea zilorърілоръ коммерцисалъ
intermezъ къ резіанеа порторіале перман.
ла марѣа каре се днтролѣ днтр'зні тері-
торіа de vamъ песте лакълъ de Konstanz an
алъ теріторіа de vamъ.

Ан взысканіе имперіале мѣрънахъ LVI, Np. 155,
отпущенъ ми трѣмцѣмъ дн 6. Іуліа 1854.

Ан ерма негодірілоръ din Berlin суре есе-
кстареа транзіалъ de коммерцис ми de vamъ din
19 Фѣрѣ 1854 се двоиоръ тоте пѣрділе, ка змтор-
рїле de vamъ кончесе prin memoratulъ tranatъ
mercilorъ, карі din ливерлѣ коммерцис алъ зні
теріторіа de vamъ трекъ неміжловітѣ несте лимітіі
лѣ an челалалѣ теріторіа de vamъ, сз се естїандъ
ші ла ачело мерчї, карі днтр'зні портѣ алъ зні
теріторіа de vamъ дѣла лакълъ de Konstanz сѣ
transportъ днтр'зні портѣ алъ челлалалѣ теріторіа
de vamъ тоіѣ по перміі ачестї лакълъ. Ансѣ естїан-
дереа ачесторъ змторрї е лѣгалъ de nondізіанеа,
ка марѣа днтр'зні портѣ an челалалѣ сз се тра-
снорте фръ de a altine terіторіалъ вр'знет перї
некзупрїанс an tranatъ, ми ка ла ачестї transportъ
сз се оверсево о прочесрѣ ревіпрокъ de лѣгїті-
маре, prin каре сз се рѣтѣ дѣмїстра ми репїфіка

záró tanúsítások s annak azonosságát szem előtt tartassék.

E tekintetben az lőn megállapítva, hogy hitelesített bevallások általi utalványozás alkalmaztassék, az áruk hivatalos zárja alatt, a mindkét részről vámvidékekben, a belföldről a külföldön keresztül a belföldre szóló küldeményezésekre nézve, kiszabott eljárás hasonlatosságára.

Ezen megállapodás 1854. július 1-jén lép hatályba.

Az e tekintetben a mindkét részről vámhivatalok által kövcendő eljárást tárgyozó közelebbi határozatok, Bajorországgal, Würtemberggel és Badennel egyetértőleg rendeztettek s közigazgatási úton közhírré tétettek.

Baumgartner s. k.

150. szám.

Kibocsátványa

a belügyministeriumnak 1854. július 1-jéről,

kiható minden koronaországokra a katonai határőrséget kivéve,

az álladalmi hivatalnokok és szolgálk özvegyei és árvái kincstári járandóságainak a jödelmi adóhozí községi adópótlektóli mentessége iránt.

A-birodalmi törvénylap LVI. dar. 156. sz. kiadatott és szétküldetett július 6-kán 1854.

Ő cs. k. apostoli Felsége 1854. június 21-kén kelt legfelsőbb határozványával legkegyelmesebben rendelni méltóztatott, hogy a mennyiben az álladalmi hivatalnokok és szolgálk özvegyeinek és árváinak kincstári járandóságai általában jövedelmi adó alá esnek, azoktól az ezen adóhozí községi pótlek ne szedessék be.

Bach s. k.

151. szám.

Rendelete

a vallás- és oktatásügyi ministeriumnak, 1854. július 1-jéről,

minden országfőnökökhöz, és a bécsi, prágai, leMBERGI, krakkói, olműzi, gratzi és innsbrucki egyetemekhez, az akademiái hatóságok szervezetét tárgyozó ideiglenes törvény hatályosságának meghosszabbítása iránt.

A-birodalmi törvénylap LVI. dar. 157. sz. kiadatott és szétküldetett július 6-kán 1854.

gegenseitiges Ueberweisungsverfahren stättfinde, wodurch die Herkunft der Waare aus dem freien Verkehre nachgewiesen und deren Identität festgehalten werde.

Man verständigte sich in dieser Beziehung dahin, daß die Ueberweisung durch bescheinigte Declarationen (Erklärungen), unter ämtlichem Verschluß der Waaren, nach Analogie des, in den beiderseitigen Zollgebieten für Versendungen aus dem Inlande durch das Ausland nach dem Inlande vorgeschriebenen Verfahrens zur Anwendung kommen.

Es tritt diese Verständigung mit 1. Juli 1854 in Kraft.

Die näheren Bestimmungen über das von den beiderseitigen Zollämtern hiebei zu beobachtende Verfahren sind im Einverständnisse mit Baiern, Würtemberg und Baden geordnet worden und werden im administrativen Wege bekannt gemacht.

Baumgartner m. p.

No. 150.

Verordnung

des Ministeriums des Innern vom 1. Juli 1854,

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

betreffend die Befreiung der Merarialbezüge der Witwen und Waisen von Staatsbeamten und Dienern von dem Gemeindezuschlage zur Einkommensteuer.

Im Reichsgesetzblatte LVI. Stück No. 156, ausgegeben und versendet am 6. Juli 1854.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliesung vom 21. Juni 1854 Allergnädigt zu verordnen geruht, daß, in soweit die Merarialbezüge der Witwen und Waisen von Staatsbeamten und Dienern überhaupt einer Einkommensteuer unterliegen, die Einhebung eines Gemeindezuschlages zu dieser Steuer nicht stattfinden habe.

Bach m. p.

No. 151.

Verordnung

des Ministeriums für Cultus und Unterricht vom 1. Juli 1854,

an sämtliche Länderchefs und an die Universitäten zu Wien, Prag, Lemberg, Krakau, Olmütz, Graß und Innsbruck,

über die Verlängerung der Wirksamkeit des provisorischen Gesetzes über die Organisation der akademischen Behörden.

Im Reichsgesetzblatte LVI. Stück No. 157, ausgegeben und versendet am 6. Juli 1854.

provizorijski zakon o organizaciji akademskih ustanova el.

Am privinda acoasta cu fiz dnoicela amea, ca marfa de transport cu fiz dnoicela de dekiruzalni official mi cast dnoicela official, dzuz analogia proocscrcel, ce ecicte an amandot teritoriale de vamt nentru speditiarele din teritoriale interne prin carul struzint totz ktruz teritoriale interne. — Acoastz dnoicela intz an nstere az 1. Iznis 1854.

Dicuzscrcelnio mai deaprbio deapre modalitatea ce az cu oxcervo dntzaveacta officiale respentive do vamt, caaz perzlatz prin koducelercer dntre Austria, Bavaria, Birtcmberg mi Baden mi ce vorz notifika ne kazo administrativz.

Baumgartner m. p.

Nr. 150.

Ordinčinea

ministeriazli celorz interne din 1. Iznis 1854,

nentru totz imperiazli, afarz de confiniazli militare,

prin kazo kompetingelo erariali ale vedzvelorz mi orfanilorz remani dela officiali mi servitoril de ctatz, cu scztescz de adazszlaz komnzalo la trizvzlez dzuz vinitz.

Am ezletinzlaz imperiazle mznznkzlez LVI, Nr. 156, estrapatz mi trzmicz an 6. Iznis 1854.

Mzia Cea q. p. apostolikz, kz respziatz dntzrcztescz din 21. Iznis 1854 a vinezoił a ordina, ca kompetingelo erariali ale vedzvelorz mi orfanilorz remaco mi remani dela officiali mi servitoril de ctatz, dntzrczlez cast czuzscrc trizvzlez dzuz vinitz, cu fiz castite de adazszlaz komnzalo la azestz trizvzlez.

Bach m. p.

Nr. 151.

Ordinčinea

ministeriazli de kzlz mi dzvzdymantz din 1. Iznis 1854,

ktruz totz rzkernztoril mi ktruz znberczizile de Bieaz, Praga, Leopoldz, Krakovia, Olomcz, Gredz, mi Einiontz.

nentru prolzncierez antivitotei lecel provicoril deapre organicarez astoritzuzilorz akademicez.

Am ezletinzlaz imperiazle mznznkzlez LVI, Nr. 157, estrapatz mi trzmicz an 6. Iznis 1854.

Ö cs. k. apostoli Felségétől 1854. június 27-kén kelt legi. határozványával nyert fölhatalmazás folytán, az akadémiai hatóságok szervezete iránt 1849. szeptember 27-kén kelt ideiglenes törvény (birod. törv. lap 1849 évfolyam 401 sz.) hatályossága az 1854—1855 tanévre kiterjesztetik.

Thun, s. k.

152. szám.

Császári nyiltparancs

1854. június 26-káról,

kíható a birodalom egész területére,

melly által az országos pénzbecsnek pengő pénzbecsre leendő visszavezetése, s a rendkívüli államszükségletek fedezésére szolgáló eszközök előállítása végett, egy legalább is 350, s legfőlebb 500 millió forintnyi önkéntes kölcsönnek a birodalom egész területére kiterjesztendő aláírás utján megnyitása rendeltetik.

A birodalmi törvénylap LVII. dar. 158. sz. kiadatott és szétküldött július 6-kán 1854.

Mi Első Ferencz József,

Isten kegyelméből ausztriai császár; Magyar- és Csehország, Lombardia és Velence, Dalmát-, Horvát-, Tórország, Galiczia, Lodomeria és Illiria's Jeruzsálem, s a t. királya; Ausztria főhercege; Toscana és Krakó nagyhercege; Lotharingia, Salzburg, Steyer, Karantán, Krajna és Bukovina hercege; Erdély nagy fejedelme; Morvaország örgrófja; Fel- és Al-Slezia, Modena, Parma, Piazenza és Guastalla, Osveczin és Zator, Teschen, Friaul, Ragusa és Zára hercege; Habsburg, Tirol, Kyburg, Görz és Gradiska hercegtelt grófja; Trient és Brixen fejedelme; Fel- és Al-Lausitz, és Isztria örgrófja; Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg s a t. grófja; Trieszt, Cattaro és a szláv örgrófság ura; a Szerbvajdaság nagyvadjája s a t. sat

Azon rendkívüli események, mellyek által birodalmunk néhány év előtt meglátogatva lón, nem csak az álladalmi kiadások és bevételek közötti aránytalanságot idézték elő, hanem egyszersmind az országos pénzbecsnek fölötte hárosan ható elértéktelenülését is maguk után vonták.

A birodalom egységi alakulása által az álladalomnak gazdászati és pénzügyi tekintetbeni foly-

In Folge der von Seiner k. k. Apostolischen Majestät mit Allerhöchster Entschliessung vom 27. Juni 1854 hiezu ertheilten Ermächtigung, wird die Wirksamkeit des provisorischen Gesetzes über die Organisation der akademischen Behörden vom 27. September 1849 (Reichsgesetzblatt vom Jahre 1849, Nr. 401), auf das Studienjahr 1854/55 erstreckt.

Thun m. p.

No. 152.

Kaiserliches Patent

vom 26. Juni 1854,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

womit zum Behufe der Zurückführung der Landeswährung auf Metallwährung, und der Herbeischaffung der Mittel zur Bedeckung der außerordentlichen Staatsbedürfnisse, die Auflegung eines freiwilligen Anlehens im Betrage von mindestens 350, und höchstens von 500 Millionen Gulden, auf dem Wege einer, im Umfange der ganzen Monarchie zu eröffnenden, Subscription angeordnet wird.

Im Reichsgesetzblatte LVII. Stück No. 158, ausgegeben und versendet am 6. Juli 1854.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Ungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedig, von Dalmatien, Kroatien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Istrien, König von Jerusalem u.; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Neuschütz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg u.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Großwojwod der Wojwodschafft Serbien u. u.

Die außerordentlichen Ereignisse, von welchen unsere Monarchie vor einigen Jahren heimgesucht wurde, haben nicht nur ein Mißverhältniß zwischen den Staats-Ausgaben und Einnahmen herbeigeführt, sondern auch die sehr nachtheilig einwirkende Entwerthung der Landeswährung zur Folge gehabt.

Durch die einheitliche Gestaltung der Monarchie sind zwar die Quellen für die nachhaltige

Данъ амперътеаса данъ де мърца-Соса ч. р. апоетоларъ прип рескриптъащъ амперътеаскъ дин 27. Ізніс 1854, антибитатеа лецеі провочоріе деспре органісаіеа асторітъідоіащъ академіче дин 27. Септембра 1849 (азл. імп. дин ан. 1849, Nr. 401), се пролзвресчо мі не аналъ 1854—55.

Тун м. п.

Nr. 152.

Patentъ

амперътеаскъ дин 26. Ізніс 1854,

пентра тоіа кърпеслъ імперъащъ,

прип каре се ордінь зпѣ амперътеаскъ дн сѣмъ де челѣ пѣдінѣ 350 ми челѣ мѣаіѣ 500 милионе флоріні прип сѣбскріере ліберъ дн тоіѣ кърпеслъ монархіел, къ скопѣ де а редзче валороа де акѣм а баніорѣ де хъртіѣ ла валороа металікъ, ми де а прокзра тіжлоче спре аккоперіроа ліпселеіа естраординарі а ле стазлѣ.

Дн ввлетіналъ імперіале мърцаіащъ LVII, Nr. 158, естратащъ мі трѣмісѣ дн 6. Ізніс 1854.

Noi Франчискъ Іосефъ I.,

дин градіа лѣі Дѣмнезеі імператоръащъ Асѣріел; рецеле Знгріел ми Боеміел, рецеле Ломбардіел ми Венедіел, алъ Далмагіел, Кроагіел, Слѣвоніел, Галліціел, Лодомеріел ми Ліріел, реце де Іерусалімъ, ш. ч. л.; аркідзчеле Асѣріел; маре-дзче де Тоскана ми Краковіа; дзче де Лотаріндіа, дзчеле Салізервел, Сіріел, Карінтіел, Карніоліел ми Бзковіел; маре-прінчпеле ал Трансілваніел, марціонеле Моравіел; дзчеле Сілесіел де сѣсѣ ми де жосѣ, дзче де Модена, Парма, Плавінга, ми Гзасталла, де Асѣвіѣ ми Заторѣ, де Теccінеі, Форзжлѣі, Парзса ми Зара, коміте прінчпеле де Азгевзгрѣі, Тіроаі, Кіззгрѣі, Гопріціа ми Градіска; прінчпеле де Трідінеі ми Бріccіна, марціоне де Аскадіа де сѣсѣ ми де жосѣ ми дн Ісѣріа; коміте де Сѣнтлѣі-Амасіа, де кампелѣ Сѣппетрѣ, Бревінга, Сопенвергѣ, ш. ч. л.; дѣмнѣ де Тріецѣі, де Каттарѣ ми не марцінеа вндікѣ, маре-воіводѣ алъ Воіводатзлѣі сервікѣ ш. ч. л. ш. ч. л.

Евінімітеле естраординарі, де карі а фотѣ черкатъ монархіа нѣотрѣ днante къ врео кздіаа ані, н'ащъ аддзсѣ нзмаі дїспропорѣісне днпре снечеле ми вїнітеле стазлѣі, чї ми сѣдереа валорел баніорѣ де хъртіѣ каре аре інфлзінгъ фѣрте дамнѣсѣ.

Прін реформареа монархіел не прінчпінлѣі де знitate с'ащъ деccізнатѣі флнзпеле пентра ампері-

áron bankértékben fog történni, ez államkötelezvények minden százára nézve.

3. Ezen kölcsön államkötelezvényei öt százalékos kamatoznak ezüst- vagy aranypénzben, mellyel az arany az ezüst értékének 15 1/2-szeres mennyiségénél magasabb értéken nem számítandó.

4. A befizetés, ha ez aláirt egyetemes összeg négyszáz millió forintra nem rug, három évre; ha ezen összeg négyszáz egész négyszáz ötven millió forintig terjed, négy évre; ha pedig az összeg négyszáz ötvenötől egész ötszáz millió forintig emelkedik, öt évre akkép osztandó föl, hogy minden évben tíz egyenlő s egymástól egyenlő távolságban álló részeket állapíttassanak meg.

5. Az aláírásoknak s a befizetéseknek további módzatai, s az aláírókra nézve czélszerűeknek találánt könnyebbségek külön ministeri kibocsátvány által határozandók meg s teendők közhírré.

6. Ezen intézkedés foganatosításával pénzügyministerünk belügyministerünkkel egyetértőleg biztatik meg.

Kelt czászári fő- és székvárosunkban Bécsben, ezer nyolczszáz ötvennegyedikü június 26-kán, uralkodásunk hatodik évében.

FERENCZ JOZSEF s. k.
(P. H.)

Gr. Buol-Schauenstein, s. k.
Báró Bach s. k. Baumgartner A. s. k.

Legfelsőbb rendeletre:
Ransonnet s. k.

153. szám.

Rendelete

a bel- és pénzügyi ministeriumoknak 1854. július 5-kéről, az 1854. június 26-kán kelt legfelsőbb nyiltparancsossal (hirod. törv. lap 158. sz.) a birodalom egész területére nézve rendelt aláírási kölcsönnek egyetértőleg megállapított módzatai iránt.

A birodalmi törvénylap LVII. dar. 159. sz. kiadatott és szótküldetott július 6-kán 1854.

Az 1854. június 26-kán kelt legfelsőbb nyiltparancshoz (hirod. törv. lap 158. sz.) képest, mellyel azon kettős czéliből: hogy az országos pénzbecs ismét pengő pénzbecsre vezettessék vissza, továbbá hogy a rendkívüli államszükségletek fedezésére szolgáló eszközök előállíttassanak, — a birodalom egész területére nézve egy legalább is 350 s legföllebb 500 millió forintnyi kölcsönrei aláírás rendeltetett, következő határozatok tétetnek közhírré:

Preise von fünf und neunzig Gulden Bank-Waluta für je Hundert Gulden in Staats-Schuldschreibungen erfolgen.

3. Die Staats-Schuldschreibungen dieses Anlehens werden mit fünf Percent in Silber oder Goldmünze verzinst, wobei das Gold nicht mit einem höheren Werthe als dem 15 1/2-fachen des Silbers angenommen werden soll.

4. Die Einzahlung soll, wenn der gezehnete Gesamtbetrag nicht vierhundert Millionen Gulden erreicht, auf drei Jahre; wenn dieser Betrag vierhundert bis vierhundert fünfzig Millionen Gulden erreicht, auf vier Jahre; wenn er sich auf die Summe von vierhundert fünfzig bis fünfhundert Millionen Gulden erhebt, auf fünf Jahre in der Art vertheilt werden, daß in jedem Jahre zehn gleiche und von einander gleich nahe absteigende Raten festgesetzt werden.

5. Die weiteren Modalitäten der Einzetzungen und der Einzahlungen und die für angemessen befundenen Erleichterungen für die Subscribenten sind durch einen besonderen Ministerial-Erlaß zu bestimmen und bekannt zu machen.

6. Unser Minister der Finanzen ist im Einvernehmen mit Unserem Minister des Innern mit der Ausführung dieser Maßregel beauftragt.

Gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien am 26. Juni im Eintausend achthundert vier und fünfzigsten, Unserer Reiche im sechsten Jahre.

Franz Joseph m. p.
(L.S.)

Graf Buol-Schauenstein m. p.
Freiherr von Bach m. p.
U. Ritter von Baumgartner m. p.
Auf Allerhöchste Anordnung
Ransonnet m. p.

Nr. 153.

E r l a ß

der Ministerien des Innern und der Finanzen vom 5. Juli 1854, über die einverständlich festgestellten Modalitäten des mit dem Allerhöchsten Patente vom 26. Juni 1854, No. 158 des Reichsgesetzblattes, im Umfange des ganzen Reiches angeordneten Subscriptions-Anlehens.

Im Reichsgesetzblatte LVII. Stück No. 159, ausgegeben und versendet am 6. Juli 1854.

In Gemäßheit des Allerhöchsten Patentes vom 26. Juni 1854, No. 158 des Reichsgesetzblattes, mit welchem zu dem doppelten Zwecke: die Landeswährung wieder auf Metallwährung zurückzuführen, dann die Mittel zur Bedeckung der außerordentlichen Staatsbedürfnisse zu schaffen, im Umfange des ganzen Reiches die Subscription zu einem Anlehen von mindestens 350 und höchstens 500 Millionen Gulden angeordnet ist, werden folgende Bestimmungen allgemein kundgemacht:

de nozveul mi činyl florinl valatz de bankz pen- tps fizkape cstv de florinl dn oblezvčnsi do ctatž.

3. Oblęczytniść de ctatž a le awcctsi am- prymstž vorž addycze interescele de činyl la cstv dn vani de arpiatž cstv de arzž, nedzndzce arz- lsi walore, mal męre de 15 1/2 ori dekzti walore arpiatžsi.

4. Peczniłerea ce va peazři ne tpeł ani, kändž tož cżma czvskricz nż va azżenęe la patrz cste milione florinl; ne patrz ani kändž cżma awęcta va azżenęe la patrz, cste tynz la patrz cste činylzevl miłone; ne činyl ani, kändž ce va pedica la cżma de patrz cste činylzevl nřly la činyl cste milione florinl, mi ce va řace dn mod- dzlž awęcta, kz pentps fizkape anz ce vorž deficę zęeचे pate ekał mi dn intervale ekał dnre dznccele.

5. Modalitęzile mal departe pentps czvskriepl mi pecznędepl mi zřilortřile cę c'až azřlatž de kęvvinęz pentps czvskriepl ce vorž determina mi ce vorž řace kępnockste prinęřnž dekreteł mi- steriale speęiale.

6. Miniętrzlž noętrę de řinange dn dnęel- leęere kz miniętrzlž noętrę de interpe e dnęęř- vinalž kz pżneręe dn řzkape a awęctel meęęre.

C'a datž dn kapitala mi pecędnęa noętrę am- peřtęckz Bięna dn 26. Iznlž nęzłž o miř ontž cste činylzevl mi patrz, alž dnpeřzřipeł noętre alž meęele.

ФРАНЧИСКЪ ЮСИФЪ.
(Л. С.)

Kom. Bzol-Mhasenctein m. n.
Bar. Bax m. n. A. Kav. de Bazmraptnę m. n.

Din mandatž dnpeřtęckz:
Ransonnet m. n.

Nr. 153.

Декретълž

miniętręzłvi de interpe mi a cęzł de ři- nange din 5. Iznlž 1854, deęęre modalitę- zile ctatorite dn dnęelleęere dn přivnęa dnpeřmstžłvi prin czvskriepe cę c'a ordinatž dn tož kępnřnczłž impeřlžłvi prin patenta dnpeřtęckz din 26. Iznlž 1854, Nr. 158 alž bzletinzłvi deęiloreł impeřlžłvi.

dn bzletinzłž impeřiale męzłnkřlž LVII, Nr. 159, eętrędatž mi třmřicž dn 6. Iznlž 1854.

dn konřormitate kz patenta dnpeřtęckz din 26. Iznlž 1854, Nr. 158 alž bzletinzłvi deęiloreł impeřlžłvi, prin kape c'a ordinatž dn tož kępnřn- człž impeřlžłvi czvskriepea la znž dnpeřmstž cęłř nęęiř de 350 mi cęłř męzłž de 500 milione flo- rinl, kz dnđořtžłž skonž: de a pedęęe walorea va- niłoreł de xęřtiř eap la walorea metalķz, anđ de a pęokęa męžłęe eęęe akęoneřpea lięęiloreł eęęęrdınarı a le ctatžłvi, ce nęzłķz eęmęłđoreł dnęęęřvčnsi:

§. 1.

Az aláírás ezen kölcsönre 1854. július huszadikán fog megnyitni s 1854. augusztus tizenkilencedikén berekesztetni.

§. 2.

A kölcsön kibocsátása kilenczvenöt forintnyi áron bankértékben fog történni az államkötelevények minden százára nézve.

§. 3.

Ezen kölcsön államkötelevényei, a bemutatóra, 20 frt, — 50 frt, — 100 frt, — 500 frt, — 1000 frt, — 5000 frt és 10.000 frtnyi összegekben fognak kibocsátatni; egyszersmind az aláíró, ha kívánja, névre szóló államkötelevényeket is kaphat, mellyek bármely, 20 frtnál nem csekélyebb összegről fognak kiadatni, s mellyektől a kamatok csak nyugtatvány mellett vétethetnek föl.

§. 4.

Ezen kölcsön kamatolása öt százalékkal, fél-évenként, minden július 1-jén és január 1-jén, conventiosláb szerinti ezüst pénzben, egy kölni márk finom ezüstre husz forintot számítva; vagy az álladalmi kormány választása szerint aranypénzben, olly arány szerint történik, melly szerint egy finom márk arany tizenöt és fél finom márk ezüstmél többre nem számítatik.

A kamatok főlvétele végett a tulajdonosra szóló kötelevényekkel fél éves, mindenik január 1-jén és július 1-jén lejáró kamatszelvevények fognak kiadatni.

Az első kamatszelvevény 1855. július 1-jén jár le. — 1855 január 1-jeig az ötszázalékos kamatok minden befizetéseknel levonotván, a befizetésbe be tudatnak.

§. 5.

A legcsekélyebb összeg, mellyel a kölcsönben részt lehet venni, 20 forint az államkötelevények névszerinti értékében, s minden olly összegnek, mellyre a bemutatóra szóló kötelevényekre aláírás történik, a §. 3-ban kijelelt kötelevényi összegekkel kiegyenlíthetőnek kell lennie.

§. 6.

Az ezen kölcsönbeni részvétel nyilvánítása az alább 1. alatt idemellékelt minta szerint történik.

A nyilatkozat s a biztosíték elfogadására fölhatalmazvák:

- Bécsben:
a. cs. k. államadóssági pénztár,
a. várostanács,
a szabadalmazott ausztriai nemzeti bank;

§. 1.

Die Subscription zu diesem Anlehen wird am zwanzigsten Juli 1854 eröffnet und am neunzehnten August 1854 geschlossen.

§. 2.

Die Hinausgabe des Anlehens wird zum Preise von fünf und neunzig Gulden Bank-Waluta für jedes hundert Gulden Staats-Schuldverschreibungen erfolgen.

§. 3.

Die Staats-Schuldverschreibungen dieses Anlehens werden, auf den Ueberbringer lautend, in den Beträgen von fl. 20, — fl. 50, — fl. 100, — fl. 500, — fl. 1000, — fl. 5000 und fl. 10,000 ausgestellt; auch kann der Einzelnach nach Verlangen auf Namen lautende Staats-Schuldverschreibungen erhalten, welche über jeden Betrag, der nicht geringer als fl. 20 ist, ausgestellt werden und wovon die Zinsen nur gegen Quittung zu erheben sind.

§. 4.

Die Verzinsung dieses Anlehens geschieht mit fünf Percent halbjährig an jedem 1. Juli und 1. Januar, in Silbermünze nach dem Conventionsfuße zu 20 Gulden auf eine kölnische Mark fein-Silber; oder nach Wahl der Staatsverwaltung in Goldmünzen, in dem Verhältnisse von einer feinen Mark Goldes für nicht mehr als fünfzehn und eine halbe feine Mark Silber.

Zur Erhebung der Zinsen werden mit den auf den Inhaber lautenden Schuldverschreibungen halbjährige an jedem 1. Januar und 1. Juli verfallende Coupons hinausgegeben.

Der erste Coupon verfällt am 1. Juli 1855. — Bis 1. Januar 1855 werden Zinsen zu 5 Percent bei allen Einzahlungen durch Abzug an letztere vergütet.

§. 5.

Der geringste Betrag, mit welchem man an dem Anlehen Theil nehmen kann, ist 20 fl. im Nominalwerthe der Staats-Schuldverschreibungen, und jeder Betrag, auf welchen man für Obligationen auf den Ueberbringer subscribirt, muß durch die im §. 3. bezeichneten Obligationenbeträge ausgleichbar sein.

§. 6.

Die Erklärung der Theilnahme an diesem Anlehen erfolgt mittelst des unten beigefügten Formular's 1.

Zur Annahme der Erklärung und der Caution sind ermächtigt:

- in Wien:
die k. k. Staats-Schuldencasse,
der Magistrat,
die privilegirte österreichische Nationalbank;

§. 1.

Съскрипция на веститъ дъпръматъ се декарда на доезеви Іулі 1854 ми се дъкиде на поъспрежеви Августъ 1854.

§. 2.

Емитереа дъпръматъли се фаче къ прокъ де поъзеви ми чинѣ флорини валѣтѣ де банкъ мемѣре фѣркаре сътѣ де флорини на овлегуѣли де статѣ.

§. 3.

Овлегуѣлиле аветѣли дъпръматѣ ворѣ съна де нзмале адъкѣторѣли, ми се ворѣ емитѣ на съна де 20 фл. — 50 фл. — 100 фл. 500 фл. — 1000 фл. — 5000 фл. ми 10,000 флорини; пельгъ аветѣла съскрипѣтеле де ва поѣти ва потѣ съ капѣле овлегуѣли сънѣторе не нѣме ассѣпра ор кѣрѣ съме, дѣсе не маѣ миѣ де 20 фл., ми а ле кѣрѣ интересе се ворѣ редѣка нѣмаѣ по лѣгъ квѣтанѣ.

§. 4.

Интереселе аветѣли дъпръматѣ сънѣ чинѣ на сътѣ ми се ворѣ рѣсѣнде не жѣмѣтѣ де анѣ на фѣркаре 1. Іулі ми 1. Іануарѣ на монѣтѣ де арѣнтѣ дѣкъ месѣра конвенѣлиале де 20 флорини на о марѣ де Колонѣ де арѣнтѣ фѣнѣ; сѣс дѣкъ жѣм се ва детермина статѣли на монѣтѣ де арѣ, дѣсъ на проуѣрѣлиа аветѣла, къ знеѣ марѣ фѣне де арѣ не 'i со ва да валѣре маѣ марѣ де чинѣ спрежеви ми жѣмѣтѣ орѣ де кѣтѣ марѣ фѣне де арѣнтѣ.

Сѣре редѣкареа интереселорѣ се ворѣ емитѣ къ овлегуѣлиле сънѣторе не нзмале пропрѣтарѣли кѣпонѣ не кѣте о жѣмѣтѣ де анѣ, карѣ се ворѣ рѣсѣнде на фѣркаре 1. Іануарѣ ми 1. Іулі.

Челѣ дѣтеѣс кѣпонѣ се на рѣсѣнде на 1. Іулі 1855. — Пѣнѣ на 1. Іануарѣ 1855 интереселе де 5 на сътѣ се ворѣ рѣвонѣфика на іѣте рѣсѣн-сѣрѣло съскрипе прѣн съкъзѣмѣнтѣли чо се ва ком-пѣта на дѣнсѣло.

§. 5.

Чѣа маѣ миѣ сътѣ, къ марѣ потѣ чинѣсѣ фѣне парѣла на дъпръматѣ, о де 20 фл. на валѣреѣ номѣнале а овлегуѣлилорѣ де статѣ, ми фѣркаре сътѣ, чо се ва съскрипе пѣнтѣ овлегуѣли сънѣ-торѣ не нзмале адъкѣторѣли, о де дѣкъ съ фѣ амѣа, дѣкѣтѣ съ се потѣ дъпрѣди къ съмѣле де овлегуѣли нѣмитѣ на §. 3 фѣрѣ се рѣмѣнѣ рѣстѣ

§. 6.

Дѣкаререа къ іа чѣнева парѣла на аветѣ дъ-пръматѣ се фаче прѣн фѣрѣмѣларѣли 1 чо с'а аѣтѣ-тѣратѣ маѣ на ѣале.

Сѣре а съсѣणे дѣкаререа ми къѣлиа сънѣ дъпрѣтѣ:

- на Вѣна:
ч. р. кассѣ а детерѣлорѣ статѣли,
маѣѣтѣратѣли,
прѣвѣлиѣта банкъ нѣѣлиале аѣтѣрѣанѣ;

• koronaországokban:
 • cs. k. országos főpénztárak,
 • cs. k. országos fiókpenztárak,
 • szabadalmazott ausztriai nemzeti bank pénz-
 tárai,
 • cs. k. gyűjtőpénztárak, és
 • cs. k. adóhivatalok.
 Egyébiránt olly czélből, hogy a kölcsönbeni
 részvétel könnyíttessék, mindegyik koronaország vagy
 közigazgatási terület főnökére bizatik, miszerint a
 nyilatkozatok benyújtása iránt még más intézkodése-
 ket tegyen.

7. §.

A kölcsönbeli határozatok pontos teljesítéseérti
 biztosítékul a bejegyzett sommának öt százaléka
 teendő le.

A biztosíték letételekor az aláírónak kölcsön-
 bizonyítvány adatik.

8. §.

A biztosíték vagy készpénzben, azaz pengő
 pénzben, álladalmi papírospénzben, vagy bankjegyek-
 ben, vagy pedig conventios pénzben kamatoló ausz-
 triai államkötelezvényekben és monte-cartellekben,
 valamely ausztriai koronaország földtehermentesítési
 kötelezvényeiben, a régi államadósság kisorsolható
 kötelezvényeiben, az 1834, 1839 és 1854 évekbeli
 cs. k. kölcsön-sorsjegyekben, nemkülönbén Como-
 járadékjegyekben vagy részletes jelzalogos utal-
 ványokban is lehetető.

Azon kötelezvényeknek, mellyek nem a bemu-
 tatóra szólnak, ezen kölcsönrei biztosítékkép kell
 lekötve lenniök.

9. §.

A kamatoló államkötelezvények, monte-cartel-
 lek és földtehermentesítési kötelezvények évi ka-
 matjövendők huszszoros értékében, tehát p. o.
 egy 5 százalékos 100 frtról szóló kötelezvény 100
 frtban, egy 3 százalékos 100 frtról szóló kötelez-
 vény 60 forintban, egy 2½ százalékos Bécs városi
 banco 50 forintban, az 1834. évi állam-sorskölc-
 sön kötelezvényei 1000 forintban, az 1839 évi sorsköl-
 csön kötelezvényei 300 forintban, s az 1854. évi
 sorskölcson kötelezvényei 250 forintban, a Como-
 járadékjegyek 14 forintban fogadtatnak el.

10. §.

A biztosíték következő, a bemutatóra szóló
 vagy a biztosítéket letevőre kellőleg forgatmányozott
 hitelpapírosokban is letétethetik:

galicziai záloglevelekben, az ausztriai duna-
 gőzhajózási társaság, az ausztriai Lloyd gőzhajózási
 társaság és a Ferdinánd császár nevét viselő éjszaki
 vaspálya elsőbbségi kötelezvényeiben, ugyanazon
 feltételek alatt, mint az államkötelezvények;

az ausztriai nemzeti bank részvényeiben, az új

in den Kronländern:
 die k. k. Landeshaupcassen,
 die k. k. Landesfilialcassen,
 die Cassen der privilegirten österreichischen
 Nationalbank,
 die k. k. Sammlungscaffen und
 die k. k. Steuerämter.

In der Absicht, die Vetheiligung zu erleich-
 tern, wird übrigens dem politischen Chef eines
 jeden Kronlandes oder Verwaltungsgebietes über-
 lassen, in Betreff der Abgabe der Erklärungen
 noch andere Einleitungen zu treffen.

§. 7.

Als Caution für die genaue Erfüllung der
 Anlehensbestimmungen, sind fünf Percent der
 eingezeichneten Summe zu erlegen.

Bei Erlegung der Caution wird dem Ein-
 zeichner ein Anlehens-Certificat übergeben.

§. 8.

Die Caution ist entweder in barem Gelde,
 das ist in Metall-Münze, in Staatspapiergeld,
 oder in Banknoten zu erlegen, oder aber in öster-
 reichischen in Conventions-Münze verzinslichen
 Staats-Schuldverschreibungen und Monte-Car-
 tellen, in Grundentlastungs-Obligationen eines
 österreichischen Kronlandes, in verlosbaren Obli-
 gationen der alten Staatsschuld, in k. k. Anle-
 hens-Losen von den Jahren 1834, 1839 und
 1854, sowie in Como-Rentenscheinen oder auch
 in Partial-Hypothek-Anweisungen.

Die Schuldverschreibungen, welche nicht auf
 den Ueberbringer lauten, müssen auf dieses An-
 lehen als Caution vincucliet sein.

§. 9.

Die verzinslichen Staats-Schuldverschreibun-
 gen, Monte-Cartellen und Grundentlastungs-
 Obligationen werden im zwanzigfachen Werthe
 ihres jährlichen Zinsen-Ertrages, daher z. B.
 eine 5percentige Obligation von 100 fl. für fl.
 100, eine 3percentige von 100 fl. für fl. 60,
 eine 2½percentige Wiener Stadt-Banco für fl.
 50, die Verschreibungen der Verlosungs-Staats-
 Anlehen vom Jahre 1834 aber für fl. 1000,
 die des Anlehens vom Jahre 1839, für fl. 300,
 die des Anlehens vom Jahre 1854 für fl. 250,
 die Como-Rentenscheine für fl. 14 angenommen.

§. 10.

Auch kann die Caution in folgenden auf den
 Ueberbringer lautenden oder an den Caution-
 Erleger gehörig girirten Effecten erlegt werden:

in galizischen Pfandbriefen, in Prioritäts-
 Obligationen der österreichischen Donau-Dampf-
 schiffahrts-Gesellschaft, der Dampfschiffahrt des
 österreichischen Lloyd und der Kaiser-Ferdinands-
 Nordbahn, zu denselben Bedingungen, wie die
 Staats-Schuldverschreibungen;

in Actien der österreichischen Nationalbank

и в цереле и шперизази:

ч. р. кассе принципал,
 ч. р. кассе филиал,
 касселе привилегирате ванче пвичнази астриаче,
 ч. р. кассе де странскър ми
 ч. р. оффицие контривичнази.

Сире а змтора не чеи че ворѣ лва парте ла
 дмпрзмтѣ, се ласъ де админте асскура ванзлаи
 политикѣ елѣ фѣкърел цере оп цинтѣ административѣ,
 ва дн привинца дърел декларачионорѣ се факъ ми
 алате диспозичиал.

§. 7.

Прентѣ къвичне центръ аккорта дмплине а
 диспозичионорѣ дмпрзмтѣлѣ се ва дензне чинѣ
 ла сѣтѣ де сѣма сѣвскриѣ.

Ла д. дензереа къвичнеи се ва де сѣвскриптедѣ
 знѣ чертификатѣ де дмпрзмтѣ.

§. 8.

Къвичнеа се ва дензне сѣѣ дн ванѣ нмерадѣ,
 адекъ дн монетъ металикъ, дн ванѣ де хърте аѣ
 сѣтѣлѣ оп дн ноте де ванкъ, сѣѣ дн овлегъчнлѣ
 де сѣтѣ ми картеле де монте астриаче кз интересе
 дн монетъ конвенцианале, дн овлегъчнлѣ де де-
 грезиареа пчманѣлѣ врѣнел цере астриаче, дн
 овлегъчнлѣ че се сордескѣ а ле деториеи ванѣ а
 сѣтѣлѣ, дн сордѣ де дмпрзмтѣле ч. р. днл анѣ
 1834, 1839 ми 1854, прекзм ми дн ноте де пе-
 дите де Комо, оп ми дн ассемпате нарциал инотекарѣ.

Овлегъчнлѣе ванѣ нз ворѣ сѣна не ншмеле
 аддѣкѣторѣлѣ се ворѣ винкѣла ка къвичне центръ
 ачестѣ дмпрзмтѣ.

§. 9.

Овлегъчнлѣе де сѣтѣ, картеле де монте ми
 овлегъчнлѣе де дегрезиареа пчманѣлѣ, кз инте-
 ресе, се ворѣ сѣчене дн валѣре де доезѣлѣ де
 опѣ мал'маре декмѣтѣ чеа че аддѣкѣ интереселе лорѣ
 не ванѣ, прип зрмаре д. е. о овлегъчнне де 100
 фл. кз интересе де 5 ла сѣтѣ се ва сѣчене прентѣ
 100 фл., зна де 100 кз 3 ла сѣтѣ прентѣ 60 фл.,
 зна а в'челѣ чѣлѣдеи Виена кз 2½ ла сѣтѣ прентѣ
 50 фл., сар овлегъчнлѣе дмпрзмтѣлѣ сѣтѣлѣ де
 сорпѣтѣ днл анѣлѣ 1834 се ворѣ сѣчене прентѣ
 1000 фл., а ле дмпрзмтѣлѣ днл анѣлѣ 1839 прентѣ
 300 фл., а ле дмпрзмтѣлѣ днл анѣлѣ 1854 прентѣ
 250, нотеле де педите де Комо прентѣ 14 фл.

§. 10.

Пе лѣвгъ ачѣста се ва нотѣ дензне къвичне
 ми дн зрмѣтореле ефенте сѣнѣторе не ншмеле
 аддѣкѣторѣлѣ оп цирате ван се каде кѣтре чѣлѣ че
 дензне къвичне:

дн кърдѣ инотекарѣ галициане, дн овлегъчнлѣ
 де приоритате а ле согѣтѣлѣ астриаче де пвич-
 чнне кз автре по дензере, а ле пвиччнлѣе кз
 автре а лодѣлѣ астриакѣ ми а ле кѣлѣ ферекале
 де мѣзъ-монте а дмператѣлѣ Фердинандѣ — кз
 ачелемѣ кондичнлѣ, ка ми овлегъчнлѣе де сѣтѣ;
 дн анѣде де а ле ванѣлѣ пвичнази астриаче

hibocsátásu részvényekre teljesen befizetett ideiglenes jegyekkel, 1600 frtjával;

a budweis-linz-gmundeni vaspálya részvényeiben, 250 forintjával; az alsó-ausztriai beszámítolati társulat részvényeiben 500 frtjával; a bécsi gőzmalom részvényeiben 500 frtjával; a bécsi első ingatlan jósági társulat részvényeiben 500 forintjával;

továbbá következő társaságok teljesen befizetett részvényeiben:

az ausztriai duna-gőzhajózás részvényeiben, 500 forintjával;

a Ferdinand császár nevét viselő éjszaki vaspálya részvényeiben, 1000 frtjával;

az ausztriai Lloyd gőzhajózási társaság részvényeiben, 500 frtjával;

továbbá az ausztriai takarékpénztárak le nem kötött könyvecskéiben az azokban kimutatott követelés erejéig, de csak a takarékpénztárak s fiókin-tézeteik székhelyein.

11. §.

Különös hirdetések határozzák meg azon könnyedségeket, melyek az országfejedelmi hűbérek s hitbizományok és a nagyobb földbirtok részére általában; a gondnokság alatti egyének gyámjainak és gondnokainak, a községeknek és testületeknek, továbbá a közfolygyelet vagy ellenőrség alatt létező intézetek, alapítványok, pénzalapok sat. igazgatóinak általában; a Magyar-, Horvát-, Tótországi, a Vajdasági s temesi bánági és az Erdélyi volt földesuraknak különösen, végre mindazon személyeknek, kik közpénztárakbóli javadalmakat huznak, a biztosíték-tétel s befizetés tekintetében engedtetnek.

12. §.

A ki a biztosítékot hitelpapirosokban teszi le, köteles azokat az aláírási nyilatkozat háttára följegyezni, s ezenkívül még ezen jegyzék másolatát benyújtani, melly annakutánna a pénztár hiteles elismervényével ellátva a biztosítéktevőnek visszaadatik.

13. §.

A ki a biztosítékot hitelpapirosokban tette le, azokat a második részlet befizetése után visszakapja; ezen kölcsön államkötelezvényeinek egy részletre eső összege azonban neki csak a harmadik részlet-től kezdve fog kiadatni, minthogy két befizetett részlet biztosítékul szolgál.

14. §.

Ha az, ki a biztosítékot hitelpapirosokban tette le, az első befizetési részletet a második részlet lejártáig, vagy a második részletet a harmadik részlet lejártáig le nem fizeti (§ 19), a hitelpapirosok bírzeszerüleg eladottnak, és az azokból bejött összeg, azon naptól kezdve, mellyen az befolyt, biztosítékknak tekintetik, s a mennyiben az a két első

mit voll einbezahlten Interimscheinen auf die Actien neuer Emission für fl. 1600;

in Actien der Budweis-Linz-Gmundner Eisenbahn für fl. 250; der niederösterreichischen Escompte-Gesellschaft für fl. 500; der Wiener Dampfmühle für fl. 500; der Wiener ersten Immobilien-Gesellschaft für fl. 500;

ferner in volleinbezahlten Actien folgender Gesellschaften:

der österreichischen Donau-Dampfschiffahrt für fl. 500;

der Kaiser-Ferdinands-Nordbahn für fl. 1000;

der Dampfschiffahrt des österreichischen Lloyd für fl. 500;

dann mittelst nicht vincuürter Büchlein österreichischer Sparcassen für das in denselben ausgewiesene Guthaben — aber nur an dem Standorte der Sparcasse und ihrer Filialen.

§. 11.

Besondere Verlautbarungen werden jene Erleichterungen kundgeben, welche den Besitzern landesherrlicher Lehen und Fideicommissen und dem großen Grundbesitze, überhaupt den Vormündern und Curatoren der Pflegebefohlenen, den Gemeinden und Corporationen, dann den Verwaltern der unter öffentlicher Aufsicht oder Controle stehenden Anstalten, Stiftungen, Fonde u. s. w. im Allgemeinen; den ehemaligen Grundherren in Ungarn, Kroatien, Slavonien der Wojwodschafft mit dem Temeser Banate und in Siebenbürgen insbesondere, endlich allen Personen, welche Genüsse aus öffentlichen Cassen beziehen, bei der Cautionsleistung und Einzahlung gewährt werden.

§. 12.

Wer die Caution in Effecten erlegt, hat dieselben am Rücken der Subscriptions-Erklärung zu verzeichnen, und außerdem noch eine Abschrift dieses Verzeichnisses beizubringen, das sodann, mit der amtlichen Empfangsbestätigung der Cassen versehen, dem Cautionsleger zurückgestellt wird.

§. 13.

Wer die Caution in Effecten erlegt hat, erhält dieselben nach Bezahlung der zweiten Einzahlungsrate zurück; er empfängt aber nur von der dritten Rate an den auf eine Rate entfallenden Betrag von Staats-Schuldverschreibungen dieses Anlehens, indem zwei eingezahlte Raten als Caution dienen.

§. 14.

Entrichtet derjenige, der die Caution in Effecten erlegt hat, nicht die erste Einzahlungsrate bis zum Verfall der zweiten Rate, oder die zweite Rate nicht bis zum Verfall der dritten Rate (§ 19), so werden die Effecten hirssemäßig veräußert, der gelöste Betrag von dem Tage an dem er eingeflossen ist, als Caution behandelt,

кs vilete intepimaa! pecuence ne denainš ne angie do noza emicisne drentš 1600 fl.;

аn angie do a lo kьrei фepекате дела Бсдвас-Линг-Гмнден drentš 250 fl.; do a lo coдiety-цi do esкомпtš a Асtpiel do жосš drentš 500 fl.; do a lo морилорš кs авре а lo Bienei drentš 500 fl.; do a lo аntoici coдietyцi do авррi не-мишкьтоpe din Biene drentš 500 fl.;

аnol аn angie pecuence ne denainš а lo зpmтo-релорš coдietyцi:

а navиrьчлeнci кs аврro не Днзre аксiрiаче drentš 500 fl.;

а кьrei фepекате de miазь нoнто а Аmпер-тэлл Ferdinandš 1000 fl.;

а пьвiрьчлeнci кs аврro а лoидьлшi авсtpiаnš drentš 500 fl.; не зpmть prin кьртiчелoло неvинкь-лате а lo кассе-лорš авсtpiаче de пестраре drentš

detopia чo ce аррать аnтрaнселo — дась пьмaи аn локьрiлo зaдо ce афьлз касселе de пестраре ми фiзiцелo лорš.

§. 11.

Prin пьвiкьчлeнci спецiаи ce лорš фаче сa-пoскьто ачолe кьлорьрi, чo ce ассексьрi пентрe de-пнepoа кьчлeнci ми pecуэндеpоа кьлорš сь-скрiаи пoссесорiлорš de фeздo ми фидеiкоммисе аmперьтесчi ми пропiетьрiлорš члорš mapl de пьмaнтš, нече totš тьторiлорš ми кьраторiлорš ш челорš чo ce афьлз сьвт ентронiз, коммунiци-лорš ми копорьчлeнiлорš, аnol а чe totš адми-страторiлорš иесiтeлорš, фьадьчлeнiлорš, фонд-рiлорš шч. чo сьтэ сьвт инепьчлeнo op кoнтрoл пьвiкь, аn спецiз фoцiлорš domni de пьмaнтš din Бгьрiа, Крoацiа, Сrиaнонiа, Boисодатš кs Banатeлš timишaнš ми din Ардоаш, не зpmть ть-рорš пeрoнe-лорš, mapl тpьгэ шiнтe din касселе пьвiчe.

§. 12.

Челš чo вa деvнo кьчлeнo аn еффеnte, а вa дьсaмпа аn досчлš деiьрьчлeнci de сьвекpиe, ми аффарь de авьста вa, аddьчo ми o копь de не авьсть дьсeмьpе, кapо аnнol адевpиндeсe дiн оффицiз de кьтpe кассь кь с'аš ексчeасiš ачeлo еффеnte, ce на аnаnoia чeлš кapе а деvсš кь-члeнoа.

§. 13.

Челš чo вa деvнo кьчлeнoа аn еффеnte, а вa кьчлeнa аnаnol дьзъ pecуэндеpоа патeи а доa дiн сьма сьвекpиe; дьсь пьмaи дола а тpeia пать аnаиnte вa сьсчeнo кьчлeнš de овлeгьчлeнiаe авь-етш дьмьрьмiшš чo ce кьвiнe пентрe o пать, кьш чeлo доe патe pecуэнce вopš ceпi drentš кьчлeнo.

§. 14.

Дeкь ачeлš чo а деvнeš кьчлeнeа аn еффеnte не вa pecуэндо патe аnаиe пьмь лa тeрmиnшš патeи а доa, op патe а доa пьмь лa тeрmиnшš патeи а тpeia (§ 19) атeншi еффентeлe ce вopš шiндe prin вьрoз, сьма чo вa ешi, ce вa тpьнтa вa кьчлeнo дiн зiоа аn кapе а интрeš, ми дeкьмьв, ачeа сьмь вa шi маi mape дeкьтš сьма чeлорš дiнтeлš доe

részlet összegét meghaladja, a legközelebbi rész-
lettel elfizetésül számítatik. Ha pedig az eladás-
ból bejött somma ezen összeget meg nem őrí, úgy
a kölcsön részére esik, s a kölcsön-
rel minden igénye elenyészik.

§. 15.

A kölcsönrel befizetések pengőpénzben, álla-
dami papírpénzben vagy bankjegyekben, és már
lejárt 1831, 1839 és 1851 évi kölcsönrejegyek-
ben, az ausztriai államkötelezetvények, vagy az ausz-
triai koronacsászárok fődtehermentesítési kötelez-
vényei lejárt vagy tíz nap alatt lejárandó kamat-
szelvényeiben, ez utóbbiakban azonban csak magá-
nban az illető koronacsászában vagy részletes jel-
zálogos utalványokban teljesítendők. A befizetés
napjától a részletes jelzálogos utalványok lejárt
napjáig száraz andó 4 1/2 vagy 5 százalékos kamatok
által megtérítendők.

§. 16.

A befizetésnek azon pénztárnál, mellynél a
biztosíték letéttelt, továbbá azon részletekben s
azon napokon kell történnie, melyek a kölcsön
bérátása után a pénzügyministeriumnak egy külön
kibocsátványa által oly módon fogznak közhírre
létet, hogy a legfelsőbb nyilparancsban foglalt
alepvonalokhoz képest, a befizetés, ha az összes
előtérítés 400 millió forintra nem rug, három év alatt,
ha az 400 egész 450 millió forintra rug, négy év
alatt, ha 450 egész 500 millió forintra rug, öt év
alatt, és pedig évenként 10 egyenlő részletekben
teljesítendő.

Mindenekelőtt az első részlet az aláírt összeg-
2 1/2 százalékkal 1851 szeptember 30-kán, a má-
odik részlet pedig 1854. október 31-nél előbb nem
lesz fizetendő.

A kölcsön azonban szabadságában áll, egy vagy
több részlettel előbb meg lejáratul idejök előtt le-
fizetni.

§. 17.

A készpénzben letett biztosítéktól s mind egyik
befizetett részlettel a kamatok a letétel napjától
kezdve, a §. 4. határozataihoz képest fizettetnek,
bár annak összege 100 forintra rug vagy azt meghá-
ladja. 100 forint alatti összegektől a kamatok a le-
tétel napja után következő hónap elsejétől kezdve
fizettetnek. Azoknak, kik a biztosítéket készpénz-
ben fizették le, a tovább fizetett összegekre eső
államkötelezetvények a biztosítókra eső összege
azonban csak az utolsó befizetési részlet letételese
után adatik ki.

§. 18.

Az 1851. szeptember 30-kán lejárt részlet be-
fizetésekor a kölcsön, a biztosítók letételéről kiadott
1. 1851.

und soferne er den Betrag der zwei ersten Ra-
ten übersteigt, als Vorauszahlung auf die nächst-
folgende Rate verrechnet. Erreicht der Erlös
über diesen Betrag nicht, so verfällt er dem Re-
rar und erfüllt jeder Anspruch der Partei aus
dem Anlehen.

§. 15.

Die Einzahlungen auf das Anlehen sind in
Metallmünze, Staatspapiergeld oder Banknoten,
in verlossten und bereits fälligen Anlehenslosen
von den Jahren 1834, 1839 und 1854, in
verfallenen, oder binnen zehn Tagen verfallenden
Coupons von österreichischen Staats-Schuldver-
schreibungen, und von Grundentlastungs-Obli-
gationen österreichischer Kronländer, in letzteren aber
nur in dem betreffenden Kronlande selbst oder
in Partial-Hypothekar-Anweisungen zu leisten.
Die vom Tage der Einzahlung bis zum Ver-
fallstage der Partial-Hypothekar-Anweisungen zu
berechnenden 4 1/2, oder 5procentigen Zinsen sind
von der Partei zu vergüten.

§. 16.

Die Einzahlung hat bei derjenigen Casse, bei
welcher die Caution erlegt wurde, ferner in den
Raten und an denjenigen Tagen zu erfolgen,
welche nach dem Schlusse des Anlehens durch
einen besondern Erlaß des Finanzministeriums
in der Art werden bekannt gegeben werden, daß
in Uebereinstimmung mit den in dem Allerhöch-
sten Patente enthaltenen Grundzügen, die Ein-
zahlung, wenn die gesammte Einzeichnung nicht
400 Millionen Gulden erreicht, binnen drei Jah-
ren, wenn sie 400 bis 450 Millionen erreicht,
binnen vier Jahren, wenn sie 450 bis 500
Millionen erreicht, binnen fünf Jahren, und
zwar jährlich in 10 gleichen Raten erfolgen soll.

Jedenfalls ist die erste Rate mit 2 1/2 Percent
des eingezeichneten Betrages am 30. September
1851, die zweite Rate aber nicht früher als am
31. October 1854 zahlbar.

Es steht jedoch den Parteien frei, Eine oder
mehrere Raten zugleich schon vor ihrer Verfalls-
zeit zu bezahlen.

§. 17.

Die in Barem erlegte Caution und jede ein-
gezahlte Rate wird von dem Erlagstage an, den
Bestimmungen des §. 4 gemäß, verzinst, wenn
der Betrag derselben 100 fl. erreicht oder über-
steigt. Beträge unter 100 fl. werden vom 1.
des auf den Erlagstag folgenden Monats ver-
zinst. Denjenigen, welche die Caution in Ba-
rem erlegt haben, werden die für die weiter ein-
gezahlten Beträge entfallenden Staats-Schuld-
verschreibungen alsbald erfolgt, jedoch wird der
auf die Caution entfallende Betrag an Staats-
Schuldverschreibungen erst bei der Entrichtung
der letzten Einzahlungs-Rate hinausgegeben.

§. 18.

Bei Einzahlung der am 30. September
1851 fälligen Rate wird der Partei gegen Rück-

pate, se va komista na pecunando dnainte nentps
pata mitoro. Ear deca na'as ce ce va prinde din
avon vaxzoro na va ajzoro la suma aucta, at-
tenua va rade an folocsa epaxas mi narlea va
perde op ce drenta de pretincine acsna dmpa-
matsas.

§. 15.

Pecunandepile nentps dmpamats ce vorš face
an moneta metalica, vani de xertis al ctatsas
cēs an note de banc, an coupon de a la dmpa-
matorš dn anil 1831, 1839 mi 1854 ce c'as mi
kporo la a vinitš terminas de colviro, an kupon
de el obieratvatorš de ctas azctiave alš kporš
termas c'a dmpamats cēs e c' ce dmpamats
nats an zora zira, mi an vaxzoro do decresia-
ron dmpamats alš dmpamats imatoras vaxriakš,
dncs an aucto din zpmas nats an d'era pecu-
nias, cēs an accmto parzial iotekar. Inte-
recesse de 4 1/2 cēs de 5 la ctas, ce cantš a ce
komista dn zioa pecunad pel nats la terminas
de colviro alš accmtoatorš parzial iotekar ce
vorš pecunifika de parte.

§. 16.

Pecunandepa ce va face la cassa aucta, la kapo
c'a dncs k'vaxzoro annol an patelo mi zilero
avole, ce dnz dnciderea dmpamatsas ce vorš
face k'vaxzoro n'nt'p'as d'kretš specialo alš
ministerias de f'ncio an modas aucta, k',
an vaxzoro n'nt'p'as k'vaxzoro k'vaxzoro an patenta
dmpamatsas k'vaxzoro 100 ctas ctas svaxricz na va
ajzoro la 400 milione florin, ce va face pe-
cunandepa an tpe' anil, k'vaxzoro va ajzoro la 400
nats la 450 milione, ce va face an nats anil,
k'vaxzoro va ajzoro la 450 nats la 500 milione,
ce va face an vaxzoro anil, mi anctas an f'ncio anil
10 pate ekas.

An 100 dmpamatoro pata dnata k' 2 1/2 la
ctas dn ctas svaxricz ce na pecunado la 10.
Centenbre 1851, ear a doa patz na ce va pe-
cunado mai k'vaxzoro decaš la 31. Octovre 1854.

Ka 100 aucte n'nt'p'as cantš dnvoro do a pe-
cunado zna cēs mai m'ato pate d'odatz mi dnainte
do a la coci terminas.

§. 17.

K'vaxzoro dncs an nemeratz mi f'ncio
patz pecunand, dnz dncvaxzoro §. 4, va poria
interese, k'vaxzoro ctas avolora va ajzoro 100 fl.
op na f'ncio m'pe do d'ncs, mi avole interese
vorš k'vaxzoro dn z oca dncvaxzoro k'vaxzoro mi a pa-
tel. Ctasce mai m'vo do 100 fl. vorš addvoro
interese dela 1 a dnal k'vaxzoro zpmas dnz zioa
dncvaxzoro. Avolora, kapl vorš dncvaxzoro k'vaxzoro
an nemeratz, mi ce vorš da n'nt'p'as decaš obler-
vaxzoro de ctas ce ce k'vaxzoro nentps vaxzoro
ctas pecunand, dncs ctas do oblervaxzoro ce ce
k'vaxzoro nentps k'vaxzoro ce va cantš n'nt'p'as
ce va pecunado pata dn zpmas.

§. 18.

La pecunandepa patel alš k'vaxzoro terminas o la
30. Centenbre 1851, i ce va dmpamats n'nt'p'as, na

bizonyítvány vizsgálata mellett kölcsönjegy adatik, melly minden következő részlet befizetésekor előmutatandó, az utolsó részlet befizetésekor pedig a pénztárnak visszaadandó.

§. 19.

A ki valamely részletet a megállapított határidőkben le nem fizet, 6 százalékos késedelmi kamatokat köteles megtéríteni; ha azonban a legközelebbi részlet még le nem fizettetik, az aláíró minden még le nem járt részletkezi igényét elveszti, s a biztosíték az álladalmi kincstárra száll.

§. 20.

Az ezen kölcsönrei aláírás eredményei, mellynek az 1854. június 26-kán kelt legfelsőbb nyiltparancshoz képest legalább is 350 millió forintnyi összegre kell rugnia, ugy egészben mint egyenkint közzé fognak tétetni.

§. 21.

Mután rövid idő múlva állampapíros pénz többé nem létezendik, s az országos pénzbecs teljes értékének visszaállítása az álladalom által az ausztriai nemzeti bank részére tartozott adósság visszafizetésétől függ, ennél fogva az aláírás bezárása után, a kölcsön jövedelmeiből, az aláírt összeg akár 350 akár pedig egész 500 millióra rugjon, a banknak olly összeg fog átadatni, melly elegendő arra, hogy a legrégebb adósságnak évenként mintegy $3\frac{1}{2}$ millió forintra rugó szabályszerű törlesztésével, s az 1854. február 23-kán kelt egyezséghez (birod. törv. lap 45 sz.) képest a várnok jövedelmeiből évenként fizetendő 10 millió forinttal egybekapcsolva, az álladalomnak a bank részére tartozott összes adóssága, a kölcsönrei befizetés időszaka alatt 80 millió összegre olvadjon le. Ellenben a nemzeti bank mihelyest lehetséges ezen befizetési időszak alatt arra fog szorittatni, hogy jegyeinek pengő pénzeli beváltását ismét megkezdje.

Báró Bach s. k. Baumgartner lovag s. k.

stellung des Certificate, das ihr über den Ertrag der Caution hinausgegeben wurde, ein Anlehenchein ausgehändigt, der bei Einzahlung jeder folgenden Rate vorzuweisen, und bei Entrichtung der letzten Rate an die Cassé zurückzustellen ist.

§. 19.

Wer eine Rate in den festgesetzten Fristen nicht leistet, hat Verzugszinsen zu 6 Percent zu vergüten; wird jedoch am Verfallstage der nächsten Rate die früher fällige Rate noch nicht bezahlt, so verliert der Zeichner den Anspruch bezüglich jeder noch nicht verfallenen Rate, und die Caution fällt dem Staatskassé zu.

§. 20.

Die Resultate der Subscription auf dieses Anlehen, welches zufolge des Allerhöchsten Patentes vom 26. Juni 1854 den Betrag von mindestens 350 Millionen zu erreichen hat, werden sowohl im Ganzen als im Einzelnen veröffentlicht werden.

§. 21.

Da in kürzester Zeit kein Staats-Papiergeld mehr bestehen wird, und die Wiederherstellung des vollen Werthes der Landeswährung nunmehr von der Zurückzahlung der Schuld des Staates an die österreichische Nationalbank abhängt, so wird bei dem Schlusse der Subscription aus den Erträgnissen des Anlehens, der gezeichnete Betrag möge sich auf 350 oder bis auf 500 Millionen belaufen, der Bank eine Summe überwiesen, welche hinreicht, um in Verbindung mit den beiläufig $3\frac{1}{4}$ Millionen Gulden jährlich betragenden normativen Tilgungen an der ältesten Schuld, und den Zahlungen von 10 Millionen Gulden jährlich aus dem Ertrage der Zölle laut Uebereinkommen vom 23. Februar 1854, Nr. 45 des Reichsgesetzblattes, die gesammte Schuld des Staates an die Bank innerhalb der Einzahlungs-Periode auf das Anlehen, bis zu dem Betrage von 80 Millionen herab zu mindern. Dagegen wird die Nationalbank so frühe als möglich innerhalb dieser Einzahlungs-Periode verhalten werden, die Einlösung ihrer Noten gegen Metallmünze wieder aufzunehmen.

Freiherr von Bach m. p.
Ritter von Baumgartner m. p.

ангъ peclitipea certifikatsa, че 'i c'a daté acco-
pra denznopei kычлнеп, зпъ нлетъ de анпретелъ,
каре се ва артта ла pecнандепа фнхрел па
спмторе ми каре се ва peclitи кассел ла pecнандепа пател дн зрмъ.

§. 19.

Челъ че нъ ва pecнанде о патъ дн терминъ дефингт, ва фн андетопитъ а peвонифика интересе де анлързиаре къ 6 ла cтл; еар дентъ патъ ант крел терминъ а фотл мал днаинте нъ се ва pecнанде дн зноа кандъ ce дмунесче терминал пател битора, атлнчл cъскриптеле ва перде дреатлъ de пpeлнчлсно дн привнча оф крел пате ан крел терминъ нъ c'a дмунитъ ант.

§. 20.

Ресултатепо cъскрипел ла ачестл дпорамел, каре дентъ патента дмперьтоскъ дн 26. Іану 1854 аро cъ ажжнръ челъ пдннъ ла cъма de 350 milione, ce vorъ пвлка атлъ пeс'е totъ ктл ми дн парте.

§. 21.

Финдъ дн челъ мал cъскрип тимъ нъ vorъ мал фн вант де крлтъ ал cтатлал, ми peclaveripea валорел депине а ванлоръ de крлтъ deninde вкн дела pecнандепа detopiel че о аре cтатлал крлре ванка пчлзнале аcтpианъ, амла ла днкидепа cъскрипел ce ва да ванчел дн prodacte дмпретатлал, фн cъма cъскрипъ de 350 cтл пълъ ла 500 milione, о cъмъ каре, дмперънъ къ cтнгерло нормативо дн detopia чеа мал текл, че факъ канъ $3\frac{1}{4}$ milione флоринт не ант, ми къ pecнандепле de 10 milione флоринт не ант дн винитлъ въллоръ, дентъ днвоіра дн 23. Февраріе 1854, Nr. 45 алъ вклетнзал леліс имперлал, cъ фн de ажжнръ а мншора, дн периодлъ pecнандеплоръ че ce факъ нентр дмпретатл, totъ detopia cтатлал крлре ванкъ пълъ ла cъма de 80 milione. Еар ванка пчлзнале ce ва андетопи, ка катъ ce ва нотé мал крпандъ дн периодлъ ачеста de pecнандепл cъ днчелъ еар алт peckтмъра нотело село къ монетъ металлъ.

Bar. de Bach m. p. Kaval. de Baumgartner m. p.

(Mintaképpen 1. Minta.)

Aláírási nyilatkozat.

Alulírt a

-nak kinyilatkoztatja, hogy ő az 1854 július havában megnyitott

államkölcsonben

forint összeggel az államkötelezvények névszerinti értékében, részt venni kíván, s magát minden e részben megállapított föltételeknek alája veti.

Az ezen nyilatkozat által elvállalt kötelezettségek biztosítása végett leteszi a kiszabott biztosítékot, még pedig készpénzben

forintjával, s hitelpapírosokban (az ezen nyilatkozat hátán létező jegyzék szerint)

forint megállapított értékösszeggel.

Kelt 1854 július . . -kán.

A felek kéretnek aláírásuk s lakásuk kitételére.

Formulare 1, der

Subscriptions - Erklärung.

Der Unterzeichnete erklärt zu Handen

daß er sich an dem im Juli 1854 eröffneten Staats-Anlehen mit dem Betrage

von

Gulden im Nennwerthe der Staats-Schuldverschreibungen theilliche, und sich allen diesfalls festgesetzten Bedingungen unterziehe.

Zur Sicherstellung der durch diese Erklärung übernommenen Verbindlichkeiten erlegt er die vorgeschriebene Caution, und zwar in Barem mit und in Effecten (laut des am Rücken dieser Erklärung befindlichen Verzeichnisses) im festgesetzten Werthsbetrage von Gulden.

am Juli 1854.

Die Parteien werden ersucht, Unterschrift und Wohnung beizusetzen.

Формуларъ I. ая

Декларация о взятии участия в государственном займе.

Съскрихъ декларация

къ яа парте на държавния капиталъ че с'а дескрихъ на Ізліз 1854 къ сума де

флорини на валорое номинале а овлегъчливостъ де деторизъ а капиталъ, ші се съпъзне на тоте кондичионе капиталъ на привинца ачеста.

Спре ассеквараое дидеторизоръ лате ассепр'ши принтр' ачестъ декларацияне денгне къчизнеа прескрихъ, ші аяме на

пимератъ къ ші на еффенте (дъизъ днсетнарое че се аффль на дослѣ ачестелъ декларацияне)

на валорое детерминатъ де

флорини.

на Ізліз 1854.

N. B. Пърділе се ворѣ пофти ка съши пълъ съскрихъра ші локвинца.

(Az aláírási nyilatkozat hátára nyomandó.)

J e g y z é k e

a biztosítékul letett hitelpapírosoknak.

A biztosítékul letett hitelpapírosok megjelölése	A kamat- szelvé- nyek száma	Névszerinti érték	Biztosítéki érték	J o g y z o t

(Am Rücken der Subscriptions-Erklärung ist zu drucken.)

B e r z e i c h n i s s

über die als Caution eingelegten Effecten.

Bezeichnung der Caution-Effecten	Zahl der Coupons	Nennwerth	Cautiondwerth	A n m e r k u n g

(Се ва типри дн дослѣ декларациеи до съскрије.)

Л н с е м п а р е

до еффентеледенсео кълчисно.

Дескрипциа еффентелорѣ до кълчисно	Нѣмерѣлѣ квонилорѣ	Валорса номинало	Прецлѣ кълчиснеи	Олсерелчисно

154. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyminiszteriumnak 1854. július 5-ről,

kibátó minden koronaországokra, a lombard-velenczei királyságot kivéve, melly által a vámoknak ezüstbeni beszedése rendeltetik.

A birodalmi törvénylap LVII. dar. 160. sz. kiadatott és szétküldetett július 6-kán 1854.

Az 1854. július 3-kán kelt legfelsőbb határozás folytán rendeltetik, miszerint a be-, ki- és ártiteli vámok azon koronaországokban is, melyekben azokat eddig papírpénzben szabad volt lefizetni, Dalmátországot is ideértve, selyő évi augusztus 1-jétől fogva, kizárólag ezüst pénzben szedessenek be.

Ezüstpénzbeni fizetésnek csak az fog tekinteni, melly conventioszerűleg vert ezüstpénzben, az az 3 kros, 5 kros, 10 kros, 20 kros, 1 frics és 2 frics darabokban teljesítettik. Váltópénzekben, u. m. 1, 2 és 3 kros rászdarabokban és 6 kros ezüstdarabokban fizetések, csak a 10 kron aluli maradványok szükséges kiegyenlítés végett, teljén névbocsók szerint az ezüstben teljesítendő fizetéseknek fogadhatnak el.

Az ausztriai aranypénzok az 1853. november 1-jén kelt pénztarifában megállapított értékök szerint, az ezüstpénzekkel egyenlőknek tekintetnek.

A mellékilletékek is, a továbbá is papírpénzben beszedendő fogyasztási adópótlék kivételével, 1854. augusztus első-jétől fogva ezüstpénzben fizetendők.

Baumgartner s. k.

155. szám.

Rendelete

a pénzügyminiszteriumnak 1854. július 3-ról, a mottaui másod-osztályú fővámlivatal megszüntetése iránt.

A birodalmi törvénylap LVIII. dar. 161. sz. kiadatott és szétküldetett július 7-kén 1854.

156. szám.

Rendelete

a pénzügyminiszteriumnak 1854. július 3-ról,

Nr. 154.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 5. Juli 1854,

giltig für sämtliche Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches,

womit die Einhebung der Zölle in Silber angeordnet wird.

Im Reichsgesetzblatte LVII. Stück No. 160, ausgegeben und versendet am 6. Juli 1854.

In Folge Allerhöchster Entschliessung vom 3. Juli 1854 wird angeordnet, daß die Ein-, Aus- und Durchfuhrzölle auch in jenen Kronländern, wo dieselben bisher in Papiergeld entrichtet werden durften, mit Einschluß von Dalmatien, vom 1. August des laufenden Jahres angefangen, ausschließlich in Silbermünze eingehoben werden.

Als Zahlung in Silbermünze wird nur eine solche angesehen, welche in conventionsmäßig angeprägten Silberstücken d. h. in Stücken zu 3 fr., 5 fr., 10 fr., 20 fr., 1 fl., 2 fl., gezeichnet wird. Zahlungen in Scheidemünzen, als: in Kupferstücken zu 1, 2 und 3 fr. und in Silberstücken zu 6 fr. dürfen nur zur nothwendigen Ausgleichung von Resten unter 10 Kreuzern nach ihrem vollen Nominalwerthe bei den in Silber zu leistenden Zahlungen angenommen werden.

Oesterreichische Goldmünzen werden, nach ihrem in dem Münztarife vom 1. November 1823 festgesetzten Werthe, den Silbermünzen gleichgehalten.

Auch die Nebengebühren, mit Ausnahme des noch ferner in Papiergeld einzuhobenden Verzehrungssteuer-Zuschlages, sind vom ersten August 1854 angefangen in Silbergeld zu entrichten.

Baumgartner m. p.

Nr. 155.

Verordnung

des Finanzministeriums vom 3. Juli 1854, betreffend die Aufhebung des Hauptzollamtes zweiter Classe in Motta.

Im Reichsgesetzblatte LVIII. Stück No. 161, ausgegeben und versendet am 7. Juli 1854.

No. 156.

Verordnung

des Finanzministeriums vom 3. Juli

Nr. 154.

Dekretulă

minicteptăruși de finanțe din 5. Iulie 1854,

pentru toate țările imperiale, afară de peninsula românească și principatul,

prin care se ordina ca vămile să se încaseze în argint.

În văditulă imperială nr. 160, din 6. Iulie 1854.

Pe temelială recerșiturăi amperiale din 3. Iulie 1854 se dispune, ca vămile de import, export și tranzit, precum și de la 1. August anulă să se încaseze numai în monede de argint și în cele de aur, și care se recerșitează numai în Dalmatia.

Ca recerșdere în monede de argint se va permite numai aurul, care se va ține în vămile de import, export și tranzit, adică în monede de argint de câte 3 kr., 5 kr., 10 kr., 20 kr., 1 fl. și 2 fl. — Recerșderele în aur și în monede de aur de câte 1, 2 și 3 kr. și în monede de argint de câte 6 kr., se vor încasa în denari de aur nominali, la recerșderele ce sânt a se ține în argint, numai când se va fi de linca în comuna restele de la 10 krycher și joacă.

Monetarele actuale de aur se vor ține ca în vămile de import, export și tranzit și în tarifa monetară de la 1. Noiembrie 1823.

În toatele acuzintale, — afară de cele în care se dispune, care se va ține în aur și în argint, se vor încaseze de la 1. August 1854 în aur și în argint.

Baumgartner m. p.

Nr. 155.

Ordinul

minicteptăruși de finanțe din 3. Iulie 1854, de către decășințarea ofițerului prințului de vămă de clasa II. în Motta.

În văditulă imperială nr. 161, din 7. Iulie 1854.

Nr. 156.

Ordinul

minicteptăruși de finanțe din 3. Iulie 1854,

a rivai másod-osztályu mellékvámhivatal megszűntetése iránt.

A birodalmi törvénylap LVIII. dar. 162. sz. kiadott és szétküldött július 7-kén 1854.

157. szám.

Rendelete

a bel-, igazság- és pénzügyi ministeriumoknak 1854. július 6-ról,

kibátó Felső- és Alsó-Ausztria, Cseh- Morvaország, Karantán, Krajna, Felső- és Alsó-Szlézia, Stájerország, Salzburg Görz, és Gradiska Isztriára, és Triest városára vidékével együtt,

mellyel, az Ő cs. k. apostoli Felsege által 1854. július 5-kén kelt legfelsőbb határozványával adott fölhatalmozás folytán, az egykori uradalmi jószágtesteknek a törvényhatóságért, a jobbágyi követelésekért, továbbá az octava kitörléseérti törvényes felelősségtől fölmentése tárgyában 1853. február 10-kén kelt császári nyiltparancscsal kibocsátott határozatokban könnyebbségek engedtetnek.

A birodalmi törvénylap LVIII. dar. 163. sz. kiadott és szétküldött július 7-kén 1854.

158. szám.

Kibocsátványa

a bel- és pénzügyi ministeriumoknak 1854. július 6-ról,

kibátó a birodalom egész területére, a katonai határőrséget kivéve,

melly által a hivatalnokoknak, az 1854. június 26-kán kelt császári nyiltparancscsal (birod. törv. lap 158. sz.) megnyitott önkéntes kölcsönbeni részvételre nézve, könnyebbségek engedtetnek.

A birodalmi törvénylap LVIII. dar. 164. sz. kiadott és szétküldött július 7-kén 1854.

Ő cs. k. apostoli Felsege 1854. július 5-dikén kelt legfelsőbb határozványával legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, miszerint a hivatalnokoknak, az 1854. június 26-kán kelt császári nyiltparancscsal (birod. törv. lap 158. sz.) megnyitott önkéntes kölcsönbeni részvételre nézve, következő kedvezmények engedtettenek:

1. A valóságos szolgálatban álló, vagy nyu-

1854, betreffend die Aufhebung des Nebenzolamtes zweiter Classe in Riva.

Im Reichsgesetzblatte LVIII. Stück No. 162, ausgegeben und versendet am 7. Juli 1854.

No. 157.

Berordnung

der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 6. Juli 1854,

wirksam für Oesterreich ob und unter der Enns, Böhmen, Mähren, Kärnthen, Krain, Ober- und Nieder-Schlesien, Steiermark, Salzburg, Görz und Gradiska, Istrien und die Stadt Triest mit ihrem Gebiete.

wodurch auf Grund der von Seiner k. k. Apostolischen Majestät mit Allerhöchster Entschliesung vom 5. Juli 1854 ertheilten Ermächtigung, Erleichterungen in den mit dem kaiserlichen Patente vom 10. Februar 1853, No. 26 des Reichsgesetzblattes, erlassenen Bestimmungen über die Befreiung der ehemaligen Dominical-Gutskörper von der gesetzlichen Haftung für die geführte Gerichtsbarkeit, und für die Unterthansforderungen, dann über die Löschung der Octava zugestanden werden.

Im Reichsgesetzblatte LVIII. Stück No. 163, ausgegeben und versendet am 7. Juli 1854.

No. 158.

E r l a ß

der Ministerien des Innern und der Finanzen vom 6. Juli 1854,

giltig für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

wodurch den Beamten Erleichterungen bei der Betheiligung an dem, mit dem kaiserlichen Patente vom 26. Juni 1854, No. 158 des Reichsgesetzblattes, eröffneten freiwilligen Anlehen gewährt werden.

Im Reichsgesetzblatte LVIII. Stück No. 164, ausgegeben und versendet am 7. Juli 1854.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliesung vom 5. Juli 1854 Allergnädigst zu genehmigen geruht, daß den Beamten nachstehende Begünstigungen bei der Betheiligung an dem, mit dem kaiserlichen Patente vom 26. Juni 1854, Nr. 158 des Reichsgesetzblattes, eröffneten freiwilligen Anlehen gewährt werden.

1. Die landesfürstlichen, im activen Dienste

despre decsiindarosa officiazli akcesoria de vamz de klasa II. an Riva.

An vletinszli imperiale mznnszli LVIII, Nr. 162, ectpadatš mi trzmicš an 7. Izlis 1854.

Nr. 157.

Ordinazinea

ministeriazli czlorš interne, a czlzi de rzctigiz mi a czlzi de finance din 6. Izlis 1854, pentrs Asctria din cacz mi dia mocš deEnc, Boemia, Moravia, Ctiria, Kapintia, Karniolia, Clacia de cacz mi de mocš, Caliczsprš, Goridia mi Gradicka, Ictria mi cetateo Triectš kz teritoriaz el.

prin care dnuz amsteriora datz de Mzria Cea c. p. apostoliaz kz rescriptszli amperztesczš din 5. Izlis 1854, ce konczedš zmiorzri an dicnzcziznie patentel amperztesczš din 10. Fazrš 1853, vzl. imp. Nr. 26, despre skzptioa fostelorš vzszri dominazi de garančia legale pentrs ecerczizszli potectatel jzdekztorczš mi pentrs pretinciznie szpnzšiorš, apoi despre ctindarosa ontavei.

An vletinszli imperiale mznnszli LVIII, Nr. 163, ectpadatš mi trzmicš an 7. Izlis 1854.

Nr. 158.

Декретszli

ministerioroz de czle interne mi de finance din 6. Izlis 1854,

pentrs totš kzpnicszli imperiazli, a fazz de konfinszli militaro,

prin care ce konczedš zmiorzri pentrs officiazli cz porš voi a lza parte la amprzmszszli, cz prin patenta amperztesczš din 26. Izlis 1854, vzl. imp. Nr. 158 c'a deczicš prin szvskpniczine liberz.

An vletinszli imperiale mznnszli LVIII, Nr. 164, ectpadatš mi trzmicš an 7. Izlis 1854.

Mzria Cea c. p. apostoliaz, kz rescriptszli amperztesczš din 5. Izlis 1854 a vineoitš a amprova, ka officiazliozoz, karl vorš voi a lza parte la amprzmszszli deczicš prin szvskpniczini liberz kz patenta amperztesczš din 26. Izlis 1854, vzl. imp. Nr. 158, cz li ce konczedz szpnzšiorozle zmiorzri:

1. Oficiazliozli amperztesczš an czpnizš antisz,

alapot s a t. igazgatóinak; az 1854. jnnius 26-kán kelt császári nyiltparancscsal (bir. törv. lap 158 sz.) megnyitott önkéntes kölcsönbeni részvétele nézve könnyebbségek engedtetnek.

A birodalmi törvénylap LX. dar. 166. sz. kiadatott és szétküldetett julius 8-kán 1851.

Olly czélből, hogy az országfejedelmi hűbérek és hitbizományok birtokosainak s a földbirtokosoknak általában az árváknak és gondnoksalattiaknak, illetőleg ezek gyámjainak és gondnokainak, továbbá a községeknek, testáletknek, a közfelügyelet és ellendőség alatt álló intézetek, alapítványok, pénz-alapok s a t. igazgatóinak az 1851. junius 26 kán kelt császári nyiltparancscsal megnyitott önkéntes kölcsönbeni részvételt lehetővé tétessék s könnyítessék, Ő cs. k. apostoli Felsége, a köcsön czéljának s a megállapított kedvező kibocsátási föltételeknek megfontolása után, 1851. julius 5-kén kelt legfelsőbb határozványával következő intézkedéseket méltóztatott legkegyelmesebben elrendelni:

1.

Az országfejedelmi hűbérek és hitbizományok birtokosainak jóváhagyás adatik arra, miszerint a kölcsönbeni részvételek végett

a) az ingatlan hűbéri és hitbizományi javakat, a jászág értékeül veendő országfejedelmi földadós százszoros összege első harmadának kimerítéséig a harmadpótlékkal együtt (az országos s egyéb czélokra fordítandó különös pótlékok kivételével) és

b) a hűbéri vagy hitbizományi kötelőkkel lekötött tőkék első harmadát azon összeggel terhelhessék, molly a kölcsönre aláirt összegnek 95 százalékát teszi.

Ezen két kedvezmény azon föltételhez van kapcsolva, hogy az illy módon szerzett kötelezvények, a hűbéreknek vagy hitbizományoknak, az azoknak szerzésre tett hűbéri vagy hitbizományi adósság leszállásáért kezeskedjenek.

2.

Azon földbirtokosok, kik a részükre megilleti földtehermentesítési hárpótlásért kötelezvényeket még nem, hanem csak járadék utalványokat kaptak, nemkülönben azok, kiknek a kitudandó hárpótlás rovására folytonos járadékelőlegések utalványoztattak, a kölcsönre aláírás idejékor még föl nem velt és tovább folyó, véglegesen vagy előlegzőskép utalványozott földtehermentesítési járadékokat, az általa utalvált kölcsönösszegre nézve biztosítékul s a

ter öffentlicher Aufsicht oder Controle stehenden Anstalten, Stiftungen, Fonde u. s. w. bei der Betheiligung an dem, mit dem kaiserlichen Patente vom 26. Juni 1854, Nr. 158 des Reichsgesetzblattes, eröffneten freiwilligen Anlehen, Erleichterungen gewährt werden.

Im Reichsgesetzblatte LX. Stück No. 166, ausgegeben und versendet am 8. Juli 1851.

Um den Besitzern landesfürstlicher Lehen und Fideicommissen und dem Grundbesitze im Allgemeinen, den Pupillen und Pflegebefohlenen, beziehungsweise deren Vormündern und Curatoren, dann den Gemeinden, Corporationen, den Verwaltern der, unter öffentlicher Aufsicht oder Controle stehenden Anstalten, Stiftungen, Fonde u. s. w. die Betheiligung an dem, mit dem Patente vom 26. Juni 1854 eröffneten freiwilligen Anlehen zu ermöglichen und zu erleichtern, haben Seine k. k. Apostolische Majestät, in Erwägung des Zweckes des Anlehens und der zuzustandenen günstigen Emiptionsbedingungen, laut der Allerhöchsten Entschliessung vom 5. Juli 1854, zu nachstehenden Verfügungen sich Allerhöchstdiuzt bestimmt zu finden geruht:

1.

Den Besitzern landesfürstlicher Lehen und Fideicommissen wird der Consens erteilt, daß sie zum Zwecke ihrer Betheiligung an dem Anlehen

a) die unbeweglichen Lehen- und Fideicommiss-Güter bis zur Erzhöpfung des ersten Drittheiles des, als Gutwerth anzunehmenden hundertfachen Betrages der landesfürstlichen Grundsteuer sammt dem Drittelzuschuß (mit Ausnahme der besondern Zusätze zu Landes- und sonstigen Zwecken), und

b) das erste Drittheil der mit dem Lehen- oder Fideicommiss-Bande vinculirten Capitalen mit jenem Betrage belasten dürfen, welcher 95 Percent des, auf das Anlehen subscribirten Betrages ausmacht.

Beide diese Begünstigungen sind an die Bedingung geknüpft, daß die, in dieser Art erworbenen Schuldverschreibungen dem Lehen oder Fideicommiss für die Befreiung von der, zu deren Gewerbung gemachten Lehen- oder Fideicommiss-Schuld haften.

2.

Jene Grundbesitzer, welche für die ihnen zugesprochene Grundentlastungs-Entschädigung bisher noch keine Schuldverschreibungen, sondern nur Renten-Anweisungen erlangt haben, so wie jene, welchen auf Rechnung der auszumittelnden Entschädigung fertlaufende Rentenverschüsse angegriffen worden sind, können die, im Zeitpunkt der Subscription auf das Anlehen noch unerbunden und weiter laufenden, definitiv oder vorläufigweise angewiesenen Grundentlastungs-Ren-

penentivo tsopitopx mi krapotitopx lopx, prekm mi kommsnitxulopx, korporatititopx mi adminictpatotitopx de inclitste, Фандытисит, Fondspit шит. пввтио, че стазь ствти инспопитне сдз контроль пввликъ.

Am vzetinsx imperialo mxxnntitit LX, Nr. 166, cctpatatx mi ipimitx dn 8. Iulx 1851.

Соре а пвва дп старе ми а шитора по поссесопит до Фезде ми фидеикоммисе дмперьтесви ми по пропистапит до пввмнтъ пвсйо тоит, апаол по пввтии ми крпант пвсепитне по титопит ми крпото ит лоръ, прекм ми по коммнитъит, корпоратитит ми по администратопит до инчитсте, Фандытисит, Фондспит шит. пввтич, че стазь ствти инспопитне сдз контроль пввликъ, ка съ леа парто ла дитрпсмитит дитрпъ, че с'а докитчъ птин патента дин 26. Iulit 1851, М. иектатоа Сса ч. р. апостолиткъ лввндъ дп старе до ссамъ скоитит дитрпсмититит ми Фопититрете кондититит ств капт с'а ститчъ. птин пвсепититит дитрпсмититчъ дин 5. Iulit 1854 а вивеитит а Фачо стититрето дитвстититит:

§ 1.

Поссесопитопъ до Фезде ми фидеикоммисе дмперьтесви ли се дъ деелтаре ки спро а лва пврто ла дитрпсмитит съ поит дитрпчина

a) ввзптит nemиткиторо до Фезде ми да фидеикоммисе пввтъ се да асортит патеит терпиаитате а ачелит палопт а вввввв, крпе есе дитрпсмититчъ конитрптитнеа до пввмнтит кс 100, дитрпсмитит кс адаоситит де терпиаитате (аФФаръ до адаоситит стелитит пввпс скоититрете цетел ми аалел), сор

b) дитеит терпиаитате а капиталитопъ вввввв кс лертитръ до Фезде сдз фидеикоммисе кс ситма ачел, чз Фаче 95 ла ствти дн ситма стввкитчъ пввпс дитрпсмититчъ.

Амкндосо шитопитрете ачелто снтит лерато до кондититнеа, къ овлетрпчитит до стазь квчитит дп модитит ачелта гепантескъ Фездеит сдз фидеикоммиситит ствпввв до делопит Факит по дансело пввпс кититрете ачелопъ овлетрпчитит.

§ 2.

Ачел поссесопит до пввмнтит, капт пввпс деелтареа промитчъ пввпс деелтритареа аитмнтитит пввкъ крптитит дитрп овлетрпчитит до стазь, чи пввмт асеснато до педите; преку ми ачелит, крпоти по коммнитит деелтрититрел че о а се сскаитит ли сдз асеснати антитинате до педите крптит, нотъ пввпс ситма чз аз стввкитчъ ла дитрпсмититчъ съ чдз ла касселе деелитате пввпс ствчелере, ка крптитнео ми ка пвввндере а пателоръ, педителе до деелтрититрете пввмнтитит чз с'аз асеснати дефинитит сдз

beszötési részletekről kifejtésül az átvétel végott ki- rendelt pénzszámlának engedélyezhetik.

Azok a koronaországokra nézve, melyekben csak esetről esetre adának egyes urbéri előlegezők, különös intézkedések fognak kibocsátatni.

3.

A gyámoknak a gondnokoknak, némkülömben az árvalikóimányoknak a legfőbb gyámosság s ille- tülég gondnoksági engedelem adatik arra, miszerint a gyámosság s gondnokságuk alatt létező egyének szabad rendelkezhetési készpénzeit a kölcsönrei aláírás által bármilly hatósági jóváhagyás előleges kikérése nélkül haszonhajtólag befektethessék.

4.

A községeknek s testületeknek, a mennyiben ezek az általt kölcsönösszegnek hivetés vagy hitel, vagy tőkék befektetése, ingó javak eladása vagy megváltása javáik elzalogosítása utján állásítására fennálló törvények szerint valamilly hatóságnak, vagy ő cs. k. apostoli felségének legmagasbb en- gedelmét szükséglik, az ezennel megadatik; valamint

5.

a közföldügyelet vagy ellenőrség alatt állott in- stitúciók, alapítványok, pénzalapok sat. igazgatóinak ezennel közigazgatási engedelem adatik arra, hogy a szabad rendelkezhetősü kész pénzeket a kölcsönre fordítás által hasznosithassák.

Bárá Bach s. k.

160. szám.

Kibocsátványa

a belügyministernek 1854. július 8-ról,

libat Magyar-, Horvát- és Tótországra, továbbá a Szerbvaj- daságra s a tomeszi hánságra, melly által az ezen koronaországokbeli volt földesuraknak, az 1854. június 26-kán kelt nyiltparancscsal megnyitott önkéntes kölcsön- behi részvételre nézve könnyebbségek en- gedtetnek.

A birodalmi törvénylap LX. dar. 167. sz. kiadottt és azétküldetett július 8-kán 1854.

ten als Caution und als Zahlung auf die Ein- zahlungstraten für den, von ihnen subscribirten Anlehensbetrag den, zur Empfangnahme bestell- ten Cassen cediren

Sürstene Kronländer, in denen nur von Fall zu Fall einzelne Urbairial-Renten-Vorschüsse bewilliget wurden, werden besondere Verfügungen erlassen.

3.

Den Vormündern und Curatoren, sowie den Waisen-Commissionen wird die oberste vorrundschaftliche, beziehungsweise curatorische Bewilligung ertheilt, die verfügbaren Barschaften ihrer Mündel und Pflegebefohlenen durch Subscription auf das Anlehen ohne vorläufige Einholung einer behördlichen Genehmigung fruchtbringend machen zu dürfen.

4.

Gemeinden und Corporationen wird, in so- ferne dieselben zur Beschaffung der Einzahlun- gen auf den subscribirten Anlehensbetrag, ent- weder im Wege der Umlage oder des Credits, oder durch Verwendung von Capitalien, Ver- äußerung des beweglichen oder Verpfändung ihres unbeweglichen Vermögens eine behördliche oder die Allerhöchste Bewilligung Seiner k. k. Apo- stolischen Majestät nach den bestehenden Gesetzen benöthigen, dieselbe hiermit ertheilt; sowie

5.

die Verwalter der unter öffentlicher Aufsicht oder Controle stehenden Anstalten, Stiftungen, Fonde u. s. w. hiermit die administrative Be- willigung erhalten, die verfügbaren Barschaften durch Verwendung in das Anlehen fruchtbrin- gend zu machen.

Freiherr von Bach m. p.

Nr. 160.

Erlass

des Ministers des Innern vom 6. Juli 1854,

giltig für die königliche Ungarn, Kroatien und Slavonien, dann die Wojwodschafft Serbien und das Temeser Banat, wodurch den ehemaligen Grundher- ren in diesen Kronländern, bei der Vetheiligung an dem, mit dem Pa- tente vom 26. Juni 1854 eröffneten freiwilligen Anlehen, Erleichterungen gewährt werden.

Im Reichsgesetzblatte LX. Stück No. 167, aus- gegeben und versendet am 8. Juli 1854.

anticipatisă mi kapl. ns c'aș. cuceremată mi kapră puka pu terminată s'vskierpel la ampramatsă.

Венгрии, в которых только по случаю к случаю отдельные предельные платежи были дозволены, будут издаваться особые распоряжения.

3.

Тот же самый закон, который дан в Венгрии, в отношении к опекунам и попечителям, а также к комиссиям по делам сирот, предоставляется им высшее по отношению к опекунам и попечителям, а также к комиссиям по делам сирот, разрешение предоставлять в распоряжение их подопечных и воспитанников наличные средства, не испрашивая предварительного разрешения высших властей.

4.

Kommunitäten und Korporationen wird, in so- ferne dieselben zur Beschaffung der Einzahlun- gen auf den subscribirten Anlehensbetrag, ent- weder im Wege der Umlage oder des Credits, oder durch Verwendung von Capitalien, Ver- äußerung des beweglichen oder Verpfändung ihres unbeweglichen Vermögens eine behördliche oder die Allerhöchste Bewilligung Seiner k. k. Apo- stolischen Majestät nach den bestehenden Gesetzen benöthigen, dieselbe hiermit ertheilt; sowie

5.

adminictratorilor de institutie, fundatii, fon- duri etc., kapl. c'as' c'at incercuizne c'eș kontrolă p'vliak, li ce d'z print'ac'eta permicizne admini- ctrativă de a pune banii pu nșmeratz de kapl notă dicuzne ka c'z. s'p'ntificice prin aplicarea loră la ampramatsă.

Baronul de Bax m. p.

Nr. 160.

Декретъ

minictepisari de intepne din 6. Iulie 1854,

pentru p'vliak Banatului, Kroatiei, Galiciei, anu Bol- vodatsă cerșă mi Banatsă timiniansă. prin care s'c'itoră domni de nșmantsă din țerole avete li ce konvedă xpiorăpi s'p'ro a lua parte la ampramatsă l'isepă ce c'a de- ckieș prin patenta amporăteckă din 26. Iunie 1854.

Am vșletință imperiale m'vșnarsă LX, Nr. 167, ectpadată mi trșmică pu 8. Iulie 1854.

Kibocsátványa

a belügyministernek 1854. július 6 ról, kiható az Erdélyi nagyfejedelemségre, melly által az Erdélyországi volt földesuraknak az 1854. június 26-kán kelt császári nyiltparancsesal (birod. törv. lap 158 sz) megnyitott önkéntes kölcsönbeni részvételre nézve könnyebbségek engedtetnek.

A birodalmi törvénylap LX. dar. 168. sz. kiadott és szétküldetett július 3-kán 1854.

Olly czélből, hogy az Erdélyországi volt földesuraknak, az 1854. június 26-kán kelt császári nyiltparancsesal megnyitott önkéntes kölcsönbeni részvétel lehetőleg könnyíttessék, Ő os. k. apostoli felsége 1854 július 5-kén kelt legfelsőbb határozványával követhető határozatokat méltóztatott legkegyelmesebben jóváhagyni:

1. Az ezen kölcsönbeni részvétel végett az ötödik urbéri hárpótlási előlegezés kiszolgáltatása megengedetlik, még pedig az illető volt jobbágyi rétek és szántóföldek után az 1846—47 évben fizetett földadó két és félszeres összegében, s az ugynevezett taxalisták egy évi taxa-mennyiségének egyszeres összegében.

2. Ezen előlegezésre csak azoknak van igényök, kiknek a hasonló mértékben megengedett negyedik urbéri hárpótlási előlegezés vagy utalványoztatott, vagy minden nehézség nélkül utalványoztatott volna, ha ők azt kérték volna.

3. Ezen előlegezés a jogosítottnak nem fizetendő ki készpénzben, hanem neki csupán az engedtetik meg, hogy ő ezen előlegezést, a mennyiben telik, a kölcsönre aláírt összegérti biztosíték fedezésére, s a befizetési részletek letisztázására fordithassa.

4. Mindenik jogosított, ki ezen könnyebbséget hasznára fordítani kívánja, aláírása mellé, a 3. pont határozatát tartalmazó, két tanu által aláírandó leköltési nyilatkozatot tartozik csatolni, mellyhez azon hatósági intézkedésnek, melly által a negyedik urbéri előlegezés megengedetett, vagy az urbéri előlegezési avvagy az e helyébe lépő földterhermentesítési országos bizottmány abbéli elismervényének kell mellékelve lennie, hogy a negyedik urbéri előlegezés, a számokban kifejezendő mennyiségben, kérelem folytan minden nehézség nélkül megengedetett volna.

5. A kölcsönre fordított ötödik urbéri hárpótlási előlegezés az országos pénzülep által a földterhermentesítés végett befolyó adópótlékokból, a le-

Erlass

des Ministers des Innern, vom 6. Juli 1854, wodurch den ehemaligen Grundherren in Siebenbürgen bei der Bethheiligung an dem, mit dem kaiserlichen Patente vom 26. Juni 1854, No. 158 des Reichsgesetzblattes eröffneten freiwilligen Anlehen, Erleichterungen gewährt werden.

Im Reichsgesetzblatte LX. Stück No. 168, ausgegeben und versendet am 8. Juli 1854.

Um den ehemaligen Grundherren im Großfürstenthume Siebenbürgen die Bethheiligung an dem, mit dem kaiserlichen Patente vom 26. Juni 1854, Nr. 158 des Reichsgesetzblattes, eröffneten freiwilligen Anlehen möglichst zu erleichtern, haben Seine k. k. Apostolische Majestät mit der Allerhöchsten Entschliesung vom 5. Juli 1854 folgende Bestimmungen Allergnädigst zu genehmigen geruht:

1. Zum Zwecke der Bethheiligung an diesem Anlehen wird die Ausfolgung eines fünften Urbarial-Entschädigungs-Vorschusses, und zwar im zwei einhalbfachen Betrage der Grundsteuer des Jahres 1846/47 von den bezüglichlichen vormalig unterthänigen Wiesen und Aekern und im einfachen Betrage der Einfährigen Taxquote der sogenannten Taxalisten bewilliget.

2. Auf diesen Vorschuss haben nur Diejenigen Anspruch, welchen der vierte, nach dem gleichen Ausmaße bewilligte Urbarial-Entschädigungs-Vorschuss entweder erfolgbar angewiesen worden ist, oder anstandslos angewiesen worden wäre, wenn sie darum ange sucht hätten.

Dieser Vorschuss ist dem, zum Bezuge Berechtigten nicht bar auszubezahlen, sondern es wird demselben nur gestattet, daß er diesen Vorschuss soweit er zureicht, zur Deckung der Caution für den, auf das Anlehen gezeichneten Betrag und zur Berichtigung der Einzahlungsraten widmen darf.

4. Jeder Bezugsberechtigte, der von dieser Erleichterung Gebrauch machen will, hat seiner Subscription eine, die Bestimmung des Absatzes 3 enthaltende, von zwei Zeugen mitgefertigte Widmungserklärung beizuschließen, welche mit der behördlichen Erledigung, durch die der vierte Urbarialvorschuss bewilliget wurde, oder mit der Bestätigung der Urbarialvorschuss, oder der an ihre Stelle tretenden Grundentlastungs-Landescommission belegt sein muß, daß der vierte Urbarialvorschuss in der ziffermäßig ausdrückenden Höhe über Anlangen anstandslos bewilliget worden wäre.

5. Der für das Anlehen gewidmete fünfte Urbarial-Entschädigungsvorschuss ist aus dem Landesfonde von den, für die Grundentlastung

Декретъ

ministrerului celorpe interne din 6. Iulie 1854,

prin care se concedie zmirorpi foctilor domni pãmantești, doacke vorpe voi a lra parte la amprumtial, ce cu patenta ampersteacpe din 26. Iunie 1854, vll. imp. Nr. 158, c'a dectie prin scripitiuni libere.

An vllatinat imperiale mpunatit LX, Nr. 168, octridatit mi trimicet an 8. Iunie 1854.

Cupe a zmirora foctilor domni pãmantești la marale principatit Ardealatit lrape a de parte la amprumtial, ce cu patenta ampersteacpe din 26. Iunie 1854 vll. imp. Nr. 158 c'a dectie prin scripitiuni libere, Mria Cea c. p. apoctoatit cu rescriptiatit ampersteacpe din 5. Iunie 1854 a vintoitit a amprova zmirorale discutatit:

1. Cupe a notit lra parte la acetit amprumtial, li ce emitit a vintoa antivinatit a dectimntitnel zvarialit, mi anctit an ctima de doz opti mi xmitate (ampruitit cu 2 1/2) a trizatit dntz pãmantit din anlatit 1846—47 nentpe pecuniatit libezit mi arpi ce fscacerep ctunco cepititit, mi an ctima ctunntit la tancel amoa nsmigiorit tancelitit.

2. La acetit antivinatit ad drentit nental acetit, kypora coad li c'a accomatit a natra antivinatit de dectimntitctitnoa zvarialit, concetp an acetit mectp, coad li c'ap fi accomatit fypz nive o pedax dcaz ap fi ceptit'o.

3. Acetit antivinatit nu ce va pecunide an nsmertitpze celit ku drentialit, ci i ce de nental voitit dea o amlatit, an ktit akjntpe, cupo axkonepicoa kacvintit nentpe ctima ku kapo c'a scripitiit la amprumtial; mi cupo a mi pecunide patalo la ctunntit.

4. Ftvine, kapo volctit a ce flocit de acetit zmirorale, va amlatit no ktunntit scripitiunet cea o dectitpctitno nsmprinetlope de dectimntitctitnoa din allinia a 3. mi scripitiit de doz mptropi, kapo depe ctit fct dokumantatit ku pecuniatitnoa astoptititit kapo a concetp a natra antivinatit zvarialit, ad kt adctepicoa kommicitnel de antivinatitale zvarialit op ku a kommicitnel de dectitpctitnoa nsmantititit kapo va dntit loklatit acetit, ktunntit a natra antivinatit zvarialit, de c'ap fi ceptit, c'ap fi concetp fypz nive o pedax an ctima, ce ce va ctupitno an nsmertit.

5. Antitnoa antivinatit de dectimntitctitnoa zvarialit dectinatit nentpe amprumtial, ce kt lra an nsmertit din fonsatit depel din adctitno

kötési nyilatkozathoz képest az aláíró helyett s az ő rovására, a biztosíték fedezése s az aláírt kölcsönösszeg befizetési részleteinek letisztázása végzett kézpénzben az ezen összegek átvételére rendelt pénztáraknak beszelgáltatandó.

6. Ő cs. k. apostoli Felségének komoly legfelsőbb akarata, miszerint az Erdélyi nagyfejedelemségben a földtehermentesítésnek az 1854. június 21-kén kelt nyilatparancs határozatai szerinti fogantatása a lehető legnagyobb gyorsasággal megidörténjék, s ezen koronaország számára a földtehermentesítési pénzalap fölállítása iránt is hatályos légek tétessenek.

Báro Bach s. k.

einfließenden Steuerzuschlägen der Widmung gemäß für den Subscribenten und auf dessen Rechnung zur Deckung der Caution und Berichtigung der Einzahlungstermine für den gezeichneten Anlehensbetrag bar an die zur Empfangnahme dieser Beträge bestellten Cassen abzuführen.

6. Es ist Seiner k. k. Apostolischen Majestät eruster Allerhöchster Wille, daß die Durchführung der Grundentlastung im Großfürstenthume Siebenbürgen nach den Bestimmungen des Patentes vom 21. Juni 1854 mit möglichster Beschleunigung erfolge und auch zur Errichtung eines Entlastungsfondes für dieses Kronland förderfaust geschritten werde.

Freiherr von Bach m. p.

de contrinzişne ce intră pentru descoperirea următoare, şi din conformitate cu deciziunile lor, ne vomela şi din comenziile [scripentele] spre a-şi accoperi valoarea şi spre a-şi recusa de ratelo la termen, pentru suma scripice la ampramie, ce va deduce la cascelo descoperite cu perceptoro acestor sume.

6. В серіоса воінца а Мэриел Селе ч. р. апостоліче дмперьтесці, ка descoperirea următoare din marele principat Transilvania cu ce uzul din legeare ca şi mai curand, şi ca şi spre amprarea anei fondă de descoperire pentru aceste uearz cu ce fară namі cu toţi din adiacel.

Baron de Bach m. p.